

1696

2.

Θ Ε Α Τ Ρ Ο Ν

IN 200

MAXIMORUM CHRISTIANI ORBIS PONTIFICUM ARCHIATROS

PROSPER MANDOSIUS
NOBILIS ROMANUS ORDINIS SANCTI STEPHANI EQUES
SPECTANDOS EXHIBET.

R O M A E
IN TYPOGRAPHIO PALEARINIANO
MDCCLXXXIV.

PRAESIDUM PERMISSU.

OPORTUNI

MAXIMUM

PONTIFICUM

ARCHA

PROFETA

et aliorum

EXHIBIT

ROMA

IN THEATRO PALATINO

MUSEUM

EXHIBIT

LECTORI.

Morem inter legendum semper tenui, omnia ea, quæ ad eruditionem spectant, ac ad librorum, authorumque cognitionem conducunt, colligere, & in schedis deferre. Genio namque versatili indulgens, horas sæpe sæpius aliquas in eruditissimis Medicorum Operibus impendere soleo, ex quibus utilitatem, delectationem, doctrinamque percipere valeam. Medicinam etenim plurimi jugiter feci cum cordatis viris, apud quos magnum sane habet Medicina pondus. Discrepat mea sententia ab illorum pessima, qui pessime de hac prænobili facultate sentiunt; & oppido ridiculi mihi videntur, ac prave morati, dum maledice nimis, contumelioseque contra Medicinam, Medicosque omnes verba faciunt multa. Ignorant omnino, verum Medicinæ finem esse non sanare, cum hoc non sit perpetuo datum in potestate Medici, sed apposite facere ea, quæ ad sanitatem conducant. Cum itaque summo collegerim studio, quotquot invenire potui Medicos, qui Pontificibus Summis a medicis extiterunt, Theatrum hoc composui, & foras, alphabetico ordine, emitto, rem gratam, utilem, atque jucundam acturum confidens. Accipe igitur, Lector, laborem meum, qualiscumque sit, & hos

*præstantissimos Medicos , variasque eorum notitias
 ne despicias . Sileant vero qui autumant , & gar-
 riunt seminsani obloquutores multi , obscuræ tantum
 conditionis , humillimæque sortis homines Medici-
 nam facere , dum plane , & aperte in hoc Theatro
 sit omnibus notum , quot nobilissimi viri , majorum
 laude , propriaque virtute , & doctrina commenda-
 tissimi , neque infimo , sed summo genere editi ,
 Medicinam faciendo , Medicinam extulerunt , &
 illustrarunt : hinc insulsam , quam habent senten-
 tiam mutant . Quæ expiscari mihi datum fuit , in-
 genue do , da tu veniam , si in re quapiam defice-
 re noscas ; nec ulli nato præcluditur occasio aliquid
 addendi . Vestræ denique sint partes , Sectatores Me-
 dicinæ , dum vobis exempla imitanda demonstro ,
 me ab calumniatorum , invidentium , adversantium-
 que jaculis tueri . Neque objiciatis vestram in mes-
 sem defudavisse ; ex vestris namque , quod sciam ,
 nullus hætenus simili scriptioni manus apposuit .
 Meum itaque Opus æqui bonique habeatis . Pro-
 fecto patet , nullam personarum rationem , aut re-
 spectum , me induxisse ad scribendum . Hinc , quæ
 leviter elucubravi , exactius diligentiae vestræ pro-
 sequenda relinquo .*

5

INDEX CHRONICUS SUMMORUM PONTIFICUM

QUIBUS

SUBIICIUNTUR EORUNDEM

ARCHIATRI.

N ICOLAUS I. Creatus anno Domini 858. <i>Ursus.</i>	JOANNES XXII. dictus XXIII. 1410. <i>Andreas Gamuccius.</i>
MARTINUS II. dictus IV. 1281. <i>Hugo Atratus.</i>	MARTINUS V. 1417. <i>Andreas Gamuccius.</i>
HONORIUS IV. 1285. <i>Thaddæus Florentinus.</i>	<i>Franciscus Casinus.</i>
NICOLAUS IV. 1288. <i>Simon a Cordo.</i>	EUGENIUS IV. 1431. <i>Johannes Baptista Verallus.</i>
BONIFACIUS VIII. 1294. <i>Angelus Camers.</i>	<i>Ludovicus Scarampus.</i>
CLEMENS V. 1305. <i>Petrus Aichspadius.</i>	NICOLAUS V. 1447. <i>Bernardus Garzonius.</i>
JOANNES XXI. dictus XXII. 1316. <i>Dinus del Garbo.</i>	<i>Laurentius Roverella.</i>
<i>Gentilis Gentilis.</i>	<i>Simon Tebaldi.</i>
URBANUS V. 1362. <i>Guido de Cauliaco.</i>	CALLISTUS III. 1455. <i>Joannes Serninus.</i>
URBANUS VI. 1378. <i>Franciscus Casinus.</i>	<i>Simon Tebaldi.</i>
INNOCENTIUS VII. 1404. <i>Joannes Casinus.</i>	PIUS II. 1458. <i>Joannes Serninus.</i>
	PAULUS II. 1464. <i>Christophorus Veronensis.</i>
	<i>Jacobus Gottifredus.</i>
	<i>Joannes Burgius.</i>
	<i>Sanctes Floccus.</i>

Se-

<i>Sebastianus Veteranus.</i>	<i>Andreas Turinus.</i>
SIXTUS IV. 1471.	<i>Franciscus Dandinus.</i>
<i>Benedictus de Nursia.</i>	<i>Joannes Gamuccius.</i>
<i>Honuphrius de Honuphriis.</i>	<i>Matthæus Curtius.</i>
<i>Joannes Philippus de Ligna-</i>	<i>Paulus Jovius.</i>
<i>mine.</i>	PAULUS III. 1534.
INNOCENTIUS VIII. 1484.	<i>Alphonfus Ferrus.</i>
<i>Petrus Leonius.</i>	<i>Andreas Cibbo.</i>
ALEXANDER VI. 1492.	<i>Andreas Turinus.</i>
<i>Alexander de Espinosa.</i>	<i>Jacobus Bonacossus.</i>
<i>Gaspar Torrella.</i>	<i>Joannes Franciscus Emanue-</i>
<i>Petrus Pintor.</i>	<i>lis.</i>
PIUS III. 1503.	<i>Silvius Zeffiri.</i>
<i>Antonius Buoninsegni.</i>	<i>Thomas Cadimustus.</i>
<i>Antonius Petrutius.</i>	<i>Tiberius Palella.</i>
JULIUS II. 1503.	JULIUS III. 1550.
<i>Gaspar Torrella.</i>	<i>Augustinus Ricchi.</i>
<i>Horatius Lancillottus.</i>	<i>Balduinus de Balduinis.</i>
<i>Joannes Bodier.</i>	<i>Bartholomæus Maggius.</i>
<i>Scipio Lancillottus.</i>	<i>Franciscus Frigimelica.</i>
LEO X. 1513.	<i>Hippolytus Salvianus.</i>
<i>Angelus Leoninus.</i>	<i>Joannes Baptista Cananus.</i>
<i>Archangelus Tuti.</i>	MARCELLUS II. 1555.
<i>Bartholomæus de Pisis.</i>	<i>Franciscus Columbus.</i>
<i>Bernardinus Speronius.</i>	PAULUS IV. 1555.
<i>Clementius Clementinus.</i>	<i>Hieronymus Sessa.</i>
<i>Ferdinandus Siculus.</i>	PIUS IV. 1559.
<i>Franciscus Dandinus.</i>	<i>Franciscus Gymnasius.</i>
<i>Hieronymus Sessa.</i>	<i>Joannes Andreas Bianchi.</i>
HADRIANUS VI. 1522.	<i>Petrus Antonius Contugius.</i>
<i>Joannes Antracinus.</i>	<i>Pompejus Barba.</i>
CLEMENS VII. 1523.	<i>Simon Pasqua.</i>
<i>Andreas Cibbo.</i>	

PIUS V.

PIUS V. 1566.

Augustinus Baglioni.

Joannes Franciscus Marenci.

Modestinus Cassinus.

Placidus Fuscus.

GREGORIUS XIII. 1572.

Alexander Trajanus Petro-
nus.

Constantius Varolius.

Franciscus Antracinus.

Joannes Baptista Serjustius.

SIXTUS V. 1585.

Andreas Baccius.

Antonius Portus.

Castor Durantes.

Eliseus Calcagni.

Joannes Zecchius.

URBANUS VII. 1590.

Demetrius Canevarius.

GREGORIUS XIV. 1590.

Rodulphus Silvestrius.

INNOCENTIUS IX. 1591.

Innocentius Balduccius.

CLEMENS VIII. 1592.

Hieronymus Cordella.

Hieronymus Provenzalio.

Hieronymus Rubeus.

Jacobus Bonaventura.

Joannes Zecchius.

Joffredus Gambarana.

Julius de Angelis.

Michael Mercatus.

Nicolaus Masinus.

Rodulphus Silvestrius.

Sigismundus Brumanus.

LEO XI. 1605.

Innocentius Balduccius.

PAULUS V. 1605.

Cinthius Clemens.

Pompejus Caimus.

Victorius Merolli.

GREGORIUS XV. 1621.

Bernardinus Castellanus.

Pompejus Caimus.

Vincentius Alfarius Crucius.

URBANUS VIII. 1623.

Joannes Jacobus Baldi-
nus.

Julius Mancinus.

Silvester Collicola.

Thaddaeus Collicola.

INNOCENTIUS X. 1644.

Baldus Baldi.

Gabriel de Fonseca.

Joannes Jacobus Baldinus.

Joannes Tiracorda.

Julius Caesar Marsella.

Paulus Zacchias.

ALEXANDER VII. 1655.

Joannes Jacobus Baldinus.

Matthias Naldius.

CLEMENS IX. 1667.

Benedictus Rita.

CLEMENS X. 1670.

Floridus Salvatorius.

INNOCENTIUS XI. 1676.

Franciscus Santucci.

Joannes Maria Lancisius.

ALEXANDER VIII. 1689.

Romulus Spezioli.

INNOCENTIUS XII. 1691.

Lucas Tozzius.

Marcellus Malpighius.

Q U A E T P O N

IN Q U O

MAXIMORUM

CHRISTIANI ORBIS

PONTIFICUM

ARCHIA T R O S

PROSPER MANDOSIUS

NOBILIS ROMANUS ORDINIS SANCTI STEPHANI EQUES

SPECTANDOS EXHIBET.

ALEXANDER DE ESPINOSA, Italus, Romanus, e Castilia tamen oriundus, Alexandri VI. Pont. Max. Medicus, ut in Catalogo Medicorum Romani Collegii testatur, pag. mihi 105. Enituit porro Alexander multæ doctrinæ vir, & promovendæ salutis hominum cupidissimus, excellenti præditus ingenio, aliisque dotibus optimo Medico necessariis, nulli Medicorum inferior.

Familia de Espinosa non immerito nobilitatis prærogativa gloriatur, & Alexander fuit maritus nobilissimæ foeminæ, sororis nempe Dominici, ac Andreæ de Jacobatiis, ille S. R. E. Cardinalis præstantissimus, hic Papæ Vicarius Generalis in Urbe præclarus, uti refert Baldus Baldi in Opere inscripto, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 106.

ALEXANDER TRAJANUS PETRONIUS, Italus, e Civitate Castellana, nobilis Medicus, Philosophusque; qui medendi arte ita præstabat, ut paucos haberet pares, superiorem fortasse neminem. Medicinam egregie faciendo, salutem ægris, gloriâ sibi, famam patriæ, heredibus divitias comparavit abunde. Cum Divo Igna-

tio Lojola magnum usum, amicitiamque contraxit, & in hujus Sancti Vita exarata elegantissime a Jo. Petro Maffejo memoratur Lib. 3. Cap. 7., & Cap. 14. Stomacho aliquando cum laboraret gravissime Ignatius, ex nimio videlicet hepatis calore, perversa curatione eo adductus erat, ut ultimum adesse discrimen omnes intelligerent. Patres itaque consilio habito, Alexandrum Petronium extemplo acciri jubent. Is ut aspexit Ignatium, genusque, & ordinem male adhibitæ medicinæ cognovit, summaque indignatione, prioris Medici inscitiam plane coarguit, & ad rem medicamentis rite adhibitis, Sanctus Pater pristinam valetudinem brevi recepit. Ad Alexandrum vero ægrotum visendi causa cum adiisset Ignatius, quamquam alieno tum tempore, tamen pro familiaritate a domesticis introductus, occlusis fenestris in lectulo quiescentem invenit, & ex tenebris ratus hominem sopori se se dedisse, suspenso vestigio tacitus adrepens, pulvino sensim assedit, ac nihilominus Alexander e somno excitatus, & repente uxorem inclamans, quis novus hic splendor, quæ tanta, inquit, lux cubiculum complet? At illa simpliciter, id quod erat, unum Ignatium introisse respondit. Tum Alexander vir gravis, & prudens, non dubio argumento Ignatii sanctitatem interpretatus, ex eo die illum tamquam humano fastigio celsiorem, magis magisque suspexit. Petrus Castellus in Opusculo de Abusu Phlebotomiæ, pag. 95. Alexandrum vocat insignem virum, & in medica arte exercitatissimum, præclarissimumque Gregorii XIII. Pont. Max. Medicum, & in Epistola prima de Helloboro, p. 4. eruditissimum, & suo tempore nulli doctrina secundum. Marsilius Cagnatus in Commentario de Romani Aeris Salubritate, Alexander Petronius, inquit, præter cætera ingenii monumenta, quibus de humano genere meritus est,

est, inter Medicos primas omnium calculis obtinuit. At Alexander scriptis magis suis, quam cujusquam est oratione illustris. Edidit uti legitur apud Jo. Anton. Vander Linden Lib. 1. de Scriptis Medicis, ac Floravantem Martinellum in Opere Roma ex ethnica sacra, cap. 13. pag. mihi 422. 434.

De Victu Romanorum, & de Sanitate tuenda lib. quinque, ad Gregorium XIII. Pont. Opt. Max. His accessere libelli duo de Alvo sine medicamentis mollienda. Romæ. In Ædibus Populi Romani. 1581. in fol. Eisdem postea, in italicum sermonem translato a Basilio Paravicino, evulgavit Dominicus Bafa impressor Romanus in 4. anno 1592.

Proposita, seu Aphoris. Medicinales CXLIX. Venetiis. Apud Bernardinum Venetum 1535. in 8.

De morbo Gallico lib. 7. Extant tomo 2. Operis de Morbo Gallico, pag. 1. Venetiis, apud Jordanum Zilettum. 1566. in fol.

De Aqua Tiberina. Ad Julium III. Pont. Max. Romæ. 1552. in 8.

Dialogos de Re Medica. Ad Christophorum Madrutium Principem Tridentinum, & Cardinalem. Romæ. Apud Valerium Doricum. MDLXI. in 4.

Petroniam hanc familiam Romæ firmatam, cognationibus, affinitatibus, fortunæque bonis claram, clariorem æque reddiderunt inter alios

Hyacinthus Petronius, Ordinis Prædicatorum doctissimus alumnus, Sacri Palatii Apostolici Magister, evehctus a Gregorio XV. ad Melphitensem Ecclesiam, & ab Urbano VIII. Supremi inquisitoris in Regno Neapolitano Præfectura decoratus. Conventum Ordinis Prædicatorum in Civitate Melphitensi fundavit, cui redditus perpetuos attribuit. Scripsit, ediditque in lucem Commentaria in Logicam & Physicam Aristotelis. Librum Sum-

mularum . De Necessitate præconversionis aquæ in vinum in confectione Sanguinis Christi . Celebratur a Vincentio Maria Fontana in Syllabo Magistrorum Sac. Palat. Apost. pag. 155. ac in Opere de Romana Provincia Ord. Prædicatorum , pag. 325. 344. 362. A Ferdinando Ughello , in Italia Sacra , Tom. 1. col. 990. Ego quoque tractavi olim de eo in mea Bibliotheca Romana , Vol. 1. Centuria 5. n. marg. 28.

Hieronymus Petronius a Gregorio XIII. ex Archipresbytero Cathedralis Civitatis Castellanae ad Interamnensem Episcopatum assumptus , quam Ecclesiam , optimi prudentisque Pastoris fama rexit . De eo laudatus Ughellus in Italia Sacra , Tom. 1. col. 830. Franciscus Angelonus , *Historia di Terni* , par. 2. pag. 189. Dominicus Mazzocchius , *Vejo Difeso* , par. 2. pag. 37.

Petrus Petronius , utriusque Signaturæ Referendarius , qui inclaruit inter piissimos illos , ac præstantes quinquaginta viros , fundatores anno 1593. Congregationis Beatae Mariæ in Cælum Assumptæ in Domo Professa Romana Ecclesiæ Nominis Jesu . Petri mentionem fecit Josephus Carpanus in libro , cujus titulus , *Racconto della Erettione , & Istituto della Congregazione de' Nobili sotto il titolo dell'Assunta nella Casa Professa delli Padri della Compagnia di Gesù di Roma* .

Lucas Antonius Petronius , Eques Ordinis S. Joannis Baptistæ Hierosolymitani , magnæ expectationis juvenis , cum maxime ad summam laudem effloresceret immatura morte denatus .

Hieronymus hujus Equitis germanus frater , vivit Basilicæ Apostolorum Principis Canonicus , qui prælo dedit Orationem de Christi Domini in Cælum Ascensu habitam in Sacello Pontificum Quirinali , pridie Kal. Junii 1685.

Fran-

Franciscus Maria alter germanus frater, Comitatus titulo insignitus fulget.

ALFONSUS FERRUS, Italus, Neapolitanus, publicus in patria Chirurgiæ Lector, ac teste Nicolao Toppio in Bibliotheca Neapolitana, pag. 9. Pauli III. Sum. Pont. Medicus. At in Lib. 1. de Scriptis Medicis Jo. Anton. Vander Linden dicitur hujus Pontificis Chirurgus Primarius. Cui credendum? Cui vis. De sententia non gravabor, nec conquerar. Verum ut se se res habeat, fuit sane Alphonsus acriter præditus ingenio, totus ad bonas artes, totusque ad Medicinæ studia se contulit, & Romæ Anatomiam singulari omnium plausu exercuit, & in Romana Universitate docuit. Scripsit ex relatis a supradictis Authoribus

De Sclopetorum, seu Archibuforum vulneribus lib. tres. Corollarium de Sclopeti, ac similium tormentorum pulvere. De Caruncula, siue Callo, quæ cervicis vesicæ innascuntur Opusculum. Lugduni. Apud Matth. Bonhom. 1559. in 4. Antuerpiæ. Apud Arnoldum Coninx 1583. in 4. cum aliis. Tiguri. Apud Gesneros. 1555. in fol. cum Chirurgiæ Scriptoribus.

De Morbo Gallico, Ligni Sancti natura, usuque multiplici lib. quatuor. Extant Tom. 1. pag. 347. Operis de Morbo Gallico. Venetiis, apud Jordanum Zilettum. 1566. in fol.

De Ligni Sancti multiplici medicina. Parisiis. 1542. in 12.

ANDREAS BACCIUS, Italus, Elpidianus, Romanusque Civis, Medicus, atque Philosophus celeberrimus, omniscius, & politissimus vir, quem Medicum claruisse Sixti V. Pont. Max. nullum mihi dubitandi locum relinquunt Antonius Possevinus in Bibliotheca Selecta, Tom. 2. Lib. 12. Cap. 65. Augustinus Oldoinus in libro mss. mihi

hi dono dato, in quo collegit partim italice, partim latine Scriptores permultos Italiæ; doctus etenim hic meus amicus, a studiis nunquam feriat, plurima volumina confecerat, ad ingens exarandum Opus de Scriptoribus Italibus omnibus. Carolus Cartharius, summa necessitudine mihi conjunctus, in Opere nondum edito, sed satis noto, inscripto Athenæum Romanum. Ab oblivionis injuria suum profecto Andreas nomen vindicavit, in Romano Theatro tum medendo, tum scribendo, tum profitendo, ejusque famam eruditissimæ ipsius lucubrationes per universum propagarunt. Janus Nicius Erythræus in Pinacotheca prima, Imag. 79. summis etiam laudibus Baccium exornavit, sed modulo consueto, bene primum, mox pessime illi dicendo. Verum enim vero parum Erythræo credendum, facile namque in omnes invehitur, omniumque fere famam post nonnullas laudes vehementer lædere studuit. Novissime honorifice de Andrea locutus est Natalis Medaglia il lib. attitulato, *Memorie Istoriche della Città di Cluana, detta, oggi Terra di S. Elpidio*, evulgavitque Andreae Opusculum, quod latebat, prænotatum

L'Origine dell'Antica Città di Cluana, che hoggi è la nobil Terra di S. Elpidio. In Macerata. Per gli Heredi del Pannelli. 1692. in 4.

Alia tanti viri Opera, ex citatis Authoribus, & ex Jo. Anton. Vander Linden de Scriptis Medicis hæc sunt.

Del Tevere libri tre, ne' quali si tratta della natura, e bontà dell'Acque, e specialmente del Tevere, e dell'Acque antiche di Roma, del Nilo, del Pò, dell'Arno, ed altri Fonti, e Fiumi del Mondo. Dell'uso dell'Acque, e del bere in fresco con nevi, con ghiaccio, e con Salnitro. Delle inondationi, e de' rimedj, che gli antichi Romani fecero, e che oggidì si possan fare in questa, e in ogni altra inondatione.

All'

All' Illustriss. Senato, & Inclito Popolo Romano. In Venezia M. D. LXXVI. in 4.

Discorso dell' Acque Albule, Bagni di Cesare Augusto à Tivoli. Dell' acque di S. Giovanni à Capo di Bove nuovamente venute in luce. Dell' Acetose presso à Roma, e dell' Acque di Anticoli. Con alcune regole necessarie per usar bene ogni Acqua di Bagno. In Roma. Per gli Heredi di Antonio Blado, Stampatori Camerali. 1567. in 4.

Delle dodici Gioje, che risplendevano nella Veste Sacra del Sommo Sacerdote.

De Thermis Lib. septem. Opus locupletissimum, non solum Medicis necessarium, verum etiam studiosis variarum rerum naturæ perutile. In quo agitur de universa Aquarum natura, deque earum differentiis omnibus, ac mistionibus cum terris, cum ignibus, cum metallis. De terrestris ignis natura nova tractatio. De Fontibus, Fluminibus, Lacubus, de Balneis totius Orbis, & de methodo medendi per Balneas: deque lavationum simul atque exercitationum institutis in admirandis Romanorum Thermis. Venetiis, apud Vincentium Valgrisium. 1571. & 1588. in fol. In hac recentiori omiffæ sunt figuræ. Romæ Apud Jacobum Mascardum. 1622. in fol.

De Balneis Oppidi Bergomatis Transcheri. Seorsim cum consimilis argumenti libris. Bergomi 1583. in 4.

De Naturali Vinorum Historia, de Vinis Italiae, & de Conviviis Antiquorum Libri septem. Accessit de Factitiis, ac Cervisiis, deque Rheni, Gallia, Hispania, & de totius Europæ Vinis, & de omni Vinorum usu Compendiaria Tractatio. Ad Amplissimum S. R. E. Card. Ascanium Columnam. Romæ. Ex Typographia Nicolai Mutii. M. D. XCVII. in fol. Francofurti. Apud Nicol. Steinum. 1607. in fol.

De Gemmis, ac Lapidibus pretiosis, eorumque viribus, & usu Tractatus. Italica lingua conscriptus, in Latinum vero fer-

sermonem conversus , utilissimisque annotationibus , & observationibus auctior redditus a Wolfango Gabelchovero . Francofurti , apud Mattiam Beckerum . 1603. in 8. Apud Jo. Davidem Zumerum 1643. in 8.

De Magna Bestia Alce , ejusque proprietatibus liber . Factus latinus ex italico ab eodem Gabelchovero . Sturgardiæ . 1598. in 8.

De Cornu Monocerotis liber . Ex italico , latinitate donatus ab Andrea Marino , & Venetiis , 1566. in 4. editus ; deinde a Gabelchovero æque latinus redditus . Sturgardiæ . 1598. in 8.

De Venenis , & Antidotis προλεγόμενα , seu communia præcepta ad humanam vitam tuendam saluberrima . In quibus definitiva methodus Venenorum proponitur per genera , ac differentias suas , partes , & passiones , præservandi modum , & communia ad eorum curationem antidota complectens . *De Canis Rabiosi morsu , & ejus curatione .* Romæ . Apud Vincentium Accoltum . 1586. in 4.

Tabula simplicium Medicamentorum . Romæ . Apud Josephum de Angelis . 1577. in 4.

Epistola ad Marcum Oddum De Dignitate Theriaca . Et altera ad Antonium Portum , quanam ratio sit Viperina carnis in Theriaca . Utraque extat cum Opere Marci Oddi De componendis Medicamentis , & aliorum dijudicandis . Patavii , apud Paulum Mejetum . 1583 in 4.

Non semel de Andrea Baccio æque meminit Philippus Maria Boninus in Opere , *Il Tevere Incatenato* , eo quia Baccii sententiæ discrepant a sententiis Bonini in aliquibus de Tiberi fluvio . Ejusdem Baccii quoque laudes non tacuit Franciscus Martius in *Historia Tiburtina* , libro sexto , pag. mihi 175.

ANDREAS CIBBO , Italus , Perusinus , illustri familia natus , Artium , ac Medicinæ Doctor præstantissimus ,
pru.

prudencia, morum elegantia, ac eruditione carus omnibus; hinc in Medicum Pontificium delectus. Cæsar Crispoltus in *Opere Perugia Augusta*, lib. 3. pag. 335. scribit *Andrea Cibbo* lesse molti anni Medicina nello studio di Perugia, & essercitò con sì chiaro nome, e grave autorità quell'arte eccellentissima, che chiamato in Roma da Clemente Settimo con gran stipendio, & entrata annua per se, e suoi heredi, si trattenne a quella corte. Fu anco accettissimo al Sommo Pontefice Paolo Terzo Farnese, il quale nel viaggio, che fece a Nizza di Provenza, lo volle appresso di se, e nell'abboccamento del Papa con l'Imperatore Carlo Quinto, & il Re Francesco Primo di Francia, egli solo fu eletto ad assistere al convito fatto a quei gran potentati. Morì in Perugia nel 1576. dell'età sua ottantatre, e fu con solenne pompa riposto nella Chiesa Cattedrale.

Augustinus Oldoinus in *Athenæo Augusto*, pag. 143. meminit Hieronymi Cibbo Perusini, Causidici, & Poetæ sua ætate clari, tenacissimæ memoriæ, & exquisita omnium scientiarum cognitione locupletis.

Haud pauci etiam hujus familiæ viri, Equestris Ordinis insignia adepti sunt.

Prætermittendus minime est Maurus Cibbo Perusinus, Eremita Camaldulensis, virtutum omnium sobole, & vitæ perfectione præclarus, qui religiosæ observantiæ zelotes eximius, sui Ordinis habenas plus semel sapientissime rexit, & quem laudibus extulit laudatus Cæsar Crispoltus, in *laudata Perusia Augusta*, lib. 2. p. 208.

ANDREAS GAMUCCIUS, Italus, Geminianensis, Medicus Joannis XXII. dicti XXIII. nec non Martini III. dicti V. Summorum Pontificum, ex relatis a Joanne Vincentio Coppi, de patria optime merito, in *Opere Humini Illustri Sangemignanesi*, pag. 192.

Hæc Gamuccia familia illustres admodum peperit viros,

ros, ob virtutes, multis decoratos honoribus, ut evidentissime constat ex Historia S. Gemignani ejusdem Coppi, edita Florentiæ anno 1695. apud Cæsarem, & Franciscum Bindi. Inter alios præcipue inclaruit Beatus Michael Gamuccius, Eremita Augustinianus, qui Christi causam contra infideles agens, Martyrium complevit, palo ab illis enecatus; palus vero momento efflorescens, & Martyrium gloriosum reddidit, in ipso ætatis flore, anno 1526.

ANDREAS TURINUS, Italus, Piscienfis, Philosophiæ, atque Medicinæ excellentia celebratur. Ut habeo ex Ioan. Anton. Vander Linden lib. 1. de Scriptis Medicis, Physicus fuit Clementis VII. & Pauli III. Summorum Pontificum. Insignes habuit Andreas, ac plurimas controversias de re medica cum doctissimis Medicis, Curtio nempe, Manardo, Brissotto, Montisiano, & aliis. Ejus Opera edita fuere Romæ, apud Hieronymum de Cartulariis 1545. in fol. quorum Index est, ut sequitur.

Epistola ad Matthæum Curtium de loco incidenda vena in pleuritide.

Liber de Sanguinis missione in pleuritide contra adversarium, & Brissottum, & Manardum.

Responsiones libello Matthæi Curtii de sanguinis missione in pleuritide.

De Embrocha, sive irrigatione contra Medicos Florentinos.

De Causis Dierum Criticorum contra excellentissimum virum Hieronymum Fracastorium.

De Bonitate Aquarum, Fontium, & Cisterne.

An in fluxu muliebri, & sanguinis aquosi superflui menstrualis competant vere provocantia urinam.

An in omni febre putrida competat phlebotomia.

Epistola ad Clementem VII. de Coena, & Prandio.

Questio excellentissimi Dini Florentini de Coena, & Prandio, nunquam antea impressa.

Seor.

Seorsim æque extant

Defensio contra Marcum Antonium Montisianum Geminianensem, quod non in omni febre putrida conveniat missio sanguinis. Romæ. Apud Hieronymum de Cartulariis 1549. in fol.

De curatione Pleuritidis per venæ sectionem. Addita est doctissima ejusdem Epistola ad Matthæum Cursium. Adjuncta insuper ejusdem de Coena, & Prandio utilis Disceptatio. Lugduni. Apud Michaellem Parmantherium. 1597. in 4.

Hippocratis, & Galeni Defensio de causis dierum criticorum, adversus Hieronymum Fracastorium. Bononiæ. 1543. in 4.

De Embrocha nova, seu Duecia artificiali, qua utuntur Florentini ad varios morbos. Lugduni. Apud Michaellem Parmantherium. 1537. in 4.

Responsiones contra Matthæum Curtium, de vena in pleuritide secanda. Bononiæ. 1543. in 4.

Medica Disceptatiuncula adversus opinionem Matthæi Curtii de Coena, & Prandio. Parisiis. Apud Ascentium. 1535. in 8.

Tractant insuper de Andrea Turino, Andreas Tiracquellus in Medicorum per alphabetum Nomenclatura, pag. mihi 124. Andreas Baccius in Opere del Tevere, lib. 2. pag. 209. Lepidissimam, argutamque fermocinationem Turini factam cum Paulo Papa III. (fabulabatur etenim cum hoc Pontifice familiaritate summa) lectu, scituque dignam denarrat Ludovicus Domenichi in Opere inscripto *Facetie*, lib. 4. pag. mihi 216. quam legere non pigeat.

Nobilem hanc præterea Turinam familiam illustrarunt Balthassar Turinus, Juris prudentia in Patavina Academia clarus, sub Paulo II. in Poloniam Apostolicæ Sedis Nuncius, sub Sixto IV. eodem munere functus in Pannonia, regnante Matthia Corvino, quo flagitante Sirmienfis Episcopus fulsit, & ibidem defunctus est. In Ecclesia majori Piscienfi honorario hoc cenotaphio decoratur.

DE ARCHIATRIS

BALTHASSARI TVRINO DOMINICI FILIO
SERIMIENSI IN PANNONIA
EPISCOPO.

PAVLI II. SVM. PONT.
IN POLONIÆ GLESIÆ
ET PRVSIÆ REGNIS
AD ANIMOS ILLORVM REGVM
CONTRA TVRCAS
CÆTEROSQVE

CHRISTIANI NOMINIS HOSTES
CONFIRMANDOS

ALIISQVE MAGNIS DE REBVS
BIS LEGATO.

SIXTIQVE PONT. IV. IVSSV
AD MATTHIAM CORVINVM
PANNONIÆ REGEM

EODEM LEGATIONIS MVNERE
FVNCTO

ET IN EO MORTVO.

PETRVS TVRINVS PROPATRVO P.
VIXIT ANN. XLVI. OBIIT ANNO
M. CCCCLXXXI. MENSE MARTII.

Balthassar junior Turinus, Leonis X. Datarius, ac
Clementis VII. a Secretis, qui mortalitatem explevit sub
Paulo III. Camerae Apostolicae Clericus. In eodem tem-
plo hoc epitaphio exornatur.

BALTHASSARI TVRINO
LEONIS X. PONT. MAX.
A SVPPlicVM LIBELLIS
DATARIO

CLEMENTIS VII.

IN OBEVNDIS REBVS GRAVISSIMIS
NVNCIO

PAVLI III. CAMERÆ APOST. VII. VIRO.

ANIMI INTEGRITATE

MORVM ELEGANTIA

ET LIBERALITATE SPLENDIDISSIMO.

IVLIVS TVRINVS FRATRIS FILIVS

PATRVO PIENTISSIMO

POSVIT.

VIXIT AN. LVII. MEN. VII. DIES XX.
OBIIT ANNO M. D. XLIII. ID. OCTOBRIS.

Laurentius Turinus Patriæ Præpositus, qui abdicata
Præpositura ad favorem Andreae germani fratris, Romam
profectus, Utriusque Signaturæ Referendarius factus, plu-
ribus muneribus egregie functus in Curia, pluribusque
Ec-

Ecclesiasticæ ditionis urbibus Præfectus datus, Flaminia etiam Prolegatus claruit, mortuus tandem anno 1592.

De his videndus Ferdinandus Ughellus in *Italia Sacra*, Tom. 9. in Appendice.

ANGELUS CAMERINENSIS, Italus ex patria sui cognominis, cujus facta mentio est ab Augustino Oldoino in laudato volumine ms. hisce verbis, *Angelus Camerinus, Doctor Medicus absolutissimus, qui magna prosperitate Medicinam fecit, & per annos plures, magno auditorum nedum plausu, sed fructu docuit. Excelluit Bonifacii Papæ VIII. Medicus, morum modestia, & vitæ temperantia Pontifici gratissimus, teste Angelo Benigno Camerinesi in manuscripto libro Virorum suæ patriæ illustrium, quem habeo. Elaboravit Angelus*

De Regimine præservationis a peste lib. 1.

De Præservatione a venenis lib. 1.

Tractat de hoc Medico Ludovicus Jacobillus quoque in Catalogo Scriptorum Provinciæ Umbriæ, pag. 42. & alii apud eundem.

ANGELUS LEONINUS, Italus, Nobilis Tiburtinus, elegantibus litteris excultus; Philosophis, ac Medicis instituendum, erudiendumque se dedit, ea quidem ingenii præstantia, ut optimus Philosophus, Medicusque fuerit habitus, nec non, uti refert Andreas Baccius in Opere de Thermis, lib. 5. cap. 10. pag. mihi 266. Leonis X. Pont. Max. Medicus, Archiepiscopusque Turritanus effulserit.

Ex hac Familia (aliis omis) prodire Camillus Leoninus, Angeli nepos, Episcopus Tiburtinus, Prolegatus Avenionensis, Legatusque ad Ludovicum XII. Gallia Regem, summa apud omnes existimatione illustris.

Vincentius Leoninus, Angeli frater germanus, Prætorianorum Equitum apud Summos Pontifices Julium II. Leo-

Leonem X. Adrianum VI. Clementemque VII. Tribunus.

Vitam vivit in præsentia Joannes Franciscus Leoninus, qui honestissimum illum in Romana Aula, eorum ordinem tenet, qui a referendis supplicibus libellis, Referendarii appellantur.

Si alia cupis lustrare poteris Ferdinandum Ughellum in Italia Sacra, tom. 1. col. 221. Gasparem Alverum in Opere, *Roma in ogni stato*, par. 2. pag. 93. Michaellem Justinianum in libro *De' Vescovi, e de' Governatori di Tivoli*, pag. 58. Bonaventuram Theulum, in volumine prænotato, *Apparato Minoritico della Provincia di Roma*, lib. 5. cap. 17.

ANTONIUS BUONINSEGNI, Italus Nobilis Senensis, inter viros Philosophia, Medicinaque præstabiles ab Isidoro Ugurgerio Azzolino in Opere, *Le Pompe Sanesi*, Par. 1. Tit. 17. p. 524. commemoratus, eximiusque Pii III. Pont. Max. Medicus dictus. Plurimum apud omnes estimatione valuit, ac perpetuæ gloriæ memoriam sua virtute consecutus est.

Permuli sane illustrissimi ex hac familia viri alii sunt orti: enumerantur præ ceteris ab eodem Ugurgerio

Franciscus Philosophiæ, & Medicinæ Doctor magni nominis.

Antonius alter, Leonis X. familiaris, atque sub Adriano VI. Protonotarius Apostolicus de numero participantium.

Spinellus, Beati Joannis Culumbini, Ordinis Jesuatorum fundatoris discipulus non degener, mirificæ namque austeritatis, abstinentiæ, & doctrinæ laude illuxit, vitæque innocentiam studiosissime coluit, vitamque cum sanctimoniam fama felicissime suæ Religionis Generalis conclusit.

Thomas, Ordinis Prædicatorum Theologus insignis, & librorum author.

Hila-

Hilarius ejusdem Ordinis, Græcarum literarum eruditione ornatus, poeta, & orator præclarus.

Jacobus, poeta æque haud infimæ notæ.

Hieronymus, politioris literaturæ cultor, & carminum artifex egregius, linguæque Etruscæ peritissimus.

Franciscus alter, qui Musas omnes propitias habuit, & familiares, quemque laudatum etiam invenies in Opere, *Le glorie degl' Incogniti*, pag. 149.

Bernardinus, Juris utriusque Consultissimus, qui Lucensem, Nolanamque Præturam gessit, & Legationes rite obivit, ac annos triginta Jus Civile summo cum præconio Senis publice interpretatus est.

Persius, Flavius, Joannes Maria, & Joannes Baptista strenui porro Milites extiterunt.

Hanc profapiam nonnulli cohonestarunt æque Equites Aurati, & Ordinis Sancti Joannis Baptistæ Hierosolymitani, nec non Ordinis S. Stephani.

ANTONIUS PETRUTIUS, Italus Philosophiæ, & Medicinæ Doctor suo ævo excellentissimus, celebratus a Baldo Baldi in libro, cujus titulus, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107. atque, ut in volumine Statutorum Collegii Medicorum Urbis, pag. mihi 105. Pii III. Pont. Max. Medicus fulsit.

ANTONIUS PORTUS, Italus, Firmanus, Romanusque Civis, stirpis honestissimæ, Medica, & Philosophica insignitus Laurea. Tantum doctrinæ præstantia profecit, ut Romam cum venisset, statim in pretio fuerit habitus Medicusque Sixti V. Sum. Pont. enituerit, Pontifici admodum carus. Ingentes heredibus opes, propria virtute acquisitas reliquit. Scripsit

De Peste lib. 3. De Morbillis lib. 1. Romæ. Apud Dominicum Basam. 1589. in 4. Hæc est editio diligenter emendata, & aucta.

Est

Est Antonii mentio in lib. 1. De Scriptis Medicis Jo. Anton. Vander. Linden. In libro Statutorum Medicorum Collegii almæ Urbis, pag. mihi 108. In secundo tomo Epistolarum, & Consultationum Medicinalium Horatii Augenii adest Responsum Antonio Porto datum, pag. 559. Baldus Baldi laudavit Antonium in Opere, *Discurso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107.

Tres flevit Antonius, magnæ spei filios, immature nimis raptos, quorum memoria in Ecclesia Lateranensi visitur, hac proloquente inscriptione.

D. O. M.
 BERNARDINO PORTO
 HVIVS ECCLESIAE CANONICO
 VTRIVSQ. SIGNAT. REF.
 ABBREVIATORI PARCI MAIORIS
 PROTONOTARIO APOST. PARTICIP.
 QVI
 AB IPSA PVERITIA
 MAGNUM PIETATIS ET RELIGIONIS
 ALIARVMQVE VIRTVTVM
 OMNIBVS SPECIMEN DEDIT.
 CVM AD MAIORA PROPERARET
 MORTE PRÆVENTVS EST.
 ALEXANDRO PORTO VIRO STRENVO
 ET ÆCONOMICA LAVDE
 IN PRIMIS ORNATO.
 FABIO PORTO ADOLESCENTI BONÆ SPEI
 ET HVMANIORIBVS LITTERIS
 ERVDITO.
 ANTONIVS PORTVS PATRITIVS FIRMANVS
 ET ROMANVS CIVIS
 PATER MOESTISSIMVS
 DVLCISSIMIS FILIIS POSVIT.
 VIXIT BERNARDINVS AN. XLII. MENS. II.
 DIES XXIII. OBIIT VII. KAL. SEPTEMB.
 MDCXVI.
 VIXIT ALEXANDER
 AN. XL. MENS. II. DIES XIX.
 OBIIT ID. FEBRVARIJ EIVSDEM ANNI.
 VIXIT FABIVS AN. XVII. MENS. III. DIES XXI.
 OBIIT X. KAL. MAII
 MDLXXIX.

ARCHANGELUS TUTI, Italus, Nobilis Senensis;
 suavissimis præditus moribus, in quo præter doctrinam vir-
 tu-

tes permultæ resplenduerunt. Genio indulgens, Philosophiæ, & Medicinæ deditus, utramque lauream honorificentissime obtinuit, ac tale in medicando sapientiæ specimen dedit, ut Leo X. Pont. Max. in proprium Medicum delegerit. Plures honoris gradus emensus fuit, uti legere poteris in Opere Isidori Ugurgeri, nempe, *Le Pompe Sanesi*, Par. 1. Tit. 17. pag. 524.

Archangelus avus fuit Julii Tuti Abbatis, omni virtutum, disciplinarumque genere illustris, Latinæ, Græcæque linguæ peritissimus, ac Theologi eximii, qui Congregationis Clavorum Senis, in Divi Georgii Templo author piissimus extitit. De eo pariter laudatus Ugurgerius, Tit. 14, pag. 383. In prædicta Ecclesia S. Georgii sepultus Julius, sequenti elogio commendatur.

IVLIO TVTO ABBATI
OMNI VIRTVTVM
DISCIPLINARVMQ. GENERE
PRÆDITO.
LINGVÆ LATINÆ ET GRÆCÆ
PERITISSIMO.
THEOLOGO EXIMIO.
CONGREGATIONIS CLAVORVM
IN DIVI GEORGII
AVTHORI.
SENIS DEFVNCTO
SVÆ ÆTATIS ANNO LVII.
FVLVIVS TVTVS
PATRVVS EIVS AMANTISSIMVS
MONVMENTVM HOC EREXIT.
ANNO DOMINI MDLXXXIV.
IDIB. IANVARII.

Prodiit etiam ex hac familia Benedictus Tuti, Monachus Congregationis Montis Oliveti, Abbas S. Gregorii de Urbe, ab Alexandro VI. Pont. Max. electus Præceptor Romæ S. Spiritus: ita docent Ugurgerius, Tit. 9. pag. 229.

& Gaspar Alverus in *Opere, Della Roma in ogni stato*, par. 2. pag. 263.

AUGUSTINUS BAGLIONI, Italus, Alexandrinus, Medicus præcipuus, multiplici virtutum sobole nobilis. Rei medicæ ita se se applicuit, eoque existimationis pervenit, ut magnum fuerit adeptus nomen, magnamque gloriam. A Pio V. Pont. Max. inter Beatos venerato, ut sibi esset a medelis sponte accitus fuit, a quo demum a corporum curatione, ad animarum curam, Episcopus creatus, Alexandrinæ Sedi promotus est. Ex Ferdinando Ughello in *Italia Sacra*, Tom. 4. col. 460 & Juliano Porta, in libro, cujus est apographon, *Eroi Alessandrini*, pag. 254.

Produxit etiam hæc familia, teste eodem Juliano Porta, pag. 165. & 188. Manfredum Baglioni, qui admodum in via literarum processerat, Musis gratus, Theologusque celebris. Litteras humaniores publice cum plausu professus, nonnulla elucubravit Opera, prosa, & carmine, scilicet *Odarum*, & *Hymnorum* ad imitationem Horatii volumen. Annotationes in varios authores. In Persium poetam Interpretationes. Dominicæ Orationis Expositionem.

Paulum Baglioni strenuissimum militem, Copiarumque ductorem, rerum gerendarum peritia præcellentem. Quantus ideo, qualisque Paulus fuerit, permulta ejus facinora pro Hispaniarum Rege gesta, & a Juliano enarrata, nec non horum gradus, quos conscendit, luculenter ostendunt.

AUGUSTINUS RICCHI, Julii III. Sum. Pont. Medicus, uti clare apparet ex quadam Epistola Honorati Fascitelli Ifernensis, Monachi Casinensis, mox Insulanensis Episcopi ad Petrum Aretinum, quæ Epistola legitur in Volumine prænotato, *Libro secondo delle Lettere scritte*
al

al Signor Pietro Aretino , pag. mihi 399. Neque alia ad me hujus notitia , memoriaque defluxit ; autumo tamen egregium fuisse Medicum , ob amicitiam quam cum doctissimis viris habebat : nec non quia , teste Jo. Anton. Vander Linden in Appendice de Scriptis Medicis , multos Galeni libros transtulit : omnes vero ad exemplaria Græca contulit , Annotationes adjecit , quæ excusæ sunt Venetiis apud Joannem Vareum in 8.

BALDUINUS DE BALDUINIS , Italus , Pisanus , seu verius de Terra Bargæ , nobili loco natus . Lectissimum hunc , ac celeberrimum Philosophum , & Medicum , in Divinis Literis æque versatum , Julii III. Medicum fuisse testatur Carolus Cartharius in Syllabo Advocatorum Sacri Consistorii , pag. 205. Episcopum deinde Marianensem , mox Averfanum floruisse constat , & Ferdinandus Ughellus de eo tractat in Italia Sacra , Tom. I. col. 556. Tom. 4. col. 1397. Interfuit Balduinus Tridentino Concilio , memoraturque a Michaelē Justiniano in Indice primo Tridentinæ Synodi , atque a Sfortia Pallavicino in ejusdem Concilii Historia , par. 2. lib. 9. cap. 13. n. 5.

Emicuit hæc familia jugiter viris literis claris , & armis .

BALDUS BALDI , Italus , Florentinus , florentissimus profecto Medicus , Romana Civitate donatus , ac in Romana Universitate Lector insignis , mox Canonicatu Liberianæ Basilicæ exornatus , *qui cum ad id honoris , & commodi pervenisset* (sunt verba Jani Nicii Erythræi in Pinacotheca 3. Imag. 62.) *quo non altius vota Medicorum ascendunt , nimirum ut Summi Pontificis Medicus fieret* (idest Innocentij X.) *non ita multos post menses est mortuus , morbi*
d 2 cujus-

cujusdam malignitate, cui non potuit obsisti, ex eo, ut tum erat fama, contracti, quod nova illi vitæ ratio fuerat ineunda, & vetus cui assueverat, relinquenda. Necesse enim erat ei, qui certum vitæ genus sequebatur, quotidie ad medias noctes evigilare, & coenare, & interdiu, vespere jam apparente, prandere, atque alia insuper incommoda, quæ fert Aula subire. Magna erat apud Medicos suos equales doctrinæ, & ingenii existimatione, ac laude, & eximie ab omnibus laudabatur. Alia scribit Erythræus solito tamen modulo, quæ videre, si lubet, poteris. Joannes Benedictus Sinibaldus in lib. 3. Geneanthropœjæ, Tract. 1. Cap. 17. col. mihi 349. ait Baldus ex Urbis Medicis Coryphæis unus, prudentia, ac doctrina multiplex, in Romano Archigymnasio Practicæ Medicinæ Professor, omnium, & meo in primis calculo celeberrimus, disertissimus. In lib. 2. Epistolarum Medicinalium Julii Cæsaris Benedicti a Guelfalione legitur Epist. 2. Baldo inscripta. In Volumine Statutorum Collegii Medicorum Urbis habetur pariter Baldi mentio, pag. mihi 114. De eo etiam Carolus Cartharius cum encomio tractat in Athenæo Romano. Varia scripsit Baldus, & edidit, quorum e numero hæc sunt relata a Jo. Anton. Vander Linden lib. 1. De Scriptis Medicis, a Leone Allatio in Apibus Urbanis, a Joanne Cinello in Opusculo, prænotato *Biblioteca Volante*, Scanzia 4. nec non Scanzia 7. atque in Historia Scriptorum Florentinorum, quam erudite elucubravit, sed ineditam adhuc custodit, quamvis etiam atque etiam expetitam:

Prælectio de Contagione pestifera. Romæ. Apud Guillelmum Facciottum. 1631. in 4.

Disquisitio Jatro-Physica ad Textum 23 Hippocr. de Aëre, Aquis, & Locis, num in eo legi debeat σκολωδέστατον, an θολωδέστατον, idest biliosissimus, vel turbidissimum, in qua de Calculorum causis, ac de Aquæ Tiberis bonitate strictim
dis-

differitur, & Questio de majori nunc, quam præterito seculo Calculosorum in Urbe frequentia elucidatur. Romæ. Apud Ludovicum Grignanum. 1637. in 4.

De Loco affecto in Pleuritide Disceptationes. Ac Renati Moreau de eadem re Epistola exegetica. Parisiis. Apud Sebastianum Cramoisy. 1640. in 8. Romæ Apud Franciscum Caballum. 1643. in 8.

Relatione del Miracolo insigne, operato in Roma per intercessione di S. Filippo Neri alli 5. di Gennaro 1644. Romæ eodem anno in 4.

Hæc quæ sequuntur editioni parata habebat, nempe Historiam Morbi, & Anatomicam observationem circa corpus, & cadaver Cardinalis Bevilacque, cum multis dubiis inde enatis.

Lectiones Academicas de Venenis.

Post Baldi mortem prodiit Opus cum hoc titulo, Del vero Opobalsamo Orientale. Discorso Apologetico dell' Illustriss. Signor Baldo Baldi, Medico di N. S. Papa Innocenzo X. Dato in luce da i Signori Antonio Manfredi, e Vincenzo Panutio, Aromatarii. In Roma. Appresso Vitale Mascardi. in 4.

Habuit Baldus decertationem literariam de loco affecto in Pleuritide adversus Joannem Manelphum, propugnante Baldi opinionem Renato Moreau. In Libro Epistolarum Gabrielis Naudæi leguntur duæ Epistolæ ad Baldum, & sunt 35. & 64.

BARTHOLOMÆUS MAGGIUS, Italus, Bononiensis, Philosophus ac Medicus sapientissimus, officiosus, & diligens, Julii III. Sum. Pont. a medelis. Audi Augustinum Oldoinum in laudato volumine ms. apud me. Bartholomeo Maggi Bolognese, Medico, e Filosofo, Lettore di Chirurgia nella sua patria. Fu de' più celebri Medici dell'età sua, ed amicissimo di Gio. Maria del Monte, il quale fu Cardinale

le, e poi Papa, e chiamossi Giulio Terzo; onde divenuto Pontefice, incontinente dichiarò suo Medico il Maggi, e lo fece venire a Roma, ricevendolo con molta confidenza, e stima. Ma l'aria di Roma non confacendosi a Bartolomeo, ammalossi, che però gli convenne prestamente per risanarsi, fare ritorno alla patria, dove morì l'anno 1552. Fu sepolito in S. Francesco con il seguente Epitafio.

D. O. M.
 BARTHOLOMÆO MAGGIO BONON.
 PHILOSOPHO AC MEDICO PRÆCLARO
 CVIVS
 MIRA VIRTVTVM FACVLITAS
 IVLIO III. PONT. MAX.
 HENRICO GALLIARVM REGI
 TOTIQVE ORBI NOTISSIMA FVERAT
 QVI
 VIXIT AN. LXXV. MENS. VII. D. XXII.
 OBIIT VII. CAL. APRILIS.
 IOAN. BAPT. MAGGIUS FRATRI B. M. P.
 M. D. LII.

Scriptit Bartolomæus

De Sclopetorum, & Bombardarum vulnerum curatione
lib. Bononiæ. Apud Bartholomæum Bonardum. 1552. in 4. &
cum Chirurgia, seu de Chirurgiæ Scriptoribus a Gesnero
editis, pag. 243.

De eo tractant Jo. Anton. Vander Linden lib. I. De
 Scriptis Medicis. Joan. Nicolaus Paschalis Alidosius in
 Opere titulum exhibente, *I Dottori Bolognesi di Teologia,*
Filosofia, Medicina, ed Arti Liberali, pag. 35. aliudque
 Bartholomæi Opus nominat, videlicet

Commentaria super libros Metheororum.

Inter ceteros ex familia Maggia præfulsit Alexander
 Maggius, Nobilis Bononiensis, Utriusq. Signaturæ Re-
 ferendarius doctissimus, eruditissimusque, sub Cardinali

Bo-

Bonifacio Bevilacqua, Perusii primum, tum Piceni Prolegatus, de quo si plura requiris, videas Janum Nicium Erythræum in Pinacotheca 2. Imag. 63. Interim perlege sepulchralem ejusdem inscriptionem, quæ visitur Romæ in Ecclesia S. Mariæ, vulgo de Populo, sub Colle Hortulorum, conjuncta Portæ Flaminiae. Legitur etiam apud Gasparem Alverum in Opere *Roma in ogni stato*, par. 2. p. 8.

D. O. M.

ALEXANDRO MAGGIO PATRITIO BONON.

MORVM GRAVITATE

ET INNOCENTIA CONSPICVO

PRÆTER INSIGNEM

IN VTRIVSQ. IVRIS PRVDENTIÆ

LAVDE PRÆSTANTIAM

OMNIS POLITIORIS DOCTRINÆ

COGNITIONE

ORNATISSIMO.

QVI BONONIÆ ET MACERATÆ

PVBLICE PLVRES ANNOS PROFESSVS

MOX BONIFACII CARD. BEVILACQVÆ

IN FAMILIA

VTRIVSQ. SIGNATVRÆ REFERENDARIVS

DIV ROMANA IN VRBE FLORVIT

INDE PERVSIA ET VMBRIÆ

EIVSDEM CARDINALIS PROLEGATVS.

MIRVM

ERVDITIONIS VIGILANTIÆ

INTEGRITATIS

SPECIMEN DEDIT.

FANI FORTVNÆ VRBEM

PARI VIRTUTE REXIT.

DEMVM IN VRBEM REVERSVS

VARIIS IN CONGREGATIONIBVS

PROBI DOCTIQUE VIRI MVNERE

EGREGIE PERFVNCTVS

IN IPSO HONORVM LIMINE

IMMATVRA EST MORTE PRÆREPTVS.

IDEM BONIFACIVS CARD. BEVILACQVA

AMICO INCOMPARABILI

IOANNES MAGGIVS FRATRI DVLCISSIMO

PP.

BARTOLOMÆVS, natione Italus, patria Pisanus, DE PISIS itaque cognominatus, rei medicæ solers, qui præceptorem habuisse gloriabatur Petrum Leonium Spoletinum. Extitit liquido multæ experientiæ, atque doctrinæ vir, ac Leonis X. Pont. Max. Medicus. Scientiam summo studio & labore consecutam, palam ut omnibus faceret, adversariorumque obtrectiones compesceret, qui Medicinæ, ceterarumque bonarum artium promulgabant ignarum, edidit

Epitomam Medicinæ Theoricæ & Practicæ. Florentiæ. Apud S. Jacobum de Ripolis in 4. caret impressionis anno, impressorisque nomine.

Cum Medicinæ professor esset in Romano Archigymnasio controversiam præsertim habuit cum Hieronymo de Eugubio Medico, in eodem æque Archigymnasio Lectore, quamobrem prælo dedit librum alium, cujus titulus est

Bartholomæi Physici, Servi Papæ Apologia, vel quorundam a se dictorum, & a Hieronymo de Eugubio concurrente suo impugnatorum Defensio, sive Purgatio, & Dictorum ejus in eundem Retorsio, vel Improbatio, cum acta expositione, vel clara declaratione illorum Avicennæ verborum, quorum fuit contentio, & altercatio. Romæ. Per Stephanum Bullireti. Anno 1519. Die 12. Decembris in 4. In principio libri narrat controversiæ historiam lectu, scituque dignam.

Tractat de eo Carolus Cartharius in Athenæo Romano.

BENEDICTUS, Italus, a patria DE NURSIA cognominatus, diligentissimus Philosophiæ Sectator, & Medicus non ignobilis, quem Sixti IV. Sum. Pont. Medicum fuisse manifestum fecit Ludovicus Jacobillus in Scriptorum Provinciæ Umbriæ Catalogo, pag. 73. Nominis sui memoriam posteritati Benedictus reliquit scribendo

De Conservatione Sanitatis librum . Romæ an. 1575. Apud Philippum de Lignamine in 4. Joan. Anton. Vander Linden vero dicit Romæ 1490.

BENEDICTUS RITA, Italus, Leonissanus, Medicinæ plurimum gnarus, cui inerat acris ingenii vis, animi candor, morum facilitas amabilis, & prudens comitas. Exquisita in medendo diligentia diu Romæ usus, cunctis acceptum se præbuit, & Lecturam in Athenæo Romano obtinuit. Dum nominis sui famam sapienter sollicitaret in dies, ad Petri solium evectus Julius S. R. E. Cardinalis Rospigliosius sub Clementis IX. nomine, hujus summi Pontificis Medicus declaratus fuit. Omnia sane amoris signa humanissimus, beneficusque Pontifex Benedicto tribuit.

De eo est mentio in libro Statutorum Collegii Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 114. Julius Cæsar Benedictus a Guelfalione inscripsit Benedicto Epistolam quintam libri primi, Epistolamque quintam libri secundi Operis Epistolarum Medicinalium. In Opusculo Descriptionis Archigymnasii Romanæ Sapientiæ legitur Benedicti

Oratio, quam habuit in eodem Archigymnasio coram Alexandro VII.

Nestor Rita, Benedicti germanus frater, Legum peritia insignis, ejusdem Papæ Clementis IX. Auditor claruit, ac Basilicæ Apostolorum Principis Canonicus, Archiepiscopusque Sebastæ, qui senio confectus, cæcusque factus die quadam seu per infortunium, seu mentis deficientia se de fenestra præcipitavit.

BERNARDINUS CASTELLANUS, Italus, ex Carcaris, Diœcesis Albenfis, Romana Civitate donatus, Laurentii Castellani germanus frater, Laurentii scilicet Medici primarii, qui ad Anatomen, Chirurgiamque exercendam se se eo conatu contulit, ut ipso peritior in Urbe

nemo sua tempestate repertus fuerit. Bernardinus itaque doctissimi fratris exemplo, ejusdem vestigiis inhærens, Medicinæ sedulo operam dedit, atque Philosophiæ; & cum scientissimi, optimique Medici nomen meruisset, a principibus Aulæ Romanæ viris adhibitus fuit, omnibus carus. Tandem Gregorii XV. Pont. Max. Medicus enituit, tanto ingenio, judicio, & prudentia, ut eum plenus humanitatis Pontifex, facultatibus, & honoribus auxerit. Prosper Martianus dicavit Bernardino Opus attitulatum, Apologeticus Liber in tres partes divisus, quæ sunt Expositio, Annotatio, & Antiparalogismus &c. Abraham Bzovius ei quoque nuncupavit librum sub hac epigraphe, Nomenclator Sanctorum professione Medicorum. Bernardino æque scripsit Consilium Hieronymus Mercurialis, quod est 20. Tom. 4. Consil. Medic.

Joannes Andreas, Bernardini pariter germanus frater, dignus haberi promeruit, qui inter Utriusque Signaturæ Referendarios, ac inter Canonicos Basilicæ Sancti Petri recenseretur. In Ecclesia S. Salvatoris in Lauro, prope portam lateralem, Joan. Andreæ sepulchrum cum hac inscriptione spectatur.

D. O. M.
IOANNI ANDREÆ CASTELLANO
EX CARCARIS DIOECESIS ALBENSIS
VATICANÆ BASILICÆ CANONICO
UTRIVSQVE SIGNATURÆ REFERENDARIO
BENEFICENTIA INTEGRITATE IVSTITIA
TER MAXIMO
NATIO PICENA DONATARIA ET HERES
POSVIT.

BERNARDINUS SPERONIUS, Italus, Patavinus, Doctor Medicus, & in Academia Patavina Professor absolutissimus, a Leone X. Pont. Max. ad propriæ valetudinis custodiam accersitur. Angelus Portenarius in Opere,
Del.

Della Felicità di Padova , Libro settimo , Cap. 6. sic de eo scribit : Bernardino Speroni è stato Medico di tanta scienza , e di tanta celebrità , che mentre egli leggeva in questa Accademia , Papa Leone X. lo elesse per suo Medico , dal quale fu molto honorato , & arricchito . Morì nel 1528.

Illustravit perbelle hanc familiam etiam Speronus Speronius , Leoni X. quoque gratissimus , vir non minus eloquentiæ , ac omnigenæ doctrinæ gloria , quam morum disciplina , & rerum gerendarum solertia cumulatissimus , qui memoriam sui tot præclaris exaratis operibus , posteris commendavit , multipliciter a doctis omnibus commendatus . Fuscæ promeritis laudibus extollitur a Jacobo Philippo Tomafino , in Elogiis illustrium Virorum , par. I. pag. 86. De eo tractat æque Jacobus Gaddius , Vol. 2. de Scriptoribus , pag. 379.

BERNARDUS GARZONIUS , Italus , Venetus , e Bononia oriundus , Philosophiæ , Medicæque doctrinæ insignibus honestatus . Publice Bononiæ docuit , ac tandem Nicolai V. Pont. Max. Medicus obiit .

Ex Joanne Nicolao Paschali Alidosio in volumine sub hoc titulo , *I Dottori Bolognesi di Teologia , Filosofia , Medicina , ed Arti Liberali* , pag. 29. Vis ejusdem verba ? En dabo . *Bernardo di Giovanni Garzoni da Venetia , e di origine Bolognese , era nel Collegio di Filosofia , e di Medicina . Fu Lettore di Medicina a hora di Nona , e doppo Nona , di Prattica di Medicina la sera , e poi di Filosofia morale i giorni festivi , e di Medicina all'ordinario della mattina fino all'anno 1448. L'anno 1454. morì di peste in Roma , essendo Medico del Papa &c.*

ASTOR DURANTES, Italus, Gualdenfis, Civitate Romana donatus, Petri Dilecti Durantis Juris consultissimi, multæque eruditionis, & Operibus evulgatis clari, filius non degener, quippe qui doctissimus, & ipse Castor, peritissimus Medicus, & Poeta floruit. Sixti V. Pont. Max. præstantissimus Medicus emicans, jugiter studiis addictus, plura elucubravit, pluraque formis dedit notissimus Orbi. In Bibliotheca Umbriae Ludovici Jacobilli, pag. 82. sequentia adnotantur Opera, nempe *Thesaurus sanitatis, & de natura ciborum*, multoties editus.

Sanazarium imitatus cecinit

Il Parto della Vergine. In Roma. Per Gio. Battista Gualleri. 1518. in 8.

Transtulit

Libros 4. Aeneidorum Virgilii carmine rhythmico.

Herbario nuovo: elegantibus carminibus decoratum
Opus, non semel typis datum, & novissime Venetiis. 1684. in fol. apud Joan. Jacobum Hertz.

Theatrum Plantarum, Animalium, Piscium, & Petrarum. In fol. Venetiis. Anno 1636. & alibi.

Alia Opuscula post ejus mortem, quæ accidit circa annum 1590. impressa fuerunt. Denascitur Viterbii, & in Ecclesia Minoritarum sepelitur, teste Bonaventura Theulo, in libro, qui inscribitur, *Apparato Minoritico della Provincia di Roma*, pag. 57. Illum audi. *Nell'uscire dalla Sacrestia vi stà la sepoltura di Castore Durante, che fu Medico molto stimato di Sisto Quinto Sommo Pontefice, huomo virtuoso, e celeberrimo, ma senza Epitaffio, che pur degnamente gli conveniva.*

Ejusdem etiam memoriam celebrant Hippolytus Mar-

rac-

raccius in Bibliotheca Mariana , par. 1. Joannes Baglionus in Opere , *Le Vite de' Pittori, Scultori, & Architetti*, pag. 394. Joan. Ant. Vander Linden meminit etiam de eo , nec non Operis

De Bonitate , & Vitio Alimentorum Centuria . In qua continentur fere omnia , quæ ad rectam victus rationem instituendam , & tuendam valetudinem pertinent . Pisauri . Apud Heredes Bartholomæi Casani . 1595. in 4.

Carolus Cartharius in Athenæo Romano affirmat Castorem eminenter professum fuisse in Romano Litterarum Emporio .

Castoris uxor fuit Hortensia Ruscona , Nobilis Romana , uti asseritur in Herbario , pag. mihi 264. Ex ea suscepit

Octavium , qui non minori quam pater doctrinarum eruditione coruscans , lepidissime , & perdocte elaboravit Opus inscriptum , *Combattimento dell' Huomo con gl' Inimici dell' Humana Natura . Arie Divote , le quali contengono in se la maniera di cantar con grazia l'imitazione delle parole , & il modo di scrivere passaggi , & altri affetti . Præterea librum alium celeberrimum , cujus titulus , Il Principe Virtuoso . Apud famigeratissimum Antonium Magliabecchi servatur aliud Octavii mss. Opus , prænotatum , Rimedij per le infermità del corpo umano , incominciando dal capo , sino a i piedi : parte cavati da gli scritti di gravi Autori , e parte imparati dall' esperienza , vera maestra di tutte le cose . Ita habeo ex Epistola ejusdem Antonii . De Octavio scripsi olim in mea Bibliotheca Romana , Vol. 2. Centuria 7. num. marg. 83.*

Julius Durantes , alter Castoris filius , Medicus æque spectatæ doctrinæ , acceptam a genitore , & fratre nominis claritatem , virtutum suarum præstantia longe , lateque extendit .

CHRI-

CHRISTOPHORUS VERONENSIS fuit Pauli II. Summi Pontificis Medicus, uti legitur apud Platinam in ejusdem Pauli Vita, pag. mihi 160. Neque aliam de eo notitiam habere potui.

CINTHIUS CLEMENS, Italus, Corinaltenfis, politioris literaturæ cultor ornatissimus; Medicinæ vero intelligentia cum paucis conferendus, & proprio quodam naturæ munere ad humanitatem factus, & pietatem. A Paulo V. Pont. Max. ad suæ valetudinis custodiam accersitus. Medicinam etenim exercendo fidus, acer, navus, doctus communi æstimatione, constantique fama egregius fuit habitus. Hinc suffragantibus virtutum meritis ad Canoniatum in Lateranensi Basilica evectus, semper nullis non linguis laudari meruit.

Agunt de eo Paulus Zacchias, in Opere *De' mali Hippocondriaci*, lib. 1. cap. 21. pag. mihi 107. Baldus Baldi in libro, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107. Franciscus Balduccius in suis Carminibus, nempe *Rime Familiari*, pag. mihi 11. Jo. Bapt. Marinus in Vol. inscripto, *La Lira* par. 1. pag. mihi 201. Thomas Stigliani in volumine nuncupato, *Il Canzoniere*, lib. 8. pag. mihi 438. memoraturque in libro Statutorum Medicorum Collegii Almæ Urbis, pag. mihi 113.

CLEMENTIUS CLEMENTINUS, Italus, Amerinus, natalibus clarus, Artium, & Medicinæ Doctor, de quo legitur apud Jo. Anton. Vander Linden, nulli, quos Roma, & tota Italia habuit, fuisse secundum, fuitque Astronomus celeberrimus, Leonisque X. Pont. Max. Medicus, nec non Lector Philosophiæ, & Mathematicæ in Studio Patavino. Testatum hoc facit Ludovicus Jacobillus in Catalogo Scriptorum Provinciæ Umbriæ, pag. 92. Edidit Clementius Opus sane perutile

De Præceptis Medicinæ, De Arte Medica, & Clementi-
nam

nam Medicinam. Romæ. Apud Jacobum Mazzocchiū. 1512.

Pluresque optime quoque scripsit

De Astronomia Libros, & de Febris.

Clementina gens in pervetusta, & prænobili Amerina Civitate nobilitatis fulgore coruscat, & ex ipsa florere Propertius eximius Legum peritus, Progubernator Tiburtinus.

Ascanius, Juris utriusque, ac Sacræ Theologiæ Doctor insignis, Proepiscopus Viterbiensis, qui Tractatum elucubravat de Patria Potestate.

Franciscus, ingenio, doctrina, & varietate rerum admirabilis, Comes Palatinus.

Victorius, Comes æque Palatinus, rerumque gerendarum solertia illustris, Juris utriusque Consultus, principumque virorum familiaritate spectatus, & in Romana Curia Causarum Patronus celebris.

Antonius eruditione, & pietate insigniter ornatus, Sancti Caroli Borromæi familiaris.

Nicolaus, Eques Ordinis Sancti Joannis Baptistæ Hierosolymitani, bellica gloria notus.

Faustus, Fulvius, ac Joannes strenui profecto milites, Copiarumque ductores, & alii.

Idea Clementina, unica nostri Clementii filia, mater extitit Cardinalis Bartholomæi Farratini.

Ex domesticis hujus familiæ monumentis.

CONSTANTIUS VAROLIUS, Italus, Bononiensis, cujus virtutes haud vulgares, non vulgari Hieronymi Ghilini elogio evulgatas accipe, ex Opere, *Teatro d' Huomini Letterati, Vol. secondo. Diasi conveniente luogo in questo Teatro a Costanzo, che nacque in Bologna da Sebastiano Varoli; poichè havendo conseguito dalla Natura un' eccellentissimo ingegno, volse impiegarlo nelli studii di Medicina, e Notomia, ne quali con tanta sollicitudine pose tutti i suoi pensieri, e tutti i suoi*
di.

diletti , che in breve riuscì con chiarissima fama di espertissimo Medico , e Notomista , senza invidiar punto i più celebri dell' età sua in quelle professioni . La sua patria , che haveva del valor suo fatte in varie occasioni moltissime prove , li conferì la pubblica lettura di Cirugia , nella quale perseverò sette anni , con quella maggior commendazione , che dar si potesse al più eccellente lettore di quella Università . La fama di questo valoroso Medico non si contentò di star rinchiusa nella sua patria , ma desiderosa di maggior gloria , penetrò anco in Roma , ove pose in considerazione i suoi molti meriti a Gregorio XIII. , il quale perciò diede ordine , che fosse dimandato per suo Medico , & anco per pubblico Lettore di Notomia nello Studio di quella Città ; come da lui fu così avventurosa condotta con ogni prontezza subitamente accettata , col mezzo della quale si acquistò la grazia di quel Sommo Pontefice , e ne risultò al suo nome grandissima lode presso a' Romani , massimamente essendo egli peritissimo nel cavar quella rena petrificata , che si genera nella vesciga . Devono a lui molto i professori di Medicina , poichè la sottigliezza dell' ingegno suo ritrovò , che i nervi ottici derivano dalla spinale medolla , contro la comune opinione de i passati Medici , e lo dimostrò in fatto , nel che fu assaiissimo lodato da Girolamo Mercuriale , e da Domenico Leone , amendue famosi Medici , nelle Opere loro . Vanno attorno stampate alcune sue composizioni , che hanno per titolo ,

De Origine Nervorum Opticorum .

Epistole Medicinali .

Anatomia in quattro Libri , la quale riuscì fruttuosissima a gl' intendenti , & acciocchè tutti ne potessero aver parte , fu di mestieri moltiplicarla colle stampe , & in Bologna , & in Francfort . Maggiormente havrebbe egli scritto per beneficio della Medicina , e della Notomia , se la morte non l' havebbe in così fresca età levato dal Mondo ; imperocchè visse solamente trentadue anni , e morì in Roma con dispiacere di tutta la Corte ,

e di

e di tutti quelli che lo conoscevano l'anno 1575. Il suo corpo ebbe sepoltura nell' istessa tomba, nella quale giaceva suo padre, nella Chiesa di San Marcello, sopra la quale si vede la memoria seguente, cioè

DEO OPT. MAX.
 SEBASTIANO VAROLIO PATRI
 ET CONSTANTIO FILIO
 VIX TRIVM ET VIGINTI DIERVM SPATIO
 EI SVPERSTITI
 QVI
 MEDICINAM
 ET CHIRVRGIAM PERCALLENS
 ERVENDI CALCVLI PERITISSIMVS
 CVM IN GYMNASIO ROMANO
 ANATOMICAM LECTIONEM
 SECTIONEMQ. PROFITERETVR
 GREGORIO XIII. PONT. MAX.
 ADMODVM GRATVS
 ANNO ÆTATIS SVÆ XXXII.
 IGNOTO MORBO OPPRESSVS DECESSIT.
 FRANCISCA DE ANGELIS MARITO
 ET FILIO
 PORTIA DE VIOLIS SOCERO
 ET MARITO BONON.
 DE SE OPT. MERIT. MOESTISS. PP.
 OBIIT AN. SAL. HVM. MDLXXV.

Meminere etiam Constantii Joannes Nicolaus Paschalis Alidosius in Opere, De Bononiensibus Laureatis in Sacra Theologia, Philosophia, Medicina, & Artibus, p. 43. Carolus Cartharius in Athenæo Romano, Joan. Anton. Vander Linden De Scriptis Medicis, lib. 1.

DEMETRIUS CANEVARIUS, Italus, Nobilis Genuensis, brevissimo tempore Pontificius Medicus, Urbani nempe VII. qui duodecim tantum dierum spatio in Petri Cathedra sedit, ut habeo ab Augustino Oldoino in Adversariis manuscriptis mihi dono datis, quæ multa continent ad variorum Italiae Scriptorum memoriam. Janus Nicius Erythræus vero in Pinacotheca 3. Imag. 56. diffuse, & partim exquisitissimis laudando verbis, partim maxime culpando de eo scripsit. Rescribam ego vera nonnulla. Ad Medicinæ studia animum Demetrius appulit, & ad eam, non ut quidam faciunt, nudus venit, atque inermis, nulla cognitione rerum, nulla fere scientia ornatus, sed præclare a latinis literis, ab exquisita rerum multarum eruditione, ac præsertim a Philosophia, in qua fere sunt omnia, instructus accessit; cujus præsidio ad intima Medicæ Artis cubilia penetravit, ac brevi in ea perfectus evasit. Primum Genuæ in Medicorum Collegium cooptatus est, mox Romam se contulit, ubi hominis ingenium simul aspectum, & probatum est, itaque ille statim ad difficilium morborum curationes coeptus est adhiberi, in quibus fuit felix, nam plures, quorum salutis spes nulla supererat, penè ab orco reduxit: quapropter multis Summis Pontificibus, multis Cardinalibus carus extitit; sed Hieronymo de Ruere, Philippo Spinulæ, & Evangelistæ Pallottæ, & præcipue Joanni Baptistæ Castaneo, qui fuit postea laudatus Urbanus VII. longe carissimus. Certatim opera ipsius expetebatur, unde magna illi dabatur faciendæ cogendæque pecuniæ facultas; eamque vim pecuniarum conflavit, ut Medicorum omnium, qui erant Romæ, longe ditissimus, ac locupletissimus haberetur. Bibliothecam instituit, omni librorum optimorum

copia refertam . Secundissima semper fuit valetudine .
 Multa scripsit, ediditque, in quibus manifesto apparet,
 quantum ingenio, eruditione, doctrinaque præstiterit,
 ut sunt

De Rerum Naturalium Ortu, atque Interitu.

De Primis Rerum a Natura factarum Principiis.

De Hominis Procreatione.

Ars Medica, seu Methodus curandorum Morborum, af-
fectuumque præter naturam, qui corpus humanum affligunt.

Agnosendarum, præfagiendarum, curandarumque Fe-
brium omnium Methodus rationalis, Artis Medicæ Præceptis
instituta.

De Ligno Sancto, adversus Pseudolignum Sanctum, nu-
per in Italiam delatum.

Meminere insuper Demetrii idem Augustinus Oldoi-
 nus in Athenæo Ligustico, & Joan. Anton. Vander Lin-
 den, lib. 1. De Scriptis Medicis.

DINUS DEL GARBO, Italus, Florentinus, cui ob
 excellentem exponendi modum Galenum, & Avicennam,
 expositoris nomen concessum fuit, Brunonis del Garbo,
 Chirurgiæ peritissimi filius, Thaddæi Florentini, Medici
 clarissimi discipulus; Medicus itaque atque Philosophus
 Dinus differtissimus, & omnium suo tempore sermone ce-
 lebratus vixit; ac Pontificiæ valetudinis, Joannis scilicet
 XXI. dicti XXII. conspicuus moderator enituit: Summus-
 que Pontifex non mediocriter Dinum dilexit, multisque
 honoribus auxit, ac divitiis apprime munivit. Scripsit ex
 Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. De Scriptis Medicis

De Coena, & Prandio Epistolam. Extat cum Andr. Tu-
 rini Operibus. Romæ. Apud Hieronymum de Cartula-
 riis. 1545. in fol.

Recollectiones in Hippocratem de natura foetus. Venetiis.
Apud Octavium Scotum. 1502. in fol. cum aliis ejusdem
argumenti libris.

Chirurgiam, cum Tractatu ejusdem de Ponderibus, & Mensuris: nec non de Emplastris, & Unguentis. Ferrarie. Apud Andr. Gallicum. 1485. in fol. Venetiis, Apud Lucam Antonium Juntam. 1536. in fol.

Enarrationem Cantionis Guidonis de Cavalcantibus de natura, & motu Amoris. Venetiis in fol.

Super 4. Fen. primi Avicennæ præclarissima Commentaria, quæ Dilucidatorium totius Practicæ generalis Medicinalis scientiæ nuncupatur. Venetiis. 1514. in fol.

Expositionem super Canones generales de Virtutibus Medicamentorum Simplicium, Secundi Canonis Avicennæ. Venetiis. 1514. in fol.

Videndi pariter sunt de Dino tractantes Jacobus Gadius, Tom. 1. De Scriptoribus, pag. 166. Joannes Tritemius de Scriptoribus Ecclesiasticis, pag. mihi 117. Jacobus Philippus Bergomensis in Supplem. Cronic. lib. 13. pag. mihi 329. a tergo. Andreas Tiraquellus in Nomenclatura Medicorum per Alphabetum, pag. mihi 130. a tergo. Augustinus Oldoinus in Additione Ciaconiana ad Joannem XXI. Pont. Max. Tom. 2. col. 406. Joannes Tarcagnola in Historiis, par. 4. lib. quinquagesimo sexto, pag. mihi 185. a tergo. Joannes Andreas Quenstedt, in Dialogo de Patriis illustrium doctrina, & scriptis Virorum, pag. 312. Gerardus Joannes Vossius in vol. de Scientiis Mathematicis, pag. 422. Scipio Ammiratus, parte 1. tom. 1. lib. 7. pag. mihi 342. Historiarum Florentinarum, & par. 1. tom. 2. lib. 13. pag. 663.

Thomas del Garbo, Dini filius, Medicus acutissimus quoque floruit, egregie laudatus, qui elaboravit Summam Medicinalem. Expositionem super Capitulo de Generatione Embryonis 3. Canonis Fen. 25. Avicennæ. De Reductione Medicamentorum ad actum, & de gradibus eorundem. Commentaria in libros Galeni de Febrium differentiis &c.

Cl.

Claruere Joannes Franciscus Nicolai del Garbo Eques Ordinis Sancti Stephani 1587. nec non Franciscus Maria Baccii del Garbo, Eques æque Sancti Stephani 1644.

LISEUS CALCAGNI, Italus, Placentinus, Placentini Collegii Physicus, qui (si fidem habes Joanni Petro de Crescentiis in Opere, *Corona della Nobiltà d'Italia, parte prima, pag. 223.*) Summi Pontificis Sixti Quinti Medicus inclaruit. Nihil aliud de eo mihi constat. Cognitum tamen habeo Elisei familiam omnino Placentiæ defecisse.

ERDINANDUS SICULUS, Leonis X. Pontificis Maximi Medicus, memoratus a Joanne Pierio Valeriano, in libro primo De Litteratorum Infelicitate, pag. mihi 49. nec aliam de eo cognitionem adeptus sum.

FLORIDUS SALVATORIUS, Italus, Tiphernas, Clinicus, qui cum Romæ in usu Medico esset, feliciter ei credita fuit valetudo Clementis X. Pont. Max. cujus favore plurimum honoris, & fortunæ ipsi accessit, Canonicatu nempe in Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, & Lectura in Archigymnasio Romano, cum ingenti honorario condecoratus floruit. Tempore autem Innocentii XI. Summ. Pont. permultis molestiis, ac ærumnis affectus, gravia haud pauca sustinuit, multumque jacturæ tulit. Tandem ab incorrupta bene judicantium voce, absolutionem cum gloria consecutus est.

Hujusce virtutes integre narrantur in Epistola nuncupatoria voluminis Statutorum Collegii Medicorum Urbis, quodque volumen Protomedicus, Consiliarii, & Collegæ Collegii Archiattrorum pro merito Florido dedicarunt anno

no 1676. Mentio quoque de eo facta est a Thoma Petrucio in Spicilegio Anatomico De structura, & usu Capsularum Renalium, pag. 2.

FRANCISCUS ANTRACINUS, Italus, Maceratenfis, Philosophiæ, reique Medicæ callentissimus, ad cujus scientiam longum usum, & exercitationem adjunxerat; hinc ad Gregorii XIII. Summ. Pont. valetudinem servandam accitus, apud eundem plurimum valuit.

Habetur Francisci mentio in libro Statutorum Collegii Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 107. laudibusque ornatur a Baldo Baldi in Opere *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107.

FRANCISCUS CASINUS, Italus, Nobilis Senensis, inter amoeniora studia, summa vigilantia Medicinæ Magistros sectatus, magnum inter Medicos nomen obtinuit. Doctrina hinc, usuque famigeratus, innotuit Urbano VI. Pont. Max. a quo evocatus, Papæ Medicus, & Papæ in primis acceptus illuxit, uti promulgavit Isidorus Ugurgerius in Opere, *Le Pompe Sanesi*, parte prima, titolo decimosettimo, pag. 503.

FRANCISCUS CASINUS alter, Italus, Nobilis æque Senensis, ob Medicinæ excellentem peritiam, cum insigni virtute conjunctam, Medicus eximius Martini V. Sum. Pont. cujus beneficentia multas congeffit opes, præclarissimasque affinitates Romæ affecutus fuit. Plures eum quoque Magnates ad suæ valetudinis restitutionem sæpius efflagitarunt, quibus prospero eventu commissam salutem restituit.

Antonius Casinus, hujus Francisci filius, ex Canonico Senensi, Massensis Episcopus adlectus est, anno 1425. Scripturas omnes ad Massensem Episcopatum spectantes diligentissime recuperavit, multaque deinde expiscatus est, quæ iniquo jure multi occupaverant. E vivis exemptus est

est anno 1429. cum singularis laude probitatis, sepultus in Cathedrali cum sequenti inscriptione.

Quem genuit Papæ Medicus Franciscus Senensis

Præfulis Antonii contegit ossa lapis.

OBIIT ANNO DOMINI MCCCCXXVIII.

DIE... MENSIS FEBRVARII

CVIVS ANIMA REQUIESCAT IN PACE.

De his idem Ugurgerius, Tit. 7. pag. 147. ac Ughellus in Italia Sacra, Tom. 3. col. 797.

FRANCISCUS COLUMBUS, Italus Perusinus, doctissimus Medicus, atque Philosophus, in Platonice libris tam exacte versatus, ut publice legendo, vel disputando Platonis nomen, & doctrinam in ore, atque in scriptis semper haberet; Plato itaque cognominatus, & suæ familiæ posteris in tanti memoriam viri, hoc Platonis cognomine usi sunt.

Augustinus Oldoinus in citato volumine ms. penes me, in quo sunt collecti Scriptores Italici permulti, ita scripsit, *Francesco Colombo, cognominato Platone Perugino, Medico, e Filosofo di gran nome, introdusse in Perugia l'Accademia de' Semplici. Fu Medico carissimo del Cardinal Marcello Cervini, ch' eletto Papa chiamossi Marcello Secondo, e lo soleva nomare il mio caro Platone. Fatto Papa, dichiaratolo suo Medico, sarebbe stato molto beneficato, se la morte non avesse così tosto tolto dal Mondo quell' Ottimo Pontefice. Teste eodem Oldoino in alio Opere edito, nempe in Athenæo Augusto, eruditissimarum Francisci*

Lectionum, & lucubrationum de Re Medica, & Philosophica Volumina plura, apud hæredes adservantur.

Prosapia hæc dedit in lucem perdoctos viros alios, scilicet Hieronymum sacrae Theologiæ Professore, qui edidit in sacram Christi Nativitatem, Disquisitionem Theolo

logicam; quo nam pacto Planetæ, & Sidera Domino famulentur. Paratos etiam typis scripserat De Angelica, & Humana Hierarchia, lib. 8. De Regimine Ecclesiæ, lib. 2. In Cantica Canticorum Metricam Expositionem. Davidis Regis Psalterium Carminibus explicatum. De Episcopis Perusinis Opus.

Titum Columbum nobilem Carminum artificem.

Nicolaum Sac. Theologiæ Magistrum, Ordinis Prædicatorum, in omnibus scientiis instructum, adeo ut illas publice Romæ contra quoscumque tutatus sit, scripsitque plura eruditissime super Sacram Scripturam, servata olim mss. in Bibliotheca Ducis Urbini, & alia in re Theologica.

De quibus tractant præter Oldoinum, Leo Allatius in Apibus Urbanis, Ludovicus Jacobillus in Bibliotheca Umbriæ, Ambrosius de Altamura in Bibliotheca Dominicana, anno 1530. Cæsar Crispoltus in Perusia Augusta, lib. 3. pag. 366.

FRANCISCUS DANDINUS, Italus, ex nobili familia Senensi, mox inter Cæsenatenses illustri, Doctor Physicus sine dubio summus, Summorumque Pontificum Clementis VII. nec non Leonis X. Medicus. Petrus Belmonti in Opere, *Genealogia dell' Antica Famiglia detta delle Caminate &c.* pag. 175. hisce docet verbis, *Della Famiglia de' Dandini originaria di Siena ne discorre il Cava, Parti, & il Manzoni, a' quali mi riferisco, restringendomi io a dar motivo d'alcuni personaggi più celebri, come di Anselmo nobil Senese, Dottore nelle Leggi stimatissimo, che fu poi Governator di Cesena. Di Gio. Lodovico, pure Jurisconsulto eccellentissimo, nominato da Alessandro Tartaglia ne' suoi Consigli, Podestà di Rimini, & Auditor di Rota in Lucca l'anno 1462. Di Francesco Dottor Fisico preclarissimo, Medico di Papa Clemente Settimo, e di Leone Decimo. Di Girolamo Vescovo d'Imo-*

la, e nel 1552. promosso alla dignità Cardinalizia, Principe di merito incomparabile. Di un altro Anselmo Prelato degnissimo, e Governatore di Roma. Di Marco Agrippa, Vescovo di Fesi. Di Pompeo parimente Referendario dell' una, e l'altra Signatura. Del Padre Girolamo Gesuita, valentissimo Teologo, di cui si leggono alcuni libri alle stampe, &c. Consule quoque Ferdinandum Ughellum in Italia Sacra, To. 1. col. 326. Tom. 2. col. 692. Ciaconium novissimæ impressionis, Tom. 3. col. 781. Isidorum Ugurgerium in Opere, *Le Pompe Sanesi*, par. 1. Tit. 7. pag. 157. Scipionem Claramontium in Historia Cæsenæ, lib. 16. pag. 737. De Hieronymo vero Societatis Jesu, lustrare poteris Bibliothecam Scriptorum ejusdem Societatis, pag. mihi 338.

FRANCISCUS FRIGIMELICA, Italus, Nobilis Patavinus, gemina Philosophiæ, & Medicinæ Laurea ornatus; 40. omnino annis in patria Academia, eloquentia, ac eruditione mirabili professus est, mirabilis pariter, atque felix in ægris curandis. Pervagata ejus fama, Julius III. Pont. Max. Romam vocavit ad Medici Pontificii munus obeundum, & optime suo muneri satisfecit, laudisque materiam undique invenit. Exponit Angelus Portenarius in Opere, *Felicità di Padova*, lib. 7. c. 6. p. 252. Franciscum Romæ alterum Æsculapium appellatum fuisse. Narrat Capiaceus lib. 3. De affect. Intestinor. pag. mihi 116. Franciscum intestinorum lancinante dolore correptum, calculum per alvum excrevisse ad magnitudinem ovi gallinacei. Meminit etiam de eo Antonius Riccobonus in vol. de Gymnasio Patavino, lib. 1. cap. 15. Videndus quoque Jacobus Philippus Tomasius in Elogiis Illustrium Virorum, vol. 1. pag. 51.

Francisci ingenium quamplures peperit foetus, hæc vero haud ignoro

Variarum Rerum Medicinalium Tract. 30. quorum præ-

cipui sunt de Morbo Gallico, de Capillorum Defluvio, extant Tom. 2. Aphrodisiaci, sive de Lue Venerea, impresso Venetiis, apud Baretium Baretium, & socios. 1599. in fol.

Multas, ac varias habuit *Consultationes* cum viris præstantissimis, impressas cum Consiliis Joan. Baptistæ Montani, collectis a Joanne Cratone. Scripsitque

Tractatum de Balneis Metallicis arte parandis. Patavii. 1659. in 8.

Pathologiam parvam, in qua Methodus Galeni, practica explicatur, & quam foras emisit Gaspar Hoffmanus. Jenæ. 1640. & iterum Parisiis 1647. in 8.

In Lycæo Patavino Caroli Patini, pag. 12. ex hac eadem familia Physicum alium meritissimum, Hieronymum nempe Frigimelicam, elogio illustratum invenies. Hujus Frigimelicæ familiæ nobilitatem, & permultos alios eximios viros describere prætereo; ne quæ notissima sunt transcribam. Non fileam tamen

Antonium Philosophum politissimum, & Lectorem celeberrimum Patavii an. 1528.

Antonium alterum, amœnioris literaturæ cultorem egregium, & Philosophum, qui Orationes, & Tragedias elaboravit, nec non librum, *Dell' Onore Cavalleresco*. De quibus laudatus Portenarius pag. 256. 274.

Jacobum Ordinis Sancti Stephani Equitem 1623.

FRANCISCUS GYMNASIUS, Italus, e Castro Bononiensi, nobili profapia ortus, Medicorum sui ævi splendidissimum jubar, non solum doctrinæ gloria, quam virtutum maximarum fama clarissimus. *Francesco Ginnaſio* (scripsit Cæsar Mezamici, in libro cui titulum prætulit, *Notizie Istoriche delle Operazioni più singolari del Sig. Card. Domenico Ginnaſio*, pag. 9.) che nella professione della Medicina fu tanto perito, & eccellente, che la lesse come Maestro in Bologna, e molti Principi d'Italia nelle occorrenze più

pericolose della loro salute si prevalse con esito felice della sua opera. Essendosi ciò presentito da Pio IV. lo chiamò a Roma, & onoratolo nella Sapienza di una delle prime Cattedre con l'assegnamento di un notabile, & istraordinario stipendio, lo volle appresso di se in grado di Medico, col cui ministero se gli accrebbe la stima, e si conciliò nella Corte la benivolenza universale. Porro Franciscus filios sic moribus, & literis instituit, ut sibi, familiæ, ac patriæ gloriam amplissimam conciliaverit, quæ ad perpetuitatem permanebit. Rescribam itaque Cenotaphium a Dominico Gymnasio, Francisci filio, S. R. E. Cardinali eminentissimo, doctissimoque, Operibusque elucubratis celeberrimo, positum in Ecclesia S. Mariæ super Minervam, genitoribus, & fratribus suis, dum Sipontinus Archiepiscopus esset.

D. O. M.
FRANCISCO
NOBILI GYMNASIORVM STIRPE
CASTRO BONONIENSI IN ÆMILIA NATO
PHILOSOPHO ET MEDICO CLARISSIMO
QVAS FACVLTATES
BONONIÆ PRIMVM
ALEXANDRO FRATRI SVBROGATVS
DEINDE ROMÆ
A PIO IV. PONT. MAX. ACCITVS
PLAVSV MAXIMO PVBLICE DOCVIT.
QVI CVM IN VRBE PER ANN. XXX.
PRINCIPVM ET ILLVSTRIVM VIRORVM
GRATIA FLORVISSET
PARI TANDEM OMNIVM MOERORE
DECESSIT
AN. ÆTAT. SVÆ LXXII. MENS. VIII.
POST CHRISTVM NATVM AN.
MDLXXXVII.
ET CATHARINÆ PALANTERIÆ
EIVS VXORI CONCORDISSIMÆ
QVÆ VIXIT AN. LVII.
ET EORVM LIBERIS
IOANNI I. V. D.
VARIIS PVBLICIS MVNERIBVS
LAVDABILITER PERFVNCTO.
QVI VIXIT AN. XXVII. MENS. DI.
ALEXANDRO
IN MEDICINÆ STVDIIS
PATERNA VESTIGIA

FELICITER ÆMVLATO
QVI VIXIT AN. XLIV. MENS.... DI....
ACHILLI

IVRIS PERITISSIMO PROTON. APOST.
AD MAGNA NEGOCIA

A SVMM. PONTIFF. ADHIBITO

CARPENTORACTE

IN MAGISTRATV EXTINCTO.

QVI VIXIT AN. XLI. MEN.... DIES....
DIONYSIO I. C. EXIMIO

ILLVSTRISSIMÆ COLUMNENSIS FAMILIÆ

CAVSARVM AVDITORI PROBATISSIMO.

QVI VIXIT AN. XXXVIII. MEN.... DI....

DOMINICVS GYMNASIVS

ARCHIEPISCOPVS SIPONTINVS

PARENTIBVS

ET FRATRIBVS VNICE DILECTIS

P. C.

FRANCISCUS SANTUCCIUS, Italus, Romanus, Balthaffaris Bonanni avunculi, Joannisque Benedicti Sinibaldi suffultus præsidio (ambo fuere doctissimi Medici, atque primarii) omnia sua studia ad Medicinam contulit; & inde longo jam usu, & exercitatione satis edoctus, evocatus fuit a Benedicto Card. Odescalco, ut sibi in adversæ valetudinis incommodis saluti esset. Optimus vero Cardinalis, Petri Cathedram ascendens, sub Innocentii XI. nomine, Franciscus Pontificius Medicus inclaruit, & Basilicæ Divi Petri in Vaticano Canonicus. Accedebat ad illius doctrinam cum summa morum elegantia, comitas, & humanitas tanta, ut animos eorum quibuscum ageret, sibi benevolentia vinculis adstringeret, fueritque hinc carus, & in pretio Optimatibus multis.

De eo perhonorifica habetur mentio in Epistola nuncupatoria Joannis Benedicti Sinibaldi, lib. 9. Geneanthropoeje.

ABRIEL DE FONSECA, Lusitanus, Lame-
 cens, optimæ conditionis vir, cui plane non
 defuit ex majoribus, quem imitaretur, &
 præsertim Rodericum de Fonseca patrum,
 Doctorem Medicum conspicuum, ob exi-
 miam doctrinæ existimationem evocatum ad docendum in
 Academia Pisana primum, mox in Patavina, ac doctissi-
 mis lucubrationibus in lucem emissis, fama notissimum.
 Habuit Gabriel studiorum auspicem Rodericum, & Me-
 dicinæ operam omni conatu dedit, ac Pisis cum nomi-
 nis claritate Professor Philosophiæ fuit, dein Romæ Me-
 dicinam fecit nemini secundus, prudens, peritus, atque
 fidelis; quare ei salutis curam suæ commisit Innocentius X.
 Pont. Max. maximumque in Pontificis gratia locum tenuit,
 & multo magis cum ejus, qui illi obtrectabat, invidia,
 & malignitas facta est palam; ac in Romana Sapiencia
 Medicinæ Cathedram impetravit, honoribus fortunæque
 bonis abundans. Multos ex Magdalena Gomez uxore fi-
 lios tulit, & tres filias honestissime in matrimonio collo-
 cavit, Olympiam nimirum dedit Francisco Galli Romano,
 nobili, & ornatissimo viro. Annam Ludovico Panizza Ro-
 mano, Juris utriusq. Doctori. Antoniam Prospero, ex
 Argolorum familia inter Marfos nobilissima, viro politio-
 ris literaturæ cultori, Andreæ Argoli, qui æternam no-
 minis sui famam reliquit, filio. Gaspar vero ex filiis ma-
 sculis conjugem habuit Catharinam Pegni Romanam, cla-
 ris parentibus ortam, ex qua tamen filios haud genuit.
 Balthassar filius alter, insigni Sacerdotio, quod Canoni-
 catum vocant, in Basilica Sanctæ Mariæ Majoris decora-
 tus vixit, qui summopere rem familiarem parsimonia au-
 xit, & cum virilis e gente sua stirpis postremus esset,
 heredem testamento sororem Antoniam scripsit.

Præ-

Præter solemnes ab Exedra dictatas
Prælectiones,
 exaravit Gabriel
Medici Oeconomiam . Romæ . Apud Andream Pheum in 8.
 Composuerat item
Consultationes Februm Pestilentium , quæ anno Dom. 622.
Romæ grassatæ sunt .

Consultationes aliquas ex Conclavi obortas anno 1623.
Convivia Medicinalia . Et alia , quæ utinam non sint
deperdita , aut alicui plagiaro inserviant .

Tractant de Gabriele Leo Allatius in suis Viris Illu-
 stribus . Nicolaus Antonius in Bibliotheca Scriptorum Hi-
 spaniæ , Tom. 1. Joan. Anton. Vander Linden De Scriptis
 Medicis , lib. 1. Carolus Cartharius in Opere ms. & in-
 scripto Athenæum Romanum . Sebastianus Baldi in Vol.
 prænotato Anastasis Corticis Peruvix , lib. 3. p. 239. Do-
 minicus Panarolus in Observationum Medicinalium Pen-
 tecoste 4. Observat. 8. pag. 227. Julius Cæsar Benedictus
 inscripsit Gabrieli Epistolam 1. Lib. 2. Epistolarum Me-
 dicinalium , & Epistolam 7. Libri 8. Epistolamque 6. Li-
 bri 9.

GASPAR TORRELLA, Hispanus , Valentinus , bo-
 narum literarum studiosissimus , Philosophiæ Medicinæ-
 que Doctor , Sacrarumque disciplinarum peritissimus , a
 medelis Alexandri VI. Pont. Max. uti pro explorato ha-
 bemus ex Gasparis Operibus , quæ exhibentur in Vol. 1.
 Aphrodisiaci , sive de Lue Venerea , ab Aloysio Luifino
 formis dato Venetiis 1599. apud Baretium Baretium , &
 Socios in fol. & sunt

De Pudendagra Lib.

De Doloze in Pudendagra Dial.

De Ulceribus in Pudendagra Lib.

Consilia quedam adversus Pudendagram .

Scri-

Scripsit insuper

Judicium Generale de Portentis, Prodigis, & Ostentis.
Editum Romæ (teste Nicolao Antonio in Bibliotheca Scrip-
ptorum Hispaniæ, Tom. 1.) per Joannem Gozadinum sub
Julio II. Verderius tamen in Supplemento Bibliothecæ Ge-
fnerianæ impressum dicit Tergenseæ in 4. an. 1577.

Fuit etiam Gaspar Episcopus S. Justæ, domesticusque
Prælati, & Medicus Julii II. Sum. Pont. cui dicavit librum
aliu, qui inscribitur

*De Regimine, seu Præservatione Sanitatis, De Esculen-
tis, & Poculentis Dialogus*, cujus in fine hæc leguntur
verba, *Finit Dialogus pro regimine sanitatis valde utilis, edi-
tus a Magistro Gaspare Torrella, natione Valentino, Episco-
po Sanctæ Justæ, ac SS. D. N. Julii II. Medico, ac Prælato
Domestico, cum quo modum cognoscendi complexionis, tam ex-
culentorum quam poculentorum docet. Anno a Nativitate Domi-
ni MDVI. impressus per Magistrum Joannem Besicken. in 4.*

Videndus pariter de eo Joan. Anton. Vander Linden
De Scriptis Medicis lib. 1.

GENTILIS GENTILIS, Italus, Fulginas, speculator
nuncupatus, alterius Gentilis Medici filius, Bononiensi,
Perusinaque donatus Civitate, Medicinæ Professor soler-
tissimus, qui magno apud omnes in honore vixit, ejus-
que Opera omnium judicio probantur, & accurate, stu-
dioseque leguntur. Teste Augustino Oldoino in Athenæo
Augusto, Joannis XXI. dicti XXII. Pont. Max. Medicus,
quem Pontifex mirum in modum amavit, ac mirum in
modum plurimis muneribus cumulavit, hinc Gentilis se
rerum opulentia valde auxit. *A Communi Perusiæ* (sunt
ipsissima verba Ludovici Jacobilli in Bibliotheca Umbriæ)
*ob ejus sapientiam, obtinuit non solum Civilitatem, sed etiam
domum apud Ecclesiam S. Augustini Perusiæ, in qua Civitate
plantavit ejus familiam de Gentilibus per Franciscum ejus secun-*
do-

dogenitum : & in dicta Ecclesia S. Augustini erexit Sacellum S. Antonii Abb. Et a Jacobo ejus primogenito veniunt Gentiles Fulginæ. Scripsit tantus hic Medicus, ut in libro 1. De Scriptis Medicis refert Joan. Anton. Vander Linden

Expositiones cum textu Avicennæ. Venetiis. Apud Octavium Scotum. 1484. 1486. in fol. Apud Baptistam de Tortis. 1492. in fol. 4. voll. His adjecta sunt Quæstio de Febre. De Actuatione Medicinarum. De Phthisi. De Majoritate Morbi. Tractatus de Proportionibus Medicinarum, seu Dosi, & Consilia varia.

Consilia peregregia ad quævis morborum totius corporis genera. Ejusdem Tractatus de Hernia : & Receptæ super primam Fen. quarti Avicennæ ordinatæ : ac de Balneis apud nos circumstantibus, & naturis ipsorum, & temporibus ipsa visitandi. Extant hæc omnia cum Antonii Cermisoni Consiliis. Venetiis. Apud Octavium Scotum. 1503. in fol.

De Febribus. Venetiis. 1526. in fol.

De Lepra Tract. Extat cum Dini de Garbo Chirurgia. Venetiis. Apud Lucam Antonium Juntam. 1536. in fol.

De Balneis Tract. 2. Extant pag. 181. 182. Operis Veneti de Balneis.

Excerpta de Balneis ex Commentariis in Avicennam. Extant pag. 347. ejusdem Operis de Balneis.

De proportionibus Medicinarum, & de modo investigandi complexiones eorum, & ad sciendum convenientem dosim cujuslibet medicinæ. Extat inter Opuscula illustrium Medicorum de Dosibus. Patavii. Apud Gratosum Percacium. 1556. in 8. Apud Paulum Majettum. 1579. in 4. Lugduni. Apud Joannem Mareschallum. 1584. in 8.

Quæstiones, & Tractatus extravagantes, noviter cum summo labore collecti, & cum magna diligentia emendati. Venetiis. Apud Octavium Scotum. 1520. in fol.

Expositio cum Commento Aegidii Monachi Benedictini, lib. 1. Judiciorum de Urinis: & lib. 1. de Pulsibus. Venetiis. 1494. in 8. Lugduni. 1505. in 8.

Cum Perusinam Urbem sæva devastaret epidemia anno 1348. ita Gentilis cum Collegio Magistrorum pro Urbis, infirmorumque regimine incubuit, ut ex frequenti ægrorum visitatione, pestilentia correptus, tandem sex dierum spatio, extremis fatis concesserit, quod fuit die 12. Junii supradicti anni. Mox ejus corpus delatum fuisse Fulgineum, ibique in Templo Eremitarum S. Augustini depositum, testatur Franciscus de Fulgineo, qui Gentilis ægritudini interfuit, & ad obitum usque nunquam ipsum dimisit.

Tractant insuper de eo Joan. Tritemius De Scriptoribus Ecclesiasticis, pag. mihi 119. a tergo. Jacobus Philippus Bergomensis in Supplem. Cronic. pag. mihi 331. a tergo. Andreas Tiraquellus in Medicorum per Alphabetum Nomenclatura, pag. mihi 132. a tergo. Joannes Andreas Quenstedt in Dialogo de Patriis Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum, pag. 348. Leander Albertus in Descriptione totius Italiæ, pag. mihi 89. & alii multi.

Alios quoque peperit hæc de Gentilibus familia, nobiles viros, laudibus extollendos, uti Gentilem junio-rem, ex eodem Jacobillo in Catalogo Scriptorum Provinciæ Umbriæ, Matthæi filium, & alterius Matthæi Jurisconsulti, & Camerini an. 1461. Prætoris pronepotem, qui obiit anno 1576. claruitque probus, & egregius Legum Doctor, ac reliquit Consiliorum Volumen, & Commentarium in Statuta Fulginæ.

Sebastianum virum integerrimum, in omni Disciplinarum genere versatum, Utriusque Signaturæ Referendarium, & Contradictarum Auditorem, qui multas Civitates prudentissime rexit, mox Vicarii Urbis Locumte-
h nens,

nens, sacræque Consultæ Præsul, deinde Episcopus Anagninus, & demum ad Ecclesiam Interamensem translatus fuit. Edidit de Sancti Caroli Felicitate Panegyricum, ad Urbanum VIII. Constitutiones, & Decreta Synodi Anagninæ. De Statu Civitatis, & Diœcesis Anagninæ, ad Innocentium X. Constitutiones Synodi Interamensis.

Hujus etiam meminit Ferdinandus Ughellus in *Italia Sacra*, Tom. I. Col. 366.

GUIDO DE CAULIACO, Gallus, e Monte Pessulano, Philosophus, Medicus, atque Chirurgus consummatissimus, qui adeo eximium, publicumque sui dedit in rebus Medicis testimonium, ut ob nominis celebritatem Urbanus V. Sum. Pont. eo uti voluerit Medico. Apud posteros etiam gloriam conquistavit immortalem scribendo, sicuti patet ex lib. I. *De Scriptis Medicis* Joan. Anton. Vander Linden.

Chirurgiæ Tract. 7. Cum Antidotario. Venetiis. Apud Octavium Scotum. 1490. in fol. Apud Bernardinum Venetum de Vitalibus. 1519. Apud Juntas. 1546. in fol. Cum Chirurgia Bruni, Theodorici, Rolandi, Lanfranci, Rogerii, Bertapaliæ. Venetiis. Apud Simonem de Luere. 1499. in fol. Lugduni. 1572. in 8. Apud Joan. Cambray. 1518. in 4. Apud Heredes Jacobi Juntae 1569. in 8. Addita his Recepta Aquæ Balnei de Porrecta per Turam de Castello Bononiensem.

Chirurgiam Parvam. Venetiis. Apud Octavium Scotum. 1500. in fol. Cum Albucasis Chirurgia.

De Guidone quoque meminit cum præconio Joannes Andreas Quenstedt in *Dialogo de Patriis Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum*, pag. 60.

HIERONYMUS CORDELLA, Italus, Firmanus, nobili apud suos genere natus, ex Philosophiæ ad Medicinæ studia gradum faciens, in his facultatibus cum Lauream obtinuisset, ægrorum curationem suscepit, & ita processit in Medicina, ut ad summum pervenerit, habereturque Medicus, omnibus (ut ajunt) numeris absolutus, clarueritque Clementis VIII. Pont. Max. Archiater. Non tantum doctrina Hieronymus exornatus fuit, & præclaris naturæ dotibus, verum etiam religiosa pietate, atque moribus optimis, præcipuisque virtutibus, quapropter carus admodum vixit Divo Philippo Nerio, qui illius mortem præcinuit.

Horatius Augenius inscripsit Hieronymo Epistolam 1. libri 4. Epistolarum Medicinalium primi tomi. De eo insuper scripserunt Andreas Baccius in Opere de Naturali Vinorum Historia lib. 5. p. mihi 253. Petrus Jacobus Baccius in Vita Beati Philippi Nerii, lib. 3. cap. 3. num. 3.

Magnum quoque Cordellæ familiæ ornamentum ac decus effluxit ab Hyacintho Cordella, varia literatura, summaque rerum peritia referto, ab Episcopatu Venafrano ad Ecclesiam Lauretanam translato, quem laudatum invenies a Vincentio Armano in secundo Epistolarum Volumine, pag. 405.

Atque a Bartholomæo Cordella, Juris utriusque consultissimo, qui in Florentinæ, ac Lucensis Rotæ Auditorem accitus, summæ integritatis, doctrinæque laudem sibi conciliavit.

HIERONYMUS PROVENZALIS, Italus, Neapolitanus, vir nobilis, gravissimus Philosophus, expertissimus Medicus, Theologus magni nominis, rerumque usu insignis, qui vix habuit suo ævo in Italia parem. Romam

profectus, affulsit Medicus Clementis VIII. Pont. Max. & Hieronymo plurimum tribuit, summamque fidem Pontifex habuit, ac tandem Archiepiscopatu Surrentino eum magis, magisque illustravit, tota plaudente Aula. Ex Ferdinandi Ughelli verbis, in Italia Sacra, Tom. 6. col. 783. nihil Hieronymo comius, doctiusque. In Cathedrali Sacrarium Sacelli in honorem Divi Januarii Martyris extruxit, dotavit, sacrisque Reliquiis ornavit, ibique sepulcrum sibi vivens statuit. Vixit in hac dignitate summa sui nominis fama ann. 13. mens. 7. ac pie, ut vitam duxerat, mortalitatem explevit anno MDCXII. tunc quando ad Poloniae Regem, a Paulo V. Apostolicæ Sedis Nuncius destinatus fuerat. Omnigenæ ejus doctrinæ monumentum hoc, in publicum extare novi

De sensibus Tract. Romæ. Apud Bernard. Basam 1597.
in 4.

De hoc Præsule tractat Nicolaus Toppius in Bibliotheca Neapolitana. Joannes Zecchius eidem dicavit Disputationem, habitam Romæ in Sacro Palatio, de Ratione curandi præsertim febres ex putri ortas humore &c.

Hanc progeniem præ ceteris etiam decoravit Ignatius Provenzalis, vita, & literatura conspicuus, a Toppio item in Bibliotheca Neapolitana encomio donatus, pag. 395.

Floret nunc Romæ Thomas Provenzalis, inter præcipuos Advocatos adnumeratus, avitæ virtutis, & doctrinæ æmulator illustris.

HIERONYMUS RUBEUS, Italus, Ravennas, natalium claritudine conspicuus, de quo cecinit Franciscus Corellus

*Et licet illustris Rubea sis gente, nitesces
Virtutis propriæ nobilitate magis.*

Historicus, & Medicus fuit, nunquam satis commen-
da-

datus, & inter meliores oppido recensitus. Clementi VIII. Pont. Max. probatus extitit adeo, ut ei corpus, vitam & sanitatem committeret suam, uti patet ex Opere ejusdem Hieronymi, Annotationum scilicet in libros octo Cornelii Celsi. Merebatur sane hoc munus, tanti viri summa doctrina, & eruditio; merebantur ipsius præclara in lucem edita monimenta, quibus sibi posteritatem devinxit; merebatur ipsius politus in scribendo stylus, in dicendo facundia, qua magnis functus est Legationibus; merebatur denique ejus industria laudatissima, & fides egregia. Dignus profecto, cujus vitæ tenorem, præstantissimasque doctrinas, ac virtutes, posterius omnes Medici, in omne tempus imitentur, & celebrent. Scripsit

Historiarum Ravennatum Lib. Decem. Hac altera editione Libro Undecimo auctos, & multiplici antiquitatis historia, Gothorum, Longobardorum, & Italicorum ab anno post diluvium centesimo quadragésimo primo, usque ad annum Christi MDLXXXVIII. amplissime locupletatos. Venetiis. Ex Typographia Guerrae. MDLXXXIX. in fol.

Orationem de electione Gregorii XIII. Papæ, quam habuit ad Populum Ravennatem. Cesenæ. Apud Bartholomæum Ranerium. 1572. in 4.

Annotationes in libros octo Cornelii Celsi de Re Medica. Quibus omnia, quæ ad universam Medicinam spectant dilucide, & compendiose explicantur. Venetiis. Apud Joannem Guerilium MDCXVI in 4.

De Destillatione, sive de Stillatitiorum Liqueurum, qui ad Medicinam faciunt methodo, atque viribus librum, in quo Chemicæ artis veritas, ratione, & experimento comprobatur. Excusum fuit Opus hoc jugiter laudatum, Ravennæ, Basileæ, Venetiis &c. in 4. & in 8.

De Melonibus. Accessit Responsum Medicinale pro Asthmate, Vincentii Alsarii a Cruce. Venetiis. Apud Joan. Bapt. Berisonum. 1607. in 4.

De

De Hieronymo tractant Jacobus Gaddius, Tom. 2. De Scriptoribus, pag. 308. Antonius Possevinus Bibliothecæ Selectæ Lib. 16. pag. 391. Nicolaus Angelus Caferrius in Synthemate Vetusstatis, pag. 208. Ludovicus Jacobus a S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, l. 2. Jo. Anton. Vander Linden, Lib. 1. De Scriptis Medicis. Joannes Cinellus in Opusculo inscripto, *Biblioteca Volante, Scanzia festa*.

Excessit Hieronymus ex dyssenteria die 8. Septembris M. DC. VII. ætatis LXVIII. unico relicto filio Antonio Maria, & ipso Medicinæ nobili professore, qui Romæ vitam vixit, inter primarios Medicos habitus.

Laudibus quoque efferendus est frater Joannes Baptista Rubeus, nostri Hieronymi patruus, Carmelitarum Ordinis decus, ingenio, doctrina, pietate, rerumque gendarum solertia spectabilis, sepultus Romæ in Ecclesia SS. Silvestri, & Martini in Montibus, cum subjecto Epitaphio, quod poteris etiam intueri apud Jo. Antonium Philippinum in Opere, cui titulum fecit, *Ristretto di tutto quello, che appartiene all' Antichità, e Venerazione della Chiesa de' Santi Silvestro, e Martino de' Monti di Roma*, Cap. 17. pag. 86.

D. O. M.
FR. IO. BAPTISTÆ RVBEO RAVENNAT.
CARMELITARVM ORDINIS GENERALI
GENERE MORIBVS ET DOCTRINA
CLARISSIMO
QVI
ORDINEM SVVM ANNOS XVI. REXIT
AC PRIVILEGIIS
A GREGORIO XIII. PONT. MAX. IMPETRATIS
ILLVSTRAVIT.
VIXIT ANNOS LXXI.
OBIIT ANNO M. D. LXXVIII.
TERTIO NONAS SEPTEMBRIS.

HIERONYMUS SESSA, Italus, Sueffanus, Philosophiæ, Medicinæque Doctor suo sæculo magnus, rarissimeque virtutum ornamentis, ac morum integritate maximus, Pauli IV. Sum. Pont. intime familiaris, & Medicus, quem Pontifex singulariter amavit, eo quia probi viri singularia merita probe noscebat, quapropter S. R. E. Cardinalem renunciare voluit; sed Hieronymus oblatam dignitatem amplissimam, terrena fastidians, eximia animi ingenuitate repudiavit, sapienter intelligens, quanto majus esset, summos honores contemnere, quam accipere. Verum enim vero hæc animi demissionis exempla rarissima sunt. Audiamus Scipionem Mercurium in Opere, *Errori Popolari d' Italia*, lib. 2. cap. 27. pag. mihi 164. *Rua quel luogo nel Padovano così celebre, così famoso, così santo, dove vivono quei santi Eremiti, uomini sì in vista umana, ma Angeli nella conversazione, fu edificato dall' Eccellentissimo Signor Geronimo Sessa, che fu Medico di Papa Paolo IV. il quale lo volle far Cardinale, ma egli con generosità d'animo incredibile lo rifiutò, per edificar così santo luogo.*

Attamen potius dicendus Hieronymus, Leonis X. Pont. Max. Medicus, ex relatis a Silvano Razzi in volumine, *Le Vite de' Santi, e Beati dell'Ordine de' Camaldoli*: vitam namque Hieronymi scripsit, Beatumque vocat, & elaborasse ait nonnulla

Opera de Re Medica, nec non

De Religione Tractat. cujus titulus Columba Decora.

Atque ex Angelo Portenario in Opere *della Felicità di Padova*, lib. 2. cap. 11. Quomodo res se habeat, sedulus curiosus inveniet; satis etenim mihi indicasse sufficiat.

HIPPOLITUS SALVIANUS, Italus, Tiphernas, Romanusque Civis, Medicus summe doctus, atque Philosophus, in quo erat ambiguum, utrum magis ipsius scientia,

tia, an fides, & sedulitas in curandis ægris laudaretur. Julius III. Pont. Max. tantum virum sibi Medicum elegit, uti lustrare est in Privilegio hujus Papæ, præfixo Historiæ Aquatiliæ Animalium, quam Hippolytus ingenti fama nominis foras emisit. Jugiter Aulæ, ac universæ Civitatis, consilii, doctrinæ, prudentiæ, sapientiæque suæ lumen ostendit. Edidit

De Piscibus Tom. 2. Cum eorundem figuris in ære incis. Romæ. Apud Salvianum. 1555. in fol.

De Aquatiliæ Animalium curandorum formis. Venetiis. Apud Mejetum. 1600. 1602. in fol.

De Crisibus ad Galeni censuram librum, omnem Crisum cognitionem brevi, & miro ordine continentem. Romæ. Apud Salvianum. 1558. in 8.

Ad humaniores literas, acri, & amoeno ingenio æque propensus, & *Carmina* panxit, & *Comœdias* composuit, quarum una perbelle laudata typis data extat cum titulo

La Ruffiana. In Roma, per Valerio, & Luigi Dorici. 1553. in 8. Alibi etiam non semel excusa.

De eo tractant Jo. Anton. Vander Linden lib. 1. De Scriptis Medicis, Nicolaus Angelus Caserrius in Synthemate Vetusitatis, p. 103. Leo Allatius in Drammaturgia.

Salustius Salvianus, Hippolyti filius, non minori quam pater doctrinæ præstantia floruit, Medicus, Philosophusque perspicacissimus, qui non obscura Medicæ facultatis, monumentis editis, testimonia reliquit.

Gaspar, alter Hippolyti filius, illuxit Poeta, Academicusque Humorista, qui Urbi, imo Orbi se conspicuum fecit. Ambo laudibus merito extolluntur a Jano Nicio Erythræo in Pinacotheca prima, Imag. 14. & Pinacotheca tertia, Imag. 55.

HONUPHRIUS DE HONUPHRIIS, Italus, Nobilis Fulginas, Philosophus, & Medicus probatissimus, Pe-
tri

tri item Medici sua ætate longe ornatissimi filius, Sixti IV. Sum. Pontif. a Medelis. Augustinus Oldoinus in laudato libro mss. Scriptorum multorum Italiæ, ita recensuit, Onofrio Onofrii da Fuligno, Medico celebre, e grandemente stimato per la felicità che aveva, e moltissima pratica nel medicare. Fu Lettore di Filosofia, e Medicina in Perugia, e Medico di Papa Sisto Quarto. Lasciò mss. molte Opere di Medicina. Io ho letto alcuni Discorsi di Onofrio, fatti in varie occasioni molto eruditi, sì spettanti alle materie medicinali, come alle filosofiche.

Laus quoque tribuitur Honuphrio a Ludovico Jacobillo in Bibliotheca Umbriæ, asserens quod habebat ejusdem mss.

Opuscula varia de Re Medica.

Nonnullasque Lecturas.

Meminitque etiam Honuphrii alterius, nostri Honuphrii pronepotis, Juris consulti eximii, ac Nursiæ Prætoris, anno 1577. qui ingenii sui, doctrinæque Monumenta posteritati reliquit, præsertim Commentarium magnum in Jure per alphabetum, & multa Tractata in Jure alphabetico ordine digesta.

Celebrat item Curtium, hujus fratrem germanum, Militum Tribunum, pietate, & armis inclytum.

Præconiis æque ornat Honuphrium tertium, nostro ævo Juris utriusque Doctorem, Poetamque præstantem, & multorum Operum authorem.

Et Christophorum, Ord. Minorum Regul. Observantiæ, Theologum, Concionatoremque insignem, qui plura erudite elucubravit Opera, quemque Gregorius XIII. Papa plurimi fecit.

Neque prætermittit Pium de Honuphriis, Ordinis Sancti Stephani Equitem elegantissimum.

Sed præter quamplures, qui ex hac antiquissima, & prænobili familia prodire, extollendus apprime est Honuphrius alter, Fulginatensis Episcopus, de quo Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra, Tom. I. col. 738. ut sequitur. *Honuphrius, ex nobili gente, vulgo vocata, dell' Antico Romano, Fulginas. Hadriano secundo mandante, patrio gregi præpositus est anno 870. Inter hujus majores, qui primus Fulginium venit, e clarissima prosapia Ruffia undecimo Magni Leonis anno, an. 451. Valerius fuit (qua de re fides esto apud authorem). Unde SS. Silvester, Siriciusque PP. MM. alique quam plures Cardinales, ac Principes prodire, cujus deinceps posteritas, quod Valerius antiquus Romanus esset, dell' Antico Romano, ut non semel dico, appellata est. Deinde ab Honuphrio Fulginate Episcopo, magnarum virtutum vir, quique tantus esset, ut ex suo nomine, genti suæ videretur in posterum posse decus afferre, Honuphriam gentem dixeret. Quamquam patrum nostrorum memoria, ex ea gente non defuerit aliquis, qui Antiqui Romani cognomen mordicus retinuerit, præsertim cum in Senatu, ad illorum temporum morum censuram majorum exempla referenda essent.*

HORATIUS LANCILLOTTUS, Italus, Romanus, nobili stirpe natus, sublimis ingenii vir, qui Philosophiæ, & Medicinæ gnaviter incubuit, Medicumque se præbuit cordatissimum. Ejus prudentiæ, doctrinæ, ac morum suavitatis fama ubique delata, Julius II. Pont. Max. eum sibi Medicum nominavit, gratissimusque Pontifici vixit, æquo semper animo, non prosperis elatus, neque depresso adversis, multarum cognitione rerum, & usu laudabiliter refertus. Totum ejus oblectamentum inter libros erat, jugiter aliquid in ægrorum commodum meditabatur; mira liberalitate, ac splendore Medicinam exercuit, pauperum infirmitatibus libenter, & amicorum occurrens, quacunque omnino se reddidit commendatione dignissimum.

Est

Est Horatii mentio in Volumine Statutorum Collegii Medicorum Urbis, pag. mihi 106. celebraturque a Baldo Baldi in Opere, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107.

Scipio Lancillottus nostri Horatii filius, a Gregorio XIII. ob ingentes virtutes, & conspicua merita S.R.E. Cardinalis renunciatus fuit.

Paulus vero V. Horatium Lancillottum, Cardinalis Scipionis nepotem, egregium fane, & non indoctum virum, Cardinalium Senatui adscripsit.

Joannes Baptista Lancillottus, Cardinalis Horatii germanus frater, omnibus disciplinis, Christianisque virtutibus excultus, infula Nolana condecoratus extitit.

Extitit etiam Lancillottus Lancillottus, Utriusque Signaturæ Referendarius, Lateranensis Basilicæ Canonicus, mox Rossanensis optimus Archiepiscopus.

Plura de his omnibus habes in Tom. 4. Ciaconiano Historiæ Pontificum Romanorum, & S.R.E. Cardinalium, novissimæ impressionis, col. 100. & 430. ac apud Ferdinandum Ughellum in Italia Sacra, To. 6. col. 309. To. 9. col. 415. Carolumque Cartharium in Advocatorum Sacri Consistorii Syllabo, pag. 136.

HUGO ATRATUS, alias Atractus, Anglus, ab Oppido Diœcesis Wigorniensis, in quo est natus, cognominatus de Evesham, in pietate, ac literis enutritus, tantum in illis profecit, ut sui sæculi Phoenix diceretur. Scientiarum omnium cupidissimus, totus in studiis erat, studiaque intermittebat nunquam. Hinc omniscia ditatus eruditione, Medicinæ tamen apprime operam dedit, & optimus habitus Medicus, ac ex Gymnasiorum frequentatione continua, tota Europa notissimus fuit. Hujus Medici fama permotus Martinus II. dictus IV. Pont. Max. Romam accersivit, suumque Medicum dixit, & Pontifici in pri-

mis carus, eidem variis in rebus doctrina, & diligentia suam ille fidem probatum ivit, hinc a Martino in numerum Cardinalium S. R. E. meruit cooptari. Medicinæ peritiæ, Matheseos quoque cognitionem perbelle Hugo immiscebat, quapropter fui ævi eruditis, & aulicis curiosis gratissimus enituit. Scripsit ex Oldoino in Athenæo Romano

Medicinales Canones.

Problemata quædam.

De Genealogiis Humanis librum I.

Super Opere Februm Isaac Opusculum.

Distinctiones Prædicabiles.

Postillas super Biblia. Et alia quædam.

Alios de eo tractantes videas apud eundem Oldoinum, præter Ciaconium Vitarum Pontificum, & Cardinalium, novissimæ editionis, Tom. 2. col. 239.

ACOBUS BONACOSSUS, *Italus*, Nobilis Ferrariensis, Artium, & Medicinæ Doctor; scientia quidem, rerum peritia, animi magnitudine, ac morum affabilitate excellentioribus comparandus, pauperum juxta & divitum Medicus, Medicusque Pauli III. Sum. Pont. Pontificique acceptissimus. Post multos summa cum laude exantlatos labores, meritis onustus mortalia deseruit. Romæ in Ecclesia S. Petri Montis Aurei, vulgo Montorii in Janiculo jacent ipsius ossa, cum hac inscriptione.

D. O. M.

IACOBO BONACOSSO FERRARIENSI

PAULI III. PONT. MAX.

PRIMARIO MEDICO.

IOANNES BAPTISTA BONACOSSVS

EXCELLENTISSIMI

DVCIS FERRARIÆ SCRIBA

HERES BENEMERENTI POSVIT.

AN. M. D. LIV. MEN. IVNII

VIXIT AN. LXVIII. MEN. I. DIES XII.

OBIIT AN. MDLIII. IV. IAN.

Quæ

Quæ extat etiam in Opere Gasparis Alveri, cujus titulus, *Roma in ogni stato, Parte seconda*, pag. 312.

Prodiere ex ista familia quamplurimi præclari viri, uti compertum fit omnibus ex Scriptoribus rerum Ferrariensium. Jacobus noster laudatur ab Augustino Superbo in Opere, *Apparato degli Uomini illustri della Città di Ferrara*, par. 2. pag. 63. ubi etiam mentio cum laude facta est Hippolyti Bonacossi, Juris peritissimi, & librorum authoris egregii nominis; nec non Leonelli, Juris æque utriusque Doctoris excellentissimi, ac Hieronymi acutissimi Philosophi, & Medici.

JACOBUS BONAVENTURA, cui Gulielmus Athenius Bruxellensis dedicavit Tomum 4. Responso- rum, & Consultationum Medicinalium Hieronymi Mercurialis, & Jacobum appellat clarissimum virum, Clementis VIII. Maximi Pontificis Medicum, moribus optimis, ingenii facilitate, eximia virtute, ceterisque egregiis animi dotibus coruscantem, ac ad fastigium veræ, solidæque doctrinæ summa cum laude evectum, cunctis Principibus carissimum, summoque Pontifici longe cariorem.

Meminit etiam hujus Theodorus Amydenus in Opusculo inscripto, *Trattato del bere caldo, e freddo*, cap. 12. pag. 55. cap. 18. pag. 105. 106.

Ad Jacobum Litteras dedit summæ existimationis plenas Hieronymus Mercurialis, Tom. 4. Consilior. Medicinal. pag. 155.

Maxentius Picinus Lycienfis edidit Apologiam pro Jacobo Bonaventura, Clementis VIII. Pont. Max. Medico, adversus Marium Zuccarum Neapolitanum de Victu Parthenopæo.

JACOBUS GOTTIFREDUS, Italus, Nobilis Romanus, Philosophiam, Medicinamque didicit, & Doctoris
infi-

insignia consecutus, virtutis, gloriæque desiderio flagrans, ad morbos sanandos se se totum contulit, bona equidem, & prospera fortuna, namque omnibus approbantibus, singularique omnium applausu Medicinam fecit, ac a Paulo II. Sum. Pont. Medicus Pontificius eligitur. Nobilissimam artem jugi diligentia, & doctrina exercuit, tantusque Pontificis in illum amor fuit, quantus potest esse maximus; jure itaque animi bonis abundans, fortunæ etiam muneribus affluxit, ingentesque opes sua sibi virtute collegit. Ædes Romæ in Platea, quæ de Pasquino dicitur, instruxit, olim divenditas, & novissime, anno scilicet 1692. emptas ab Archiconfraternitate Orantium pro Agonizantibus, ubi Ecclesia ædificata est. In demolitione domus, inventum Numisma fuit æneum, quod præ manibus habui, in eo visitur effigies ejusdem Pauli II. hisce verbis, *Paulus II. Venetus Pont. Max.* in altera vero facie, *Jacobus Gottifredus Romanus ejusdem suffragio has ades a fundamentis erexit.*

Præclaros viros, ex hac, tum antiquitate, tum nobilitate illustri plane familia exortos, videas apud Gasparem Alverum in Opere, *Roma in ogni stato*, par. 2. p. 84. & seq. quibus addendus Brutus Gottifredus nostro ævo vir pius, doctus, & antiquitatis peritissimus perveſtigator, de quo in mea Bibliotheca Romana, Vol. 1. Centuria 5. num. marg. 64.

Vivit dum hæc scribo Philippus Gottifredus, Basilicæ Librarianæ Canonicus, Sacro Pontificio ministrans, Prælatorumque insignibus, & familiaritate Palatii ornatus. Alexander etenim Papa VII. tribus præcipuis Basilicis Urbis, Lateranensi nempe, S. Petri in Vaticano, ac Librarianæ, in Sacello Pontificio locum dedit, singulis singularum Canonicis, Sacro ministrare Pontificio jussit, quos propterea Prælatorum insignibus, & familiaritate Palatii decoravit.

INNOCENTIUS BALDUCCIUS, Italus, Pistoriensis, Artium, & Medicinæ Doctor spectatissimus, qui doctrinarum splendoribus, morum innocentia, aliisque virtutibus, majora gloriæ, & decoris addidit incrementa. Summorum Pontificum Innocentii IX. & Leonis XI. Medicus, laudes promeritas tulit, laudabilique existimatione famam sibi peperit. Perlegamus marmoream inscriptionem collocatam in Ecclesia Deiparæ in Vallicella, ad ipsius nominis diuturnitatem, ubi Innocentii ossa tumulata jacent.

INNOCENTIO BALDVCCIO
PATRICIO PISTORIENSI
INNOCENTII IX. ET LEONIS XI.
SVMMORVM PONTIFICVM
MEDICO ET CVBICVLARIO INTIMO
CVIVS ARTEM SALVTAREM

ROMA SEMPER
PRINCIPES VIRI SÆPE
CARDINALES IN PONTIF. COMITIIS SEMEL
PROBAVERVNT

VIRO IN QVO VIRTVTES ANIMI
NVMQVAM ÆGRÆ
QVEM SATIS

HONORVM FAMA POSTERITATI
SED LONGE PRÆSTANTIOR
EXIMIÆ PIETATIS LAVS
IMMORTALITATI COMMENDAT.

VIXIT AN. LXXX. MEN. VII. DIES IX.
OBIIT XIV. KAL. MAII M. DC. XXXV.

JOANNES ANDREAS BIANCHI, Italus, Parmensis, Artium, & Medicinæ primæ notæ Doctor, quem virtute nitidum, doctrina clarum nominabant. In Gymnasio Bononiensi ab anno 1525. docuit usque ad annum 1561. quo evocatus est Romam a Pio IV. Pont. Max. & in Medicum ascitus, summa cum sui commendatione nominis, namque Medicinam exercendo, principem locum adeptus fuerat.

Hu-

Hujusce meminit Joannes Nicolaus Paschalis Alidosius in Opere , *Li Dottori Forestieri, che in Bologna hanno letto Teologia , Filosofia , Medicina , ed Arti Liberali*, pag. 42.

In vivis esse desiit Joannes Andreas Romæ , die nona Augusti , anno 1566.

JOANNES ANTRACINUS , Italus , Maceratenfis , Philosophiæ , & Medicinæ accurate vacavit , Laureamque honorifice meruit , nec exiguam , Medicinam faciendo , laudem adeptus est . Hinc in Aula Romana clarus , Hadriani VI. Sum. Pont. Archiater fuit , omnesque semper integerrimi , atque consultissimi viri numeros complevit , omnibus , & præsertim Pontifici , aliisque Magnatibus acceptissimus .

Joannis mentio habetur apud Paulum Jovium , in *Vitis Virorum Illustrium* , Tom. 2. Vita Hadriani VI. pag. mihi 281.

IOANNES BAPTISTA CANANUS , Italus , Nobilis Ferrariensis , Julii III. Summ. Pont. Medicus , Medicus quippe , ac Philosophus , qui ingenii acumine , multorumque annorum usu , collegarum nemini concedebat , & Medicinæ profecto gloriam propagavit . Laudem quoque sibi apud posteros vindicavit scribendo Opus prænotatum

Musculorum Humani Corporis picturata dissectio . Ferraria . 1572. in 4.

Consule Franciscum Mariam Torrigium in Opere , *Sacre Grotte Vaticane* , par. 2. pag. mihi 388. Joan. Anton. Vander Linden De Scriptis Medicis , l. 1. Joannem Andr. Quenstedt in Dialogo de Patriis Illustrium Doctrina , & Scriptis Virorum , pag. 337. Josephum Lanzonum , De Jatro-Physicis Ferrariensibus , pag. 8. Amatus Lusitanus laudibus etiam cumulare non desinit Joan. Bapt. Cananum

num in Centuriis Curation. Medic. Cent. 1. Curat. 23. 27. & 52. in Scholiis, ac Cent. 3. Curat. 40. in quibus Cananum in diffecandis humanis corporibus, alterum fuisse Vesalium testatur; testaturque ejusdem virtutes, & merita Augustinus Superbus in Opere, *Apparato degli Uomini Illustri della Città di Ferrara*, par. 1. pag. 16. ubi hoc legitur epitaphium.

IO. BAPTISTA CANANVS
IVLII III. PONT. MAX.
MEDICVS OLIM ACCEPTISSIMVS
NVNC AVTEM TOTIVS DITIONIS
ALPHONSI II. FERRARIÆ DVCIS SERENISS.
SVIS MERITIS PROTOMEDICVS.
MORTALITATIS MEMOR
HOC SIBI MONVMENTVM VIVENS
P. C.
AN. DOM. M. D. LXXIX. KAL. IAN.
ÆTATIS VERO SVÆ LXIII.

Profapia Canana viros peperit, tum literis, tum armis mirifice decoratos. Inter ceteros præfulsere Antonius Maria, ingentis æstimationis Medicus, qui teste laudato Lanzono publici juris fecit Commentaria in lib. Artis Medic. Galeni, & Commentaria in Aphorismos Hippocratis. De eo etiam Superbus, par. 2. pag. 77. ubi de Francisco Maria Canano quoque agitur, excellentissimo Philosopho, & Medico, politiorisque literaturæ diligentissimo cultori.

Julius Cananus, nostri Joannis Baptistæ germanus frater enituit S. R. E. Cardinalis, cujus virtutes, & gesta exhibet memoria in marmore sculpta Ferrariæ in Ecclesia S. Dominici, in Sacrarii pavimento, & est:

D. I.

IVLIO CANANO NOBILI FERRARIENSI
S. R. E. TIT. S. ANASTASIÆ PRESB. CARD.
ET CANANORVM BYZANTII STIRPE
PALEOLOGIS IMPERATORIBVS
VNA PROPAGATA.

QVI

IVLIO III. PONT. MAX.
IUVENIS ADMODVM A SECRETIS
ADEO ACCEPTVS INSERVIVIT
VT IN EVM
PONTIFICIAM AVCTORITATEM
SVPPPLICATIONES
QVASCVMQ. SCRIPTVRASVE
SIGNANDI FIDENTER.

QVI

ADRIÆ ET MVTINÆ EPISCOPATVS
VENEFICIA COHIBENDO
HÆRESSES EXTIRPANDO
AC TEMPLA RESTITVENDO
VIGILANTER REXIT.

QVI

SACROSANCTÆ TRIDENTINÆ SYNODO
INTERFVIT.

QVI A GREGORIO XIII.

POSTREMA ILLA PROMOTIONE
INTER CARDINALES COOPTATVS FVIT.

QVI DENIQUE

SIXTI V. LEGATVS

ÆMILIAM TAM ÆQVE IVSTEQVE
EST MODERATVS

VT NOMEN EIVS PERPETVO

GLORIOSVM SIT PERMANSVRVM.

ALEXANDER SANCTI IACOBI EQVES

ET SAPIENTIVM IVDEX

FRATRI OPTIMO

GRATÆ TESTIFICATIONIS ERGO P. L.

VIXIT ANNOS LXVIII.

OBIIT V. KALEND. DECEMB.

MDXCII.

Amplissimus hic Cardinalis prælo mandavit Constitutiones Adrienses, quas Episcopus in Clericorum utilitatem elucubraverat.

Meminitque de eo Augustinus Oldoinus in Athenæo Romano, aliosque tantum virum celebrantes palam facit.

JOANNES BAPTISTA SERJUSTIUS, Italus, Nobilis Lucensis, Romanusque Civis, Philosophiæ, Medicinæque Doctor gravis, & prudens, Gregorii XIII. Pont. Max. Medicus, a quo sane Serjustia familia, & Patria plurimum decoris habet, & ornamenti. In Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis Romæ, Hortulorum in Colle, seu Pincii extat Joan. Baptistæ sepulcrum, cum sequenti inscriptione, ejus laudes referente.

D. O. M.

IOANNI BAPTISTÆ SERJUSTIO PET. FIL.

PATRITIO LUCENSI

PHILOSOPHIÆ AC MEDICÆ

PRÆSERTIM ARTIS

CLARISSIMO

BONARVM

PRÆTEREA LITERARVM DISCIPLINA

ERVDITISSIMO

VITÆ AC MORVM INTEGRITATE

PRVDENTIA DENIQUE

ORNATISSIMO

PRINCIPIBVS VIRIS CARISSIMO

ET OB SVMMA EIVS

IN HAC VRBE MERITA

CIVITATE ROMANA DONATO,

QVI

IACOBO CARDINALI SABELLO

ANNOS PROPE II. ET XX.

FIDEM AC INTEGRITATEM SVAM

INSIGNITER PROBAVIT.

GREGORII ETIAM XIII. PONT. MAX.

SACRIQVE PALATII FAMILIÆ

VALETVDINIS CVSTOS EVIT.

CHRISTOPHORVS VINCENTIVS

ET MICHAEL

FRATRES MOESTISS. POSS.

OBIIT AN. SAL. M. D. XC. MENS. SEPTEMB.

ÆTATIS SVÆ LV.

HVIC TEMPLO CC. AVREOS

AD STVDII VT VOCANT

MONTEM OCCVPATA PECVNIA LEGAVIT

QVA

BIS IN HEBDOMADA PRO EIVS ANIMA

SACRVN PERPETVO FIAT.

Est hujusce mentio in Volumine Statutorum Collegii Medicorum Almæ Urbis , pag. mihi 108. Meminit etiam de eo cum præconio Baldus Baldi in Opere , *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale* , pag. 107.

Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana, par. 2. tractat de Philippo Serjultio , Academico quidem Obscuro , sed literis , atque eruditione clarissimo , qui inter alia pietatis suæ erga Deiparam Virginem specimina, edidit latino carmine De Deiparæ Virginis Imagine , novis Lucæ miraculis coruscante Opusculum . Nec non Joannes Ferro in Opere , *Teatro d' Imprese* , par. 2. pag. 97. atque Scipio Bargagli in Opere , *Dell' Imprese* , pag. mihi 134. De eodem loquitur æque Augustinus Oldoinus in sæpe laudato libro mss. penes me , Scriptorum multorum Italiæ , *Filippo (ait) Sergiusti , Nobile Lucchese studiò nel Seminario Romano , poi visse molto tempo in Francia , ritornato alla patria se ne morì . Ha stampato alcune Opere di Poesia , e in lode della Vergine Santissima .*

JOANNES BAPTISTA VERALLUS , Italus , Romanus , Philosophus , & Medicus in primis nobilis . Ad publicam utilitatem Medicinam exercuit egregie , proximorum salutis summa voluntate occurrendo . Splendide naturæ nitore , morumque majestate , toti Aulæ Romanæ manifestus , Eugenio IV. Pont. Max. cujus Archiater erat , aliisque Magnatibus intime gratus , & consiliorum eorum particeps integerrimus , ac prudentissimus .

Est hujus mentio in libro Statutorum Collegii Medicorum Urbis , pag. mihi 105. cui etiam dat munera laudum Baldus Baldi in Opere , *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale* , pag. 106.

Ex hac illustri progenie claruere Hieronymus Veralus, Joannis Baptistæ, & Juliæ, sororis Card. Dominici Jacobatii filius , a Paulo III. æquo meritorum remuneratore, Cardinalium coetui sacro adscriptus ,

Fabritius Verallus, Hieronymi nepos pariter ad sacram Purpuram admotus fuit a Paulo V. Ambo Romæ in Ecclesia Sancti Augustini in Campo Martio, in familiæ Verallæ Sacello, sequentibus celebrantur elogiis.

D. O. M.

HIERONYMO VERALLO ROMANO

A PAVLO III.

ROMANA PURPVRA DONATO

QVEM LOCVM ET MERUIT.

AD CAROLVM V. IMPERATOREM

IN GERMANIA NVNCIVS

DECRETO IN TVRCAS BELLO

AC RELIGIONE STRENVE PROCVRATA

ET SVSTINUIT AD HENRICVM II.

GALLIÆ REGEM LEGATVS

PARMENSİ BELLO FELICITER COMPOSITO

ET AMPLIFICAVIT VRBANO VII.

SOBRINO ALVMNOQVE SVO

AD CHRISTIANÆ REIP. REGIMEN

DOMESTICA INSTITVTIONE

PERFECTO.

OBIIT AN. DOM. MDLV.

ÆTATIS SVÆ LV.

D. O. M.

FABRITIO VERALLO ROMANO

HIERONYMI CARD. VERALLI

FRATRIS FILIO

A PAVLO V. POST NVNCII APOST. MVNVS

APVD HELVETIOS

IMPIGRE ADMINISTRATVM

AD SACRAM PURPVRAM ADMOTO

CVI PROMERENDÆ VRBANI VII.

CONSANGVINEI SVI

APVD QVEM ADOLEVERAT

EXEMPLIS INSTRVCTVS

OPTIMI PONTIFICIS MORES EXPRESSIT

DIGNVSQVE HABITVS

QVI SVBLATVM REPENTE PRINCIPEM

ALIQVANDO REPRÆSENTARET.

OBIIT AN. DOM. M. DC. XXIII.

ÆTATIS SVÆ LIII.

Paulus Æmilius Verallus, laudati Card. Hieronymi æque nepos fulsit Jurisconsultus celebris, ac Romanæ Rotæ Auditor, mox Rossanensis Archiepiscopus, translatus deinde ad Caputaquensem Ecclesiam, clarus in Concilio Tridentino, & apud Patres summæ existimationis.

Satis sit de his tantum verba fecisse, relictis aliis, armis, & litteris perspicuis.

JOANNES BODIER, Cenomanus, Machaonia clarus in arte, Julii II. Pont. Max. Medicus cum esset, non solum in hoc obeundo munere, decus sibi insigne conciliavit, sed etiam honoribus, & præmiis sese adauctum, perornatumque sensit, adeoque Pontifici jucundus, ut ab ipso nobilitatus sit Abatia Romæ principali, & magni redditus, Sancti Sebastiani videlicet, extra Portam Capenam, via Appia; de qua re adhuc visitur in eadem Ecclesia memoria in hoc modum.

D. O. M.

IO. BODIER CENOMANO
PHILOSOPHO AC MEDICO INSIGNI
CVIVS OPERA

CVM IVLIVS II. PONT. MAX.

VTERETVR

ILLVM HVIC SACRO

D. SEBASTIANI MONASTERIO
ABBATEM PRÆFECIT.

VIXIT AN. LXXV. MEN. III. DIES VIII.

OBIIT VII. KAL. IVLII. M. D. XVII.

IOANNES LVNELIVS EPISCOP. SEBASTIAN.

EIVSDEM MONASTERII ABBAS

AVVNCVLO BENEMER.

POS.

Legitur etiam hoc epitaphium apud Floravantem Martinellun in Opere, Roma ex Ethnica Sacra &c. Cap. 9. pag. mihi 302.

JOANNES BURGIUS, Siculus, Calatajeronensis, Medicorum dictus, & merito, suo tempore princeps, principemque apud Principes Viros locum tenuit, præfertim apud Alphonsum Regem Parthenopæum, cujus instantia, Salentinus Pastor electus est, mox Sipontinus Archiepiscopus, deinde Episcopus Mazariensis. Romam profectus, in magnam Pontificum, totiusque Aulæ existimationem vixit, virtute assidue, & doctrina duce. Paulus vero II. Pont. Max. proprium Medicum dixit, & felici omine, namque felicissime Pontificem periculose ægro- tantem, a limine mortis revocavit, hinc ab eodem ad Archiepiscopatum Panormitanum translatus fuit. Calataje- ronæ defunctus, sepelitur in maximo templo a Joanne Vega Prorege. Post annos 74. cum ejus cadaver effos- sum, integrum reperissent, honestiori tumulo, & inscri- ptione exornatur hujusmodi.

ILLVSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO
IOANNI BVRGIO
EPISCOPO MAZARENSI SIPONTINO
ET TANDEM
ARCHIEPISCOPO PANORMITANO
SVORVM TEMPORVM TOTO FERE ORBE
CELEBERRIMO
CALATABYERONENSI ORNAMENTO.
D. VESPASIANVS BONANNO
FRANCISCVS BIZZARRI
FRANCISCVS MONTELEONE
AC NICOLAVS DE MONARDO
ANNO MDXXXIII.
CIVITATIS PATRES
ANTIQVITATVM NON IMMEMORES
TVMBAM HANC
INSTAVRARE FECERVNT.
NATVRÆ CESSIT ANNO MCCCCXLVI.

Errasse tamen Patres, quamvis antiquitatum non im- memores, ajunt Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra,
Tom. 7.

Tom. 7. col. 1166. & Pompejus Sarnellus in Opere, *Cronologia de' Vescovi, ed Arcivescovi Sipontini*, pag. 302. ex animadversione Rocchi Pyrrhi, in Notitia Panormitanæ Ecclesiæ. Obiit enim Archiepiscopus Joannes anno 1469. non 1446. Si plura cupis citatos scriptores legas.

Ego apud Franciscum Falabellam, S. Severinæ Archiepiscopum, Romæ olim degentem, vidi ingens Opus ms. Joannis Burgii, cujus titulus,

Secreta verissima ad varios curandos morbos. In calce extabat Summarium Vitæ Joannis, ab anonymo exaratum.

JOANNES CASINUS, Italus, Nobilis Senensis, laudati Francisci Casini, Urbani VI. Medici, germanus frater. Joannes vero Innocentii VII. Pont. Max. Medicus emicuit. *Giovanni* (ait Isidorus Ugurgerius in Opere, *Le Pompe Sanesi, Parte prima, Titolo decimo settimo*, pag. 503.) *Casini, tra' Filosofi, e Medici del suo tempo tenne facilmente il primato; perchè siccome leggendo Medicina Teorica in Siena circa l'anno 1370. si dimostrò acutissimo, così operando nelle cure riuscì fortunatissimo; sinchè chiamato da Innocenzo VII. Pontefice Romano, fu ammesso tra' suoi più intimi familiari, e dichiarato custode, e conservatore della sua sanità.*

Non tacebo, Cardinalem Antonium Casinum fuisse nostri Joannis filium. Scriptores nonnulli Antonium Casinum, Episcopum Massensem, cum Antonio Casino Cardinale confuderunt, decepti nomine, & cognomine, utrisque communi. Veritas porro est, quod Antonius Episcopus Massensis fuit filius Francisci, Medici Papæ Martini V. de quo superius egi; Antonius vero Cardinalis, fuit hujus Joannis, Innocentii VII. Medici filius, uti accurate scripsit Ferdinandus Ughellus, in *Italia Sacra*, Tom. 3. col. 797.

Bartholomæus Casinus, Cardinalis Antonii germanus frater, Monachus, & Abbas Ordinis Vallumbrosani,

ni, claruit Episcopus Pifaurensis, quam Ecclesiam omnium cum laude rexit; terramque deseruit anno 1419. De eo item Ughellus, Tom. 2. col. 952.

JOANNES FRANCISCUS EMANUELIS, seu MANOVELLI, Italus, Florentinus, Pauli III. Sum. Pont. Medicus, cujus facta mentio est in volumine Statutorum Collegii Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 106. memoraturque cum præconio a Baldo Baldi in Opere, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107. Fuit equidem Joannes Franciscus doctissimus, atque omnium virtutum laude cumulatissimus vir.

A clarissimo Antonio Magliabechio, qui me officiis omnibus complectitur, per epistolam postulavi, ut de Joanne Francisco notitias mihi suppeditaret. Ad rogata responsum dedit (ex relatis tamen a Bernardo Benvenuti) ad hunc modum:

Tre sono le famiglie, che col casato, o cognome di Manovelli hanno risieduto nella Republica Fiorentina, e tutte e tre presentemente estinte. La prima ebbe 19. Priori, e due Gonfalonieri dal 1283. al 1432. Portò per arme un Campo diviso a traverso diritto; nella parte superiore tre Stelle d'oro in Campo rosso, e nella parte inferiore Campo d'oro. Fabbricarono la porta della Chiesa di S. Maria Maggiore, e vi si vedono le loro armi.

La seconda dal 1296. al 1384. godè sei volte il Priorato, del resto di essa non ci sono restate altre notizie.

La terza ebbe quattro Priori dal 1487. al 1527. e faceva per arme un Giogo d'oro in Campo azzurro, e nella testa dell'arme un rastello rosso di quattro denti, entrovi tre Gigli d'oro.

Or di quale di queste tre famiglie fosse Gio. Francesco d'Emanuello, o Manuelli, Medico di Papa Paolo III. non ho potuto ritrovare.

Apud Ammiratos in Operibus , *Istorie Fiorentine* , par. 1. Tom. 1. lib. 4. pag. mihi 214. legitur , *Cessato in questo modo l'impetuoso corso di così fatto torrente , s'incominciò a pensare di riformare la Città , al governo della quale furono messi uomini di parte nera , nominando Gonfaloniere innanzi il tempo ordinario agli otto di Novembre Tedice Manovelli . Questo è quello , che fece dire a Dante , della leggerezza della sua patria lamentandosi , e come Ghibellino avendo cagion di dirlo , che a mezzo Novembre non giunge a quel che d'Ottobre filava . Secundo vero Tomo , lib. 19. p. 1022. Entrato nuovo Gonfaloniere Niccolò Manovelli , della cui famiglia già 124. anni addietro era stato un' altro Gonfaloniere il cui nome fu Tedice &c.*

Hæc investigasse de hac familia forsan alicui gratissimum fore credo , præsertim familiarum curiosis inquisitoribus .

JOANNES FRANCISCUS MARENCI, Italus , Albensis , qui Medicinam pie , & memorabili nomine fecit , cumque satis perspecta foret ejus ubique integritas , & Doctrina , in Medicum Beati Pii V. Pont. Max. assumitur . Ut egenos correptos morbo , de periculo eriperet , multus assiduusque erat piissimus hic Pii Archiater , exemplo tanti Pontificis , qui semper pietate ardebat in Deum , & in proximum charitate .

Habeo ego Jo. Francisci synopticam enarrationem *De Pii V. Pont. Max. Morbo , quo obiit* , cujus integrum authographum extabat apud optimum virum , & eruditum Joannem Biffaigam amicum meum olim officiosissimum , Secreto Sedis Apostolicæ Archivo Vicepræfectum . Hac enarratione constat Joannem Franciscum , hujus Beati Pontificis perdigne Medicum fuisse .

JOANNES GAMUCCIUS , Italus , e Sancto Gemignano , fuit Medicus Clementis VII. Summi Pontificis , teste

ste laudato Vincentio Coppi in Opere , *Uomini illustri Sangimignanesi* , pag. 192.

De hac familia superius egi de Andrea Gamuccio scribens .

JOANNES JACOBUS BALDINUS , Italus , ex Apiro , porro non omittendus . At paucis ut me expediam , tu vero multa lector habeas , proferam sepulcralem inscriptionem , extantem Romæ in Ecclesia Sancti Augustini .

D. O. M.

IOANNES IACOBVS BALDINVS

EX APIRO IN PICENO

PHILOSOPHIÆ AC MEDICINÆ

LAVREA DECORATVS.

A BENEDICTO CARDIN. IVSTINIANO

ROMAM ACCITVS

SCIPIONI

QVOQVE CARDINALI BVRGHESIO

INSERVIENS

ILLVSTRIS NOMINIS EXISTIMATIONE

ITA INCLARVIT

VT EIVS OPERA

OMNES FERE PURPURATI PATRES

AC PRINCIPES VTERENTVR.

QVIN IMO

REPARANDA VRBANI VIII.

AC INNOCENTII X.

SALVS

EIVS CVRÆ SÆPE CREDITA FVIT.

AB ALEXANDRO VII.

PARITER ACCERSITVS

OB VALETVDINEM AC SENECTVTEM

IMPOTENS MERITO MVNERE

SE ABDICAVIT.

TOT VERO POST HONORIFICOS LABORES

VITÆ METAM ATTINGENS

PATRIAM QVAM OPERVM SPLENDORE

CLARAM REDDIDERAT

OPVM LARGITIONE LOCVPLETAVIT.

12

NAM

DE ARCHIATRIS

NAM IN APIRO
 VBI ECCLESIAM
 SVB INVOCATIONE SANCTI VRBANI
 A FVNDAMENTIS EREXERAT
 COLLEGIATAM
 DVODECIM CANONICORVM
 CVM OCTO BENEFICIATIS
 INSTITVIT.

VIRGINIBVS NVBILIBVS
 CERTAM PECVNIAM IN DOTEM
 PRÆSCRIPSIT.

EX OMNI ASSE HEREDES
 DVODECIM CANONICOS
 VLTIMIS TABVLIS DECLARAVIT.
 MVLTIS DEINDE LOCIS
 PIETATI ADDICTIS
 LEGATO INGENTI ÆRE
 CONSVLVIT.

QVI ENIM
 AMANTISSIMVS PAVPERVM
 PATER FVERAT
 PAVPERVM INOPIÆ
 ETIAM POST FATA PRÆSTO ESSE VOLVIT.
 SIC PLVS ALIIS QVAM SIBI VIVENS
 ANNO REDEMPT. M. DC. LVI.
 ÆTATIS SVÆ LXXII.
 PIE DEVIXIT.

TOT IGITVR OB PROMERITA
 CANONICI SANCTI VRBANI IN APIRO
 GRATISSIMORVM ANIMORVM INSTINCTV
 TANTI BENEFactorIS MEMORIAM
 COLERE VOLENTES
 ILLVM

HAC IN ECCLESIA IN QVA CONDI VOLVIT
 LVCI RESTITVNT
 ET ÆTERNITATI COMMENDANT.
 ANNO IVBILÆI M. DC. LXXV.
 THOMAS PERANZONVS CANONICVS
 ET EXECVTOR TESTAMENTARIVS
 MONVMENTVM HOC
 ÆRE HEREDITATIS
 PONENDVM CVRAVIT.

JOANNES MARIA LANCISIUS, Italus, Romanus, summo a natura instructus ingenio, Medicinæ studium dicavit suum, Medicinæque peritia valens, & magno in honore, ac nomine cum esset, mortuo Francisco Santucio, qui Innocentii XI. Sum. Pont. a Medelis erat, illi Joannes Maria subrogatus fuit, atque Canonicatu in Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso donatus. Denato vero Pontifice, Canonicatum dimisit, operam modo sedulam navat Lecturæ in almæ Urbis Archigymnasio, Medicinamque cum nominis fama exercet, in omnibus, quæ ad hanc facultatem spectant diligentissimus, & non vulgarem ejus magis magisque in dies obtinet doctrina locum. Edidit huc usque

Lucubrationem de Virgine quadam Calliensi, mirabili vexata symptomate, habitam in Congressu Medico-Romano, in ædibus Hieronymi Brasavolæ, Medici primarii, die 21. Septemb. 1682. prælo datam Romæ, apud Cristophorum Dragondellum, eodem anno.

Fecit *Explicationes ad Opus prænotatum, Anatomia per uso, ed intelligenza del Disegno, ricercata non solo su gli ossi, e muscoli del corpo umano, ma dimostrata ancora su le Statue antiche più insigni di Roma, delineata in più tavole con tutte le figure in varie faccie, e vedute &c. Con le Spiegazioni, e Indice del Signor Canonico Gio. Maria Lancisi, già Medico Segreto della Santa Memoria di Papa Innocenzo XI.* Prodiit Romæ ex Typographia Dominici de Rubeis, anno 1691. in fol.

Magister Fr. Josephus Maria Lancisius, Ordinis Franciscanorum Conventualium, vir doctus, & eloquens, nostri Joannis Mariæ germanus frater, religiosisque moribus illustris, Prædicationis munus laudabiliter exercet, Provincialis Romanæ Provinciæ institutus anno 1694. impositum onus maxima virtute administrat.

JO-

JOANNES PHILIPPUS DE LIGNAMINE, Siculus, Messanensis, qui Medicinam in primis coluit, ingenio vir acutus, & vehemens, Medicinamque publice, magna discipulorum frequentia Perusiæ docuit. Cum fratre Francisco de Ruere, Ordinis Fratrum Minorum Ministro Generali, mox S. R. E. Card. arctissimo necessitudinis vinculo conjunctus extitit. Cardinalis deinde Ruverius ad Pontificatus fastigium evectus, dictus Sixtus IV. benevolentiam erga Joannem Philippum, ac æstimationem ostendit, Medicumque adhibuit. Quod munus gravissimum, quamvis valde Jo. Philippum occuparet, nihilominus librum scripsit, inscripto eidem Sixto IV. Sum. Pont.

De unoquoque cibo, & potu utili homini, & nocivo, eorumque primis qualitatibus. Roma. in 4. De quo meminit Jo. Anton. Vander Linden, De Scriptis Medicis, lib. 1.

JOANNES SERNINUS, Italus, Senensis, Calixti III. ac Pii II. Summorum Pontificum Archiater. Isidorus Ugurgerius Azzolinus in Opere, quod indigitatur, *Le Pompe Sanesi, Parte Prima, Titolo Decimo settimo*, pag. 506. de Joanne attexuit enarrationem. Giovanni (inquit) Sernini ancorchè non fosse uscito dall'adolescenza, fu nondimeno per la sua eccellenza nell'arte dichiarato, e laureato Dottore di Medicina. Esercitolla per qualche tempo nella patria con gran fortuna; onde sparsa la fama del suo valore all'altre Città d'Italia, fu chiamato con onorevole stipendio a Città di Castello, ove dimorò quasi tre anni con ammirazione comune, ch'egli in questo tempo avesse restituito la sanità alla maggior parte degl'infermi, che aveva curato. Quindi fu dimandato dagli Anconitani, ed egli prontamente v'accorse, e fece prove tali, che le sue cure erano stimate miracoli. Il che sentendo Calisto III. Pontefice Romano, chiamò Giovanni a Roma, e lo dichiarò suo Medico. Morto Calisto gli succedette Pio II. Sanese, che avendo piena notizia di Giovanni, l'elese parimente per suo Medico, ed

ed a lui solo confidò la conservazione della sanità sino all'ultima ora della sua vita . Fu Giovanni , come gli altri suoi antenati , affabile , piacevole , e caritativo . Morì in Roma l'anno 1464. a' 23. di Settembre : ed il suo corpo fu trasferito a Siena l'anno 1465. li 3. di Novembre , nel qual giorno gli furono fatte solennissime esequie .

Patrem Joannes habuit Franciscum , nepotemque , Franciscum æque vocatum , qui celeberrimi Medici coruscant , cum encomio recensiti ab eodem Ugurgerio , titulo supra memorato . Laudaturque Hector Serninus , Titolo 18. pag. 600. qui edidit , *Le Tragedie di Seneca in verso sciolto* .

JOANNES TIRACORDA , Italus , Firmanus , in Philosophicis , ac Medicinæ studiis insigniter versatus , Medicusque habitus Romæ gravissimus , atque doctissimus , virorumque principum sanitatem , frequenti cum laude tutatus est (ac si fidem præstas Bernardino Genga in Opere , cujus titulus , *Anatomia Chirurgica* , lib. 2. cap. 33. p. 292. secundæ impressionis) Innocentii X. Pont. Max. Medicus circumfulsit , Medicorumque coryphæus nuncupatus .

Joanni inscripsit Epistolam Julius Cæsar Benedictus a Guelfalione , & est Epistola 3. libri 7. Epistolarum Medicinalium .

JOANNES ZECCHIUS , Italus , Bononiensis , Romana Civitate donatus , Medicus , & Philosophus probatissimus , integerrimusque , qui permultos in morbis desperatos , mirabili ope sanitati restituit : inde ita firma , ita stabilis mentibus hominum opinio de eo comprehensa fuit , ut nullus extiterit gravi affectus morbo , qui Joannis sententiam non requireret ; nulla rerum dubiarum disputatio , quæ doctissimum hunc Medicum non admitteret , ut etiam accitus fuerit a Sum. Pont. Clemente VIII. ad lites , & gravissimas illas in Arte controversias dirimendas ,

das, inter Romanos Medicos, & Neapolitanos exortas, quas Hieronymus Provenzalís expendendas in Sacro Palatio coram Pontifice proposuerat. In quibus resolvendis, quam egregie pro loci maiestate se gesserit Zecchius, quæ, qualiaque fuerint propositis tanti ponderis quæstionibus, ejus Responsa pro tuenda in curandis febribus, Romanorum Archiattrorum methodo hætenus servata, ac impofterum in Urbe servanda, fuse, & distincte enarravit, ac typis edidit Joannes Baptista Orius, insignis Medicus Ariminensis, evulgato Opere, & indigitato

De Ratione curandi præsertim febres ex putri ortas humore. a Medicis hætenus in Urbe servata. Disputatio. Romæ apud Aloysium Zannettum. 1596. in 4.

Excitata itaque magis magisque Zecchii fama, adeo percrebuit, ut ab eodem Pontifice Clemente VIII. acerrimo ingeniorum iudice, ac promotore, inter digniores, Medicus suus intimus probari meruerit, quod etiam a Sixto V. Sum. Pont. factum prius fuisse constat. Non minus docte, quam utiliter alia plura scripsit Joannes, & sunt ex Joan. Anton. Vander Linden lib. 1. De Scriptis Medicis.

Consultationes Medicinales, in quibus universa praxis Medica exacte pertractatur. Andromachi Zecchii opera in lucem edita. Venetiis. Apud Joannem, & Variscum Variscos. 1617. in 4. Romæ. Apud Guillelmum Facciottum. 1601. in 4. Francos. 1650. in 8.

De Urinis brevis, & pulcherrima methodus. Cui de laterali dolore cum febre putrida, nec non mali moris Tractatus, & Consultatio accedunt. Herculis Zecchii opera in lucem edita. Bononiæ. Apud Heredes Joannis Rossii. 1613. in 4.

De Aquarum Porrectanarum usu, atque præstantia Tractatus, in 7. capita divisus. Bononiæ. Apud Joannem Rossium. 1576. in 4.

In primam Hipp. Aphor. Sect. dulcissima Lectiones. Quibus

*bus accedunt Tractatus 4. insignes, admirabili quadam metho-
do digesti, de Purgatione videlicet, de Sanguinis Missione, de
Criticis Diebus, ac de Morbo Gallico. A Scipione Mercurio
summa diligentia ab ore Authoris excepti. Tomus Primus. Bo-
nonia. Apud Joannem Rossium. 1586. in 4.*

Zecchium celebrant Joannes Paschalis Alidosius in O-
pere, *I Dottori Bolognesi di Teologia, Filosofia, Medicina, ed
Arti Liberali*, pag. 109. Scipio Mercurius in volumine, cu-
cujus titulus, *La Commare*, Lib. 1. Cap. 17. De eo etiam
mentio in mea Bibliotheca Romana, Vol. 2. Cent. 10.
num. marg. 91. in Libro Statutorum Collegii Medicorum
Almæ Urbis, pag. mihi 110. ac apud Petrum Castellum,
in Opere de Abusu Phlebotomiæ, pag. 14. Fuisse tamen de
tanto viro scripsit eruditus, humanissimusque meus amicus
Carolus Cartharius, Advocatus Consistorialis in Athenæo
Romano.

Mortuus est Romæ Joannes anno 1601. die secunda
Decembris, ætatis suæ 68.

JOFFREDUS GAMBARANA, Italus, Nobilis Tau-
rinensis, vivacis, ac solidæ doctrinæ Medicus exquisitissi-
mus, hic producendus, nam cum ejus virtutum fama un-
dique increbuisse, Clemens VIII. Pont. Max. familiaribus
epistolis ad suscipiendam suæ tutelam valetudinis accersivit,
& hoc compertum fit ex Oratione Emanuelis Philiberti Pa-
nealbi in Lauream Equitis Cæsaris Octavii Gambaranæ, in
qua author, Gambaranæ familiæ nobilitatem, laudes, me-
rita, & gloriam luculenter expressit, laudibusque extol-
luntur permulti alii præstantes viri, ex hac familia orti.
Legitur hæc Oratio in Syllabo Scriptorum Pedemontii An-
dræ Rossotti, pag. 417.

JULIUS DE ANGELIS, Italus, e Terra Bargæ, Lu-
canæ Dioecesis, nobili prosapia creatus. Patrem prome-
ruit Franciscum optimum Jurisconsultum. Fratres Nico-
m laum

laum Advocatum Sacri Consistorii; & Cosmum Juris utriusque Doctorem, sacrae Inquisitionis Assessorem in Urbe, mox Cortonensem Episcopum, ac Equitem Jacobum in Pisana, nec non Senensi Universitate Legum Professore, in Civitate æque Senensi, Generalem pro Magno Etruriæ Duce Auditorem, Volaterrarum quoque, & Plumbini Priorem Ordinis Sancti Stephani. Domesticis itaque excitatus Julius exemplis, doctrinarum, virtutumque incensus amore, operam literis sedulam navavit; Philosophiæ attamen, Medicinæque præsertim studuit, & cum ingenio vivido, peracuto, elegantissimoque præstaret, præstantissimus evasit Medicus, atque Philosophus, ac per annos plures in Pisana, dein Romana Academia, publice, & cum præconio edocuit; tandem Clementis VIII. Sum. Pont. Archiater emicuit, & ab eodem Pontifice, Sancti Spiritus in Saxia Præceptor renunciatus.

De Familia Angelia Pisana, quæ nedum *vetusta*, sed nobili, jamdiu propter bella a Florentinis contra Pisanos gesta, ad oppidum Bargæ demigravit, & hinc exortum quod ejusdem gentis nonnulli Bargæi fuerint nuncupati, deque aliquibus ejusdem profapiæ viris clarissimis, videre poteris Syllabum Advocatorum Consistorialium Caroli Cartharii, p. 205. Enarrationem Synopticam eruditi Præfulis Joannis Ciampini, de Abbreviatoribus Parci Majoris, pag. 37. & Santinum Cicatellum in Vita Pat. Camilli de Lellis, l. 3. cap. 7. Sepulchralem inscriptionem in Ara-cælitano Templo Romæ sculptam, nec pigeat auscultare.

D. O. M.
IOANNI DE ANGELIS PATRITIO PISANO
QVI
DOMESTICVM VIRTVTIS ET SAPIENTIÆ
NACTVS EXEMPLVM
IACOBVM PATREM
IVRIS ET IVSTITIÆ CONSVLTISSIMVM

NICOLAVM CONSISTORIALIS AVLÆ
 ET S. P. Q. R. ADVOCATVM
 IVLIVM S. SPIRITVS IN SAXIA
 MAGNVM PRÆCEPTOREM
 COSMVM EPISCOPVM CORTONENSEM
 PATRVOS
 CVM LAVDE ÆMVLATVS
 POST HVMANIORA STVDIA
 AD IVRIS SCIENTIAM FIRMITER
 ADIVNCTO ANIMO
 LITTERARVM APOSTOLICARVM
 MAIORIS PRÆSIDENTIÆ ABBREVIATOR
 VTRIVSQUE SIGNATVRÆ EX XII. VIRIS
 IVDICIA DANTIBVS REFERENDARIVS
 PRO VRBIS VICARIO
 SVPREMVS CIVILIVM CAVSARVM IVDEX
 VRBIVM REGIMINA
 FORENSIA MVNERA
 RESQVE PVBLICAS
 SVMMA INTEGRITATE AC PRVDENTIA
 ADMINISTRAVIT.
 INDVCTAM MOX INIQVA MORBI VI
 OCVLORVM ORBITATEM
 ÆQVISSIME PERFERENS
 QVAM SIBI
 LVCEM VITÆ
 INCLEMENTIA BREVEM ADEMERAT
 MELIORI MORTIS OPE DEMVM PERENNEM
 RECEPIT.
 OBIIT V. KAL. SEPTEMBRIS
 ANNO SAL. M. DC. XLI.
 ÆTATIS LV.
 FRANCISCVS DE ANGELIS
 EQVES S. STEPHANI
 VOLATERRARVM PRIOR
 FRATRI OPTIMO MOERENS POSVIT.

De Petro Angelio Bargæo Poeta, & Oratore insigni
 superfluum omnino est verba facere. Quis enim ignorat
 quanto sit nitido splendore coruscus?

Hujusce etiam Familiæ decus eximium extitit Jacobus de Angelis, inter S. R. E. Cardinales ab Innocentio XI. adscriptus.

De Julio nostro mentio quoque habetur in Libro Statutorum Collegii Medicorum Urbis pag. mihi 111. & apud Petrum Cassianum in Opere, *Difesa del bever caldo*, pag. 12. ac Gasparem Alverum in parte secunda Operis inscripti, *Roma in ogni stato*, pag. 264. Ultra recensitos, ejusdem gentis quoque claruit Antonius de Angelis, Populoniæ, & Mafsæ Episcopus, anno 1570.

JULIUS CÆSAR MARSELLA, Italus, natus in Oppido prope Soranam Urbem, quod vulgo dicitur *l'Isola*, Pancratii Marsellæ Physici suo ævo clarissimi filius. Vixit Romæ Julius Cæsar in Aula excellentissimorum Ducum Soræ, Jacobi scilicet, & Hugonis Boncompagni, & ita in Philosophiæ, ac Medicinæ cognitione defudavit, ut inter Medicos celeberrimos, atque Philosophos, ob rerum etiam gerendarum prudentiam, morum honestatem, innocentiaque famam, maximo apud omnes in pretio habitus fuerit. Doctrinarum adeo amans, ut ejus voluptas omnis in lectione, scriptioneque reposita esset, linguarum Græcæ, & Latinæ peritissimus multa *Literaria Monumenta* apud heredes mss. reliquit. Merito itaque tantus vir coruscavit Innocentii X. Pont. Max. Medicus, & Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe Canonicus, Mariæque Virginis cultui addictissimus, excelsaque pietate suspiciendus, excelsis æque laudibus efferendus, ac conferendus cum primis suæ tempestatis viris probis, doctisque, qui nomen longe, lateque divulgavit.

JULIUS MANCINUS, Italus, Senensis, cum etiam tum juvenis (decerptæ sunt cognitiones sequentes a Jano Nicio Erythræo in Pinacotheca 2. Imag. 24.) rixatus cum quopiam esset, ac propterea compactus in carcerem, si-

mul

mul ac dimissus est, patria fede relicta, Romam commigravit, commodum cum in Nosocomio S. Spiritus in Saxia, de novo Medico in demortui locum subrogando deliberabatur, & quia locus ille ab omnibus fere Medicis, qui erant in Urbe, summa ambitione expetebatur, decretum fuerat, ut res in certamen deduceretur, eique, munus illud decerneretur, qui interrogatus de quæstionibus, ad rem medicam pertinentibus, aptius ceteris respondisset. Quamobrem Patritius Patritius, Senensis, vir nobilis, & clarus, Romanusque civis, ad quem literas commendatitias ab amicis acceperat, si maturius, inquit, ad Urbem venisses, ac longius spatium ad te comparandum nactus esses, facile poteras una cum aliis, in illud ingenii doctrinæque discrimen contentionemque venire. At ille irridens, quid mihi, ait, opus est spatio ad me comparandum? Hem nunc, si libeat, possum. Nec mora, ita ut erat ocreatus, certamini se objecit, factumque est, ut victor inde discederet, statimque decretas Medico ad habitandum ædes ingrederetur. Magnam hujus certaminis victoriam apud alios Medicos invidiam illi conflaverat, itaque ex compacto, id unum omnes agebant, ut invenirent aliquid, quo de eo illum loco dejicerent, quem sua fuerat virtute adeptus: atque apud Hospitalis ejus domus Præceptorem, coeperunt eum accusare, quod celerius, quam alii Medici ægros, ac raptim inviseret, ut cura illa expeditus, posset attentius suis dare operam negotiis. Quamobrem in quoddam multorum ejus familiæ concilium a Præceptore vocatus, reprehensus est acriter, quod negligenter, & cum ægrotantium pernicie, susceptum a se munus obiret. At Julius interritus, memoriter ægros omnes, fidei suæ commissos, a primo ad ultimum proferens, narravit, unde domo unusquisque, qua ætate, quo genere vitæ esset, quo morbo, & a quo die laboraret, quam cu-
ra-

rationis rationem adhibuisset, quamque adhibiturus deinceps esset singulorum morbis, præsensiones, aliaque, unicuique eorum magis propria, atque præcipua; quibus magna eorum, qui audierant, cum admiratione prolatis, malevolorum obtrivit invidiam. In prædictionibus multum præstabat, ac simul ac ægrum inviserat, statim quem exitum morbus ille esset habiturus divinabat. Sed nulla verborum humanitate ægrum sublevabat, nam vix tria, vel quatuor verba eloquebatur, pulsum tentabat, num æqualiter in eo venæ, & arteriæ micarent, linguæ digitum, stomacho manum admovebat; tum quid illi in coenam, vel in prandium dandum esset imperabat. Philosophiæ in primis studium suum dederat: neque erat Philosophus ex eorum numero, qui in scholis, spinosis, contortisque disputationibus, id agunt, ut adversarium breviter arguteque concluso argumento decipiant, sed ex iis, qui ex vi verborum, ac sententiarum, quid potissimum senserit Aristoteles conantur exculpere. Habitus est etiam Chaldaicis literis apprime doctus; sed re vera totam illam disciplinam contempsit, ac deridiculo habuit. Urbanus VIII. Pont. Max. merito fecit eum semper plurimi, & tum majorem habere eum coepit, cum initio Pontificatus sui, ejus consilio, ex ancipiti morbo ereptus est, a quo fuerat pene oppressus; nam cum inter ceteros Medicos, de alvo, quæ constiterat, medicata potione illi danda conveniret, solus restitit, quantum potuit, quod diceret fore ut, mediam circiter noctem, id in eo a natura fieret, quod a medicata potione requirerent. Quæ seu vaticinatio, seu prædictio, vera est ea ipsa nocte confecta; itaque eum Medicum sibi solum adduxit, & opiparo in Æde Divi Petri in Vaticano Sacerdotio, hoc est Canonicatu donavit. Magna cum parsimonia vixit, quamvis dives factus, hinc sexaginta, & eo amplius aureorum millia confecit, ex quorum

rum fructibus, ex testamento, Senis tot adolescentes ex ea civitate, qui dent operam Juri civili, Medicinæ, vel Philosophiæ aluntur, quot possint ex eis singuli quina, vel summum septena scuta quot mensibus capere. Picturæ fuit intelligentissimus, scripsitque volumen, cujus titulus

Trattato delle Pitture di Roma, quod ms. extabat in Bibliotheca instructissima amici mei officiosissimi, Equitis Caroli Antonii a Puteo.

De Julio fit mentio in libro Statutorum Collegii Medicorum Urbis, pag. mihi 112. apud Baldum Baldi in Opere, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107. ac Octavium Falconerium, in elucubratione cujus inscriptio, *Discorso intorno alla Piramide di C. Cestio*, pag. 12. Isidorumque Ugurgerium in Opere, *Le Pompe Saneesi*, par. 1. tit. 17. pag. 537. Dominicum Regi in Opere, *Memorie Istoriche del Ven. P. Camillo de Lellis, e de' suoi Chier. Regol. Ministri degl' Infermi*, lib. 9. cap. 6. pag. 240.

Julii quoque memoria, amplissimis consecrata est monumentis in Historia Plantarum, Animalium, Mineralium Mexicanorum, collecta a Nardo Antonio Recchi, cum expositione Joannis Fabri Lincei, pag. 559. Petrus Castellus Opusculum de Abusu Phlebotomiæ Julio inscripsit, Joannes Manelphus eidem dicavit librum, qui prænotatur, Hippocratis Aphorismi, Nicolao Leonicensi Interprete, una cum Annotationibus quibusdam, & circa textum præcipue Joannis Manelphi.

AURENTIUS ROVERELLA, Italus, Nobilis Ferrariensis, pius, eruditusque Philosophus, Medicus, ac Theologus. Ob res præclare gestas, laudibus, & honoribus cumulatus, & ob morum integritatem, præstantiamque doctrinæ, Nicolao V. Sum. Pont. cujus fuit Me-

Medicus, & intimus cubicularius, nec non aliis multis principibus viris merito carissimus. Recensere hic minime tedeat amici epistolam, Josephi nempe Lanzoni Medici Ferrariensis, dotibus scientiarum, librisque editis notissimi, datam Ferrariæ 4. Kal. Septemb. 1695. En verba: *Famiglia nobilissima fu, & è anche al presente in Ferrara la Roverelli, dalla quale nacquero in ogni tempo varii soggetti grandi, tra questi risplende Lorenzo, di cui V. S. Illustrissima mi chiede notizia. Fu figliuolo Lorenzo di Giovanni Roverelli, e di Anna Zabarelli, nobile Padovana, studiò da fanciullo la Grammatica, poi passò alla Rettorica, indi alla Filosofia, e Medicina, in cui n'ottenne la laurea dottorale, dipoi fu provveduto di una Cattedra nell'almo nostro studio di Ferrara, ma poco vi si trattenne, perchè fu dalla Repubblica di Venezia chiamato a Padova Lettore in quell'Ateneo, ove lesse con molto applauso: onde il Marchese Lionello d'Este, Signore allora di Ferrara, lo richiamò alla patria, ed aveva quivi concorso infinito di valenti uomini di quel tempo: quindi Papa Nicola V. invaghitosi della virtù di un tanto Medico, l'invitò a Roma, e lo dichiarò suo Cameriere, e Medico, e vi stette due anni continui. Lasciata Roma, andò a Parigi, e in quella Università insegnò la Filosofia, anzi colà datosi alla Teologia, n'ottenne la laurea del dottorato. Da Francia ritornò a Ferrara, e dal Duca Borso suo padrone, che successe a Lionello, fu mandato Ambasciatore a diversi Principi. Il Pontefice Niccolò V. conoscitore di quanto valeva Lorenzo lo spedì Nunzio in Francia, e dipoi in Ungaria, & allora ebbe il Vescovato di Ferrara da Papa Pio II. l'anno 1460. li 19. Aprile. Fu Legato nell'esercito ecclesiastico sotto il Generale Orsini, indi fu mandato Legato alla Dieta Imperiale, fu anche dapoi Datario di alcuni Papi. Partì da Roma aggravato da gli anni verso la patria, e nel passare da Monte Oliveto, Monastero de' Monaci Olivetani, colà mortalmente infermossi, e nelle braccia di suo fratello Niccolò morì*

morì compianto da tutti. Fu portato il suo cadavere a Ferrara, e fu sepolto nella Chiesa di S. Giorgio. Sicchè da ciò che ho sin ora detto, appare, che il sudetto Lorenzo servì di Medico attuale, e Cameriere secreto, e familiare per due anni Niccolò V. avendolo questo Papa chiamato a sè in riguardo della sua virtù, e professione. Di questo nostro gran Ferrarese Lorenzo Roverelli, Medico, e poi Vescovo ne parlano il Lancillotti nelle Istorie Olivetane, il Sansovini nelle Famiglie illustri d'Italia, l'Abbate Ughelli nell'Italia Sacra, ed il Padre Libanori nella sua Ferrara d'Oro, parte seconda &c.

De eo etiam Augustinus Superbus in Opere, Apparato degli Uomini Illustri di Ferrara, par. 1. pag. 12. Ab Equite Tito Strozza Ferrariensi, hoc fuit Epitaphio Laurentius decoratus.

Tu, decus Urbis eras, magnæ solertia mentis,

Laurenti, ad magnas res tibi fecit iter.

Nec contenta fuit Latiis tua gloria terris,

Sed toto nomen claruit Orbe tuum.

Romanus quascumque plagas te Pastor adire

fussit, ubique tibi dextera fama fuit.

Gallia te studiis florentem vidit, & omne

Officium, grato præstitit obsequio.

Te noverat ferox Germania, norat Iberus

Quid tibi consilii, justitiæque foret.

Te Duce Pannonii sævos fregere Bohemos,

Bellaque pro sancta sunt tibi gesta fide.

Amisso testis Ferraria Presule luget,

Mœsta suum deflet stirpis Roverella patrem.

Nunc fratrum in patriam cura translata tuorum,

Hoc tua sub tumulo clausimus ossa. Vale.

Tres habuit Laurentius fratres, summæ existimationis egregios viros, Bartholomæum scilicet S. R. E. Cardinalem eminentissimum. Nicolaum, Generalem Monacho-

rum Montis Oliveti, & Florium, Equitem Ordinis S. Jo. Bapt. Hierosolymitani. Filasius vero Laurentii nepos, Ravennatenfis Archiepiscopus fulsit.

LUCAS TOZZIUS, Italus, Aversanus, Neapoli vero educatus, ubi æque studiis sedulo navavit operam, Doctoratusque Lauream adeptus, suæ ætatis anno 21. & a Partu Virginis M. DC. LXI. qua publice, qua privatim (ut ibi moris est) Mathematicas disciplinas, Philosophiam, Medicinamque professus, quarum primas duas in scholis Societatis Jesu, tertiam ab Honuphrio Riccio, tunc temporis insigni Medicinalium, & Physiologicarum facultatum professore edoctus fuit. Cum autem excurreret annus M. DC. LXIV. occasione ingentis, atque admirabilis illius Cometæ, mense Decembris ad plures hebdomadas, summo omnium stupore visi, de ejusdem ortu, ac progressu librum edidit, cujus titulus,

Recondita Naturæ Opera jam detecta, ubi circa quatuor causas observati Cometæ de Mense Decembris transacti anni 1664. Astronomico-Physice edisseritur. Neapoli. Typis Hyacinthi Passari. 1665. in 12.

Notior hinc redditus, & inter publicos Archigymnasii Neapolitani professores adscitus, Medicas Institutiones, innumeris propemodum auditoribus, eximio cum plausu exponere est aggressus, atque mox doctissimi Thomæ Cornelii Consentini, eodem in Lyceo Medicinæ theoriam, ac Mathematicas profitentis disciplinas, sed jam tum ægritudine detenti, ad annos integros vices gessit, & præter utriusque cathedræ onus, simul una primam quoque theoreticæ Medicinæ, aliam pro regio Archiatro Andrea Lamez Hispano, in majus Proregis opus intento, ad sexennium, & ultra numeroso discipulorum auditorio sustinuit: unde factum, ut regio postea diplomate, Medicas Institutiones, quas antea gratis prælegerat, adjecto stipendio

ex-

explicandas suscepit, & post aliquot insequentibus annos ad alias, aliasque Prælectiones fuerit promotus, quousque postremo in publico complurium antagonistarum agone, prima illa Theoreticæ Medicinæ cathedra, quam multo ante vice alterius rexerat, universali literatorum suffragio fuerit potitus. Per hæc eadem tempora Patavium accersitus, & ni fallor, anno 1679. sed ne Neapolitanam, quam unice semper dilexerat urbem, insperato desereret, Antenoreum Lyceum illud adire renuit. Interea praxim medicam, nedum per universam urbem, & in præcipuos, prioresque tam infimi, quam supremi ordinis viros exercuit, sed & in publico Divæ Mariæ Annunciatæ Xenodochio primas obtinuit, ut propterea summos in eo honoris gradus assequutus, jam ultimo Regii Generalis totius Regni Archiatri munere decorari promeruerit. Libros edidit, quos visum est eidem, ut amicis gratificaretur sic inscribere:

Luca Tozzi Medicina Pars Prior ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ, curiosa quæque tum ex Physiologicis, tum Pathologicis deprompta, veterum, recentiorumque Medendi Methodum complectens. Lugduni. Apud Anissonios, & Joannem Posuel. M. DC. LXXXI. in 8.

Medicina Pars Altera ΠΡΑΚΤΙΚΗ, quæ hætenus adversus morbos adinventæ sunt luculenter, & brevissime explicans. Avenione. Apud Jacobum Duperier. M. DC. LXXXVII. in 8.

In Hippocratis Aphorismos Commentaria. Ubi universæ Medicinæ, tum Theoreticæ, tum Practicæ celebriores quæstiones perpenduntur, atque nedum recentiorum inventis, sed & genuinæ ejusdem Hippocratis menti congruentes quam dilucide explicantur. Opus in duas partes distributum, ac supremo Regis a latere Senatui dicatum. Neapoli. Ex Officina Sociorum Dominici Antonii Patrino, & Michaelis Aloysii Mutii. M. DC. LXXXIII. in 4.

Parta itaque magna in dies nominis fama, hoc unum deerat maximo huic Medico, ad virtutum, doctrinarumque suarum coronamentum a Maximo eligi Principe. Accidit tandem, tunc quando post mortem Marcelli Malpighii, universo terrarum Orbi celeberrimi, ab Innocentio XIII. Maximo Pontifice, Tozzium in proprium Medicum evocatum vidimus, sub initium anni 1695. & maximam quam merebat gloriam reportavit, quod munus egregium, egregie prosequitur. Edendos habet insuper

Commentarios in reliquos tres Aphorismorum libros, quos præ temporis angustia simul una nequivit foras emitte-
re. Habet æque in promptu

Commentaria in Artem Medicinalem Galeni, quæ cum quot annis explicanda sit ex vetustissimo usu Gymnasii Neapolitani, juxta recentiorum inventa, ipse pro more suis auditoribus tradidit.

In schedis etiam custodit aliud gravioris momenti volumen, cujus argumentum est

De Anima Mundi. Ubi jocosè meditatus, Physicas simul, & Ethicas speculationes in praxim civilem deducens, tria in tres partes distributa examinanda sibi proponit. Primum veterum Philosophantium de Anima Mundi sententias sigillatim enarrat; deinde easdem ad trutinam revocans, perbelle, ac eleganter, satis superque refellit; tandem Physicum in Ethicum transferens, per singulas tum mechanicas, & operosas, tum speculativas, & liberales facultates dictas divagatus, innumeras propemodum hominum fraudes, versutias, circumventiones, undique deceptionibus, ac fallaciis refertas detegit, & aperit, ut postremo concludere satagat, nescio ne serio, an jocosè magis, Mundi Animam esse Imposturam, qua cunctos victum ad vitæ tuitionem sibi comparare, ac quærere experimur; proindeque coronidis loco, in colophonem, carmen hoc italicum adjiciat,

E' l'Im.

E' l'Impostura l'Anima del Mondo.

De Luca tractat Nicolaus Toppius in Bibliotheca Neapolitana, pag. 193. Longe tamen melius Leonardus Nicodemus in Opere, *Addizioni Copiose alla Biblioteca Napoletana del Toppi*, pag. 156. Videas etiam Diarium Literatorum, editum Parmæ 1687. pag. 205. & Acta Eruditorum Lipsienſia Ann. 1694. pag. 346.

LUDOVICUS SCARAMPUS, seu MEDIAROTA, vel EX ARENA, Italus, Patavinus, aliis Tarvisinus, obscuris natalibus, ex aliquibus vero claro ortus genere, gestis tamen rebus illustris dubio procul. Artium liberalium, & Medicæ facultatis studiis, ac Physicis disciplinis imbutus, nec non (Ammirato teste in Historiis Florentinis, par. 2. lib. 21. pag. mihi 23. ac apud Ferdinandum Leopoldum del Migliore, in Opere, *Firenze illustrata* pag. 149.) Eugenii IV. Sum. Pont. Medicus intimusque Cubicularius, qui liquido ostendit ex Medica facultate posse prodire strenuos milites, hinc, & mederi vulneribus, & ubi opus sit infligere plagas callent; namque Ludovicus, non tantum Medicina, quam armorum tractatione insignis fuit, & usque adeo sua militari peritia, ac victoriis promeruit, ut Episcopatum Traguriensem primo, deinde Archiepiscopatum Florentinum, postea Patriarchatum Aquilejensem, demum ab eodem Eugenio Purpuram Cardinalitiam obtinuerit. Videas itaque plura de eo in Historia Ciaconiana Vitarum Pontificum, & Cardinalium, Tom. 2. col. 919. & 1118. postremæ editionis, Romanæ scilicet apud Philippum, & Antonium de Rubeis 1677. ac apud alios multos ibi citatos; Historici etenim fere omnes sui seculi de eo meminere. Scriptis consignavit Ludovicus

Epistolas plures

mira eruditione refertas, quæ in Bibliotheca Laurentii Pignorii olim asservabantur. Publici juris sunt illæ, quas
Le-

Legatus Apostolicus apud Hungaros, Divo Joanni de Capistrano dederat.

E vivis abiit Cardinalis Scarampus Romæ sub Paulo II. cujus jussu summa cum pompa in Templo Sancti Laurentii in Damaso tumulatus, sed noctu effracto sepulchro, anulo, & veste exutus est: quare tumulus diu plane neglectus mansit, sed tandem Henrici Bruni liberalitate, e marmore cum sequenti elogio restituitur.

D. O. M.

LVDOVICO PATAVINO
PATRIARCHÆ AQVILEIENSI
ALBANO PONTIFICI
TIT. D. LAVRENTII IN DAMASO CARD.
S. R. E. CAMERARIO.
QVOD ANIMI MAGNITVDINE
ET SINGVLARI PRÆDITVS PRVDENTIA
CVM REM ROMANAM
MVLTITVDINE HOSTIVM LABORANTEM
LEGATVS AB EVGENIO IIII.
IN SPLENDOREM PRISTINVM
ARMIS ET VICTORIIS VINDICASSET.
NICOLAVM PICCININVM
APVD ANGLARIAM
FLORENTINOS ECCLESIE
SOCIOS INFESTANTEM
SIGNIS COLLATIS PROFLIGASSET.
AGRVM PICENVM
A FRANCISCI SFORTIÆ DOMINATV
IN DITIONEM ROMANÆ ECCLESIE
RECUPERASSET.
TVRCAS SVB CALLISTO III.
NAVALIBVS PRÆLIIS CONTVDISSET.
AVCTORITATE ROM. PONTIFICATVS
LONGE ET LATE PROPAGASSET.
DOMESTICIS QVOQVE VIRTVTIBVS
CONSILIO GRAVITATE CONTINENTIA
PLVRIMIS DENIQVE IN OMNEIS BONOS
LIBERALITATIS
ET BENEFICENTIE MONIMENTIS
BELLICAS LAVDES ORNATIORES
REDDIDIT.
HENRICVS BRVNVS
ARCHIEPISCOP. TARENTINVS
SVMM PONTT.
SACRIQVE SENATVS A SECRETIS
ÆRARIJ APOSTOLICI PRÆFECTVS
TANTÆ VIRTVTIS
IN LYCEM REVOCANDÆ CAUSA

PONTIFICIIS.

103

QVOQUE VETEREM SVAM
IN EVM OBSERVANTIAM
HOC RECENTE PIETATIS
OFFICIO TESTARETVR
HOC ILLI MONIMENTVM
QVADRAGINTA AB EIVS MORTE ANNO
SVA PECVNIA FACIENDVM LOCAVIT.
ANNO SALVTIS MDV. XII. KAL. APRILEIS
VIXIS ANNOS LXIII. MENS. IV. DIES VIII.

Apud Joannem Franciscum Palladium in Opere,
Istoria della Provincia del Friuli, par. 2. lib. 1. pag. 42. hæc
alia legitur inscriptio, quæ extare asseritur in Patriar-
chali Palatio Utinensi.

LVDOVICVS MEZAROTA PATAVINVS
EX MEDICO
AB EVGENIO IV. S. R. E. CARDINALIS
CANCELLARIVS
ET PATRIARCHA AQVILEIENSIS FACTVS
CLASSI PONTIFICIÆ
A CALISTO III. PRÆFECTVS
CONQVISITIS REMEDIIS
PACTARVM LEGVM
INTER VENETAM REMPUBLICAM
ET AQVILEIENSEM ECCLESIAM
FORO-IVLIENSI REGIONI
DESPERATAM PACIS SALVTEM
TANDEM RESTITVIT.

ARCELLUS MALPIGHIUS, Italus, Bono-
nientis, amplissimi nominis Medicus, atque
Philosophus, exquisita eruditione, summa-
que experientia præditus, accuratissimus re-
rum naturalium, plantarum præcipue præ-
cipuus rimator. Pluribus Universitatibus publicus Medi-
cinæ Professor illuxit, nempe Bononiæ, Pisarum, ac Mes-
sanæ cum ingenti honorario. Vixit Innocentii XII. Pont.
Max. Archiater, notissimus Operibus editis, a cunctis lau-
datis viris laudatus eximie, & merito, planeque dignus,
qui diutissime viveret, & excelsas ejus doctrinas foecun-
diores omnes calami præconiis extollant, ac eruditissimis
ejusdem scriptis totus applaudat Orbis. Habemus nempe
ab eo sequentia Opera

De

De Externo Tactus Organò Anatomica Observatio . Neapoli . Apud Ægidium Longum . 1665. in 12.

Tetras Anatomicarum Epistolarum de Lingua , & Cerebro . Ac D. Caroli Fracassati , quibus accessit Exercitatio Anonymi de Omento , Pinguedine , & Adiposis Ductibus . Bononia . Typis HH. Victorii Benatii . M. DC. LXV. in 12.

Dissertatio Epistolica de Bombyce . Londini . Apud Joannem Martyn , & Jacobum Allestry . 1669. in 4.

Dissertationes Epistolicae duæ , una de formatione Pulli in Ovo , altera de Bombyce . Londini . Impensis Joannis Martyn . 1673. in 4.

Exercitationes de Structura Viscerum , nominatim Hepatis , Cerebri Corticis , Renum , Lienis , cum Dissertatione de Polypo Cordis : quibus accesserunt ob materiæ vicinitatem ejusdem Malpighii Epistolæ duæ de Pulmonibus . Editio altera correctior . Francofurti . Apud Augustum Boetium . 1678. in 12.

Anatome Plantarum . Cui subjungitur Appendix , iteratas , & auctas ejusdem Malpighii de Ovo Incubato Observationes continens . Londini . Impensis Joannis Martyn . M. DC. LXXV. in fol.

Anatomes Plantarum Pars Altera . Londini . Impensis Joannis Martyn . M. DC. LXXIX. in fol.

In Volumine indigitato , Giornale de' Letterati per tutto l'anno 1689. edito Parmæ , pag. 285. legitur ejusdem Marcelli doctissima

Epistola Magnæ Societati Regiæ Anglicana . Cui Regiæ Societati adscriptus extitit .

Joannes Bohn professor Lipsiensis dicavit Malpighio Opus prænotatum , Circulus Anatomico-Physiologicus , seu Oeconomia Corporis Animalis &c. Ad Marcellum quoque Antonius Felix Marsilius dedit litteras , Bononiæ impressas cum hoc titulo , Relazione del ritrovamento dell'Ova di Chiocciola &c. Jacobus etiam Cantellius dedicavit Mal-
pi-

pighio librum, cujus titulus, Anonymi Dialogi tres. 1. De Constantia in Adversis. 2. De Dignitate tuenda. 3. De Amore erga Rempublicam.

Die vigesima nona Novembris an. 1694. obiit præstantissimus hic Medicus, qui profecto ad studia natus, denatus est inter studia.

MATTHÆUS CURTIUS, Italus, Nobilis Ticinensis, Clementis VII. Pont. Max. Medicus. Audiatur Hieronymus Ghilinus in Opere, cujus titulus præfixus, Teatro d'Uomini Letterati, Vol. 2. p. 195. Dalla chiara, e continuata gloria de' suoi maggiori, non degenerò punto Matteo Corte, nato nella Città di Pavia sua antica patria, il quale riuscito nella Medicina celebratissimo Dottore, pareggiò l'eccellenza di qualunque altro nel suo secolo espertissimo professore; essendo egli stato quelli, che ravvivò con tanto beneficio de' studiosi dell'arte, la vera maniera del medicare secondo Hippocrate, e Galeno. Esercitò sempre la Medicina con sua grandissima lode, e fu nelle sue cure assai felice; onde si acquistò così gran credito, e così buona opinione, che da parti eziandio straniera veniva come un Esculapio sommamente ricercato, e come principe de' Medici del suo tempo era riverito. Clemente Settimo Sommo Pontefice lo volse appressò alla sua persona così in Roma, come quando usciva da quella Città, ed allora quando andò a Marsiglia per causa di un matrimonio tra la figlia di suo fratello, e il Delfino di Francia, che fu poi il Re Henrigo secondo. Questa veramente celebre fama del valor suo, mosse anco alcune principali Università ad averlo per pubblico loro Lettore di Medicina, come la sua patria, Padova ove lesse l'ordinaria teorica, Bologna, Fiorenza, e Pisa. Scrisse molto intorno alla sua professione, e poco si vede alla stampa del suo: le composizioni, che dal Mondo sono godute, hanno i titoli seguenti, cioè

De Prandii, ac Coenæ modo libellus.

De Venæ Sectione liber.

In Mundini Anatomen explicatio.

De Dosibus, seu de justa quantitate, ac proportione Medicamentorum Opusculum.

De Aquæ bonitate.

Mentre in Pisa con gran concorso d'uditori attendeva alla sua publica lettura infermossi, e nell'età di settant'anni passò a miglior vita l'anno 1544. e fu il suo cadavere sepolto in Campo Santo. Cosimo secondo Duca di Fiorenza fece mettere sopra il suo sepolcro l'epitaffio seguente, cioè

MATT. CVRCIO TICIENSI

QVI

HIPPOCRATIS GALENIQVE VINDEX

SALVTIS AVGVRIVM EGIT

MEDICINAMQVE EXERCENDO

ET DOCENDO

IPSE VALENS SEMPER EXCOLVIT.

MONVMENTVM HOC

AMPLIVS QVAM F. F. T. P. I.

COSMVS MED. FLORENTIÆ DVX II.

AERE SVO P. C.

ANNO M. D. LXIV. VIXIT ANN. LXX.

Fertur Matthæi culpa obiisse Clementem VII. eo quia commutata vivendi ratione, longiorem vitam promittens, breviorē reddiderit, ex Augustino Oldoino in nova additione Vitæ hujus Papæ, Tom. 3. col. 470. novissimæ editionis Vitarum Pontificum.

Est etiam Matthæi mentio in libro Statutorum Collegii Medicorum Urbis, pag. mihi 106. Celebraturque in Dialogo de Patriis Illustrium Doctrina, & Scriptis Viro-
rum Joan. Andreæ Quenstedt, pag. 286. A Nicolao Masino, in Opere De Gelidi Potus Abusu, lib. 2. pag. 219.
A Baldo Baldi, del vero Opobalsamo Orientale, Discorso Apologetico, pag. 106. A Joanne Nicolao Paschali Alidosio in libro, Li Dottori Forestieri, che in Bologna hanno letto Teo-

Teologia, Philosophia, Medicina &c., pag. 54. Videndus quoque Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. De Scriptis Medicis, qui alia refert Matthæi Opera præter superius relata.

Habuit Curtius controversias adversus Andream Turinum de Prandio, & Coena, item de loco mittendi sanguinem in Pleuritide.

Hieronimus Donzellinus in Epistola, qua consolatur Matthiolum adversus invidos, & blaterones (legitur in lib. 4. Epistolarum Medicinalium Matthioli, p. mihi 148.) de Curtio ita differit. *At vero Matthæus Curtius cum Medicinæ præcepta, ac difficiliore Artus locos, solertissima perspicacis animi vi publice interpretaretur, senioribus suæ ætatis Medicis somnari videbatur. Arabum enim, ac Sophistarum glandibus assueti, suaviorem Hippocratis, & Galeni cibum rudes, ac stupidi aspernabantur. Gravia igitur certamina sustinere est coactus. Et quamvis scribendo parum esset felix, de Phlebotomia tamen rite instituenda, Commentarium edere ad ingentem eorum, qui sibi repugnabant Medicorum stuporem excitandum, fuerit cum summa necessitate compulsus.*

MATTHIAS NALDIUS, Italus, Senensis, Philosophus, & Medicus, numeris omnibus absolutus, magnæque eruditionis, atque ingenii fama spectabilis, utriusque linguæ, ac Hebraicæ, Chaldaicæ, & Arabicæ callens. Cum doctrinæ, & prudentiæ specimen in rebus Medicis dedisset, a Magno Etruriæ Duce missus fuit ad curandum Damasci Principem, fontico laborantem morbo, & gloriose se gessit. Tantam apud cives suos omnes de se opinionem concitaverat, ut plerique suæ valetudini admove-
rent, nec raro ab exteris vocabatur. In patria quoque publicis in scholis se magistrum prebuit. Tandem Cardinalis Fabius Ghisius Senensis, post Innocentii X. obitum, Petri ascendens Cathedram, sub nomine Alexandri VII.

suumque Medicum cum nominasset laudatum Joannem Jacobum Baldinum, qui ob senectutem, ægramque valetudinem, ab hoc munere se abdicavit, Matthiam, quem penitus pernoscebat, tunc Pisis profitentem, in Joannis Jacobi locum sublegit, atque semper familiari colloquio adhibuit, subcivis præsertim horis, admodum Matthiæ eruditione omniscia oblectatus. Nonnulla edidit Naldius Opera, sequentia ego præ manibus habui, quibus nomen fecit.

ΠΑΜΦΙΛΙΑ *Mundi Universi Amicitia, cui dissidentes Philosophorum opiniones conciliantur, & parantur ex re Medica amicitia, & præsertim conjugii conducentia Formositas, & Fœcunditas. Senis. Apud Bonettos, typis publicis. 1647. in 4. Regole per la cura del Contagio. In Roma per il Mascardi. 1656. in 4.*

Alia multa elucubraverat, & senex pene capitularis statuit foras emittere, ac incoepit, sed vitæ cursum peregit dum sub prælo haberet Opus, quod inscribitur

Rei Medicæ Prodomi, præcipuorum Physiologiæ problematum tractatus, quibus Peripateticæ doctrinæ nova traditur etymologia, & quæstiones de primo cognito: de Cœli corruptibilitate: de animæ humanæ essentia: de continui divisione &c. enodantur; & ostenditur Aristotelem Peripateticorum Principem cæteris Philosophis Ethnicis Christianæ Religioni propria sapuisse, miraque ingenii sublimitate animorum non solum immortalitatem docuisse, sed etiam Cælorum creationi, & eorundem animorum redditui protulisse non repugnantia. Opus ad animos recte dispositos in veritate confirmandos, aberrantes vero in viam reducendos accommodatum. Romæ. Ex Typographia Ignatii de Lazaris. M. DC. LXXXII. in fol.

Alia Opera forsan servantur adhuc apud heredes, quibus reliquit divitiarum copiam. Emicuit etiam Matthias Lector in Romano Athenæo.

Plu-

Plura de eo apud Isidorum Ugurgerium in Opere, *Le Pompe Saneſi*, par. 1. tit. 17. pag. 541. In Descriptione Archyginnaſii Romanæ Sapientiæ, pag. 95. In libro Statutorum Collegii Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 115. In Anaſtaſi Corticis Peruvix, ſeu Chinæ Chinæ Deſenſione Sebaſtiani Badi, lib. 3. pag. 239. In Vita Alexandri VII. Tom. 4. Vitarum Pontificum Ciaconii, noviffimæ imprefſionis. Vopiſcus Fortunatus Plempius Naldo dicavit Opus, cui titulum inſcripſit, Clariffimi, & Excellentiffimi Doctoris Abualiibn-Tſina, qui hactenus perperam dictus eſt Avicennæ Canon Medicinæ &c.

MICHAEL MERCATUS, Italus, Miniatenſis, non minus inſigni virtutum ſplendore, quam præcellenti doctrinarum voluntate dives, Clementis VIII. Pont. Max. Medicus ornatiffimus, Divoque Philippo Nerio admodum carus, & ad rem legitur in hujus Sancti vita, edita a Jacobo Riccio, lib. 3. cap. 4. p. 268. *L'ifteſſo ſuccedette nella perſona di Michele Mercati da S. Miniato, Medico famoſo, e ſuo familiariffimo amico, il quale ſendo ridotto in caſo di morte, Filippo ſempre diſſe a ſuo padre, che anch' eſſo era Medico, e ſi chiamava Pietro Mercati, non dubitare, non dubitare, che tuo figliuolo non morrà, e dicendogli un giorno, Padre ſiamo ridotti a minuti, Filippo gli riſpoſe, non t'ho io detto non dubitare, che non morrà? Sappi, che il Signore non lo vuole ancora, ma ce lo vuole riſerbare a qualche tempo, come avvenne, perchè ſopraviſſe undici anni, e fu Medico di Papa Clemente Ottavo, e da lui fatto Prelato, a cui Filippo prediſſe la morte, come avanti gli aveva predetta la vita. Scriptis mandavit Michael*

Degli Obeliſchi di Roma. Alla Santità di Siſto V. In Roma. Appreſſo Domenico Baſa. M. D. LXXXIX. in 4. Hoc ad umbilicum perduxit opus permirum in modum, iter nempe faciens, ſcilicet quando Cardinalem Hippolytum Aldobran-

brandinum, in Poloniam de Latere Legatum affectatus est. In Opus tamen hoc animadversiones nonnullas, Michaellem culpando, fecit Latinus Latinus, quamobrem eruditissimus Michael alium statim librum evulgavit sub hac inscriptione

Considerazioni sopra gli Avvertimenti del Signor Latino Latini intorno ad alcune cose scritte nel Libro degli Obelisci di Roma. Insieme con alcuni supplementi al medesimo Libro. In Roma. Appresso Domenico Basa. 1590. in 4.

Prælo etiam dedit

Istruzione sopra la Peste, nella quale si contengono i più eletti, ed approvati rimedj, con molti nuovi, e potenti secreti, così da preservarsi, come da curarsi. Aggiuntevi tre altre Istruzioni sopra i veleni occultamente ministrati, Podagra, e Paralysi. In Roma. Appresso Vincenzo Accolto. M. D. LXXVI. in 4.

Clemens VIII. tandem Præfulem Mercatum, Præceptorem S. Spiritus in Saxia fecerat, sed antequam magnificentissimi muneris possessionem adiret, diem clausit extremum.

Meminere insuper de eo Philippus Labbe in Mantissa Antiquariæ Supellectilis, pag. mihi 377. Floravantes Martinellus in Roma ex Ethnica Sacra, cap. 13. pag. mihi 435. Gaspar Alverus, in Opere, Roma in ogni stato, par. 2. pag. 264. Dominicus Panarolus in Opere, De Necessitate Botanices, pag. 372.

Michaelis avus fuit Michael senior Mercatus, Philosophus, nulli sui inferior ævi, cui res accidit dubio procul mira, quæ ab eminentissimo Baronio Tom. 5. Annalium narratur, ad annum 411. prope finem, ego de verbo ad verbum haud rescribere sum gravatus, A quo accepi auctorem proferam (ait) nempe integerrime fidei virum, Michaellem Mercatum Miniatensem, S. R. E. Proconotarium, probitate morum, atque doctrina spectatum; ipse enim narravit de

avo suo, eodem quo ipse nomine nuncupato, Michael Mercato seniore, cui cum Marsilio Ficino, nobilissimi ingenii viro, summa intercedebat amicitiae consuetudo, parva, & aucta philosophicis facultatibus, in quibus Platonem ambo assectabantur auctorem. Accidit autem aliquando, ut ex more, quid nam post obitum supersit homini, ex ejusdem Platonis sententia, sed non sine tamen trepidatione deducerent, quæ labantia Christianæ fidei sacramentis suffulcienda essent: eo enim argumento extat ejusdem Marsilii ad ipsum Michaellem Mercatum erudita quidem epistola de Animi, & Dei immortalitate. Cum vero inter disserendum eorum progressa longius fuisset disputatio, eam ad calcem perductam, illo clauserunt corollario, ut juncta simul dextera pacti fuerint, uter eorum ex hac vita prior decederet (si liceret) alterum de alterius vitæ statu redderet certiores. Quibus inter se conventis, ambo jurati ab invicem discessere. Interlapso autem haud brevi temporis spatio, evenit ut cum summo mane idem Michael senior in philosophicis speculationibus vigilaret, ex inopinato strepitum, velociter currentis equi, ejusdemque ad ostium domus cursum sistentis audiret, vocemque simul Marsilii clamantis: O Michael, o Michael, vera, vera sunt illa. Ad vocem amici Michael admiratus, assurgens, fenestramque aperiens, quem audierat, vidit post terga, ad cursum iterum acto equo candido, candidatum: persecutus est eum voce, Marsilium, Marsilium invocans, persecutus & oculis: sed ab eis evanuit. Sic ipse novi casus stupore affectus, quid de Marsilio Ficino esset sollicitus perquirendum curavit (degebat ille Florentiæ, ubi diem clausit extremum) invenitque eundem illa ipsa hora defunctum, qua eo modo auditus, & visus est sibi. Quid tum ipse? Licet enim antiquæ probitatis vir esset, innoxiamque, & proficuum omnibus vitam hætenus excoluisset (prout decebat vere Philosophum) ex eo tamen tempore, vale dicens philosophicis disciplinis, solius Christianæ Philosophiæ cæteris eminentioris propensior cultor effectus, quod reliquum fuit temporis, Mundo defun-

functus, soli vitæ futura vixit, specimen edens absolutissimi omnibus numeris Christiani, qui inter Philosophos sui temporis magna cum laude claruerat nulli secundus.

MODESTINUS CASSINUS, Italus, Elpidianus (recensente Andrea Baccio, Modestini discipulo, in Naturali Vinorum Historia, lib. 5. pag. mihi 250.) egregius Artium, & Medicinæ Doctor, ac Historiarum judiciis versatissimus, Beati Pii V. Pont. Max. Medicus, Equestri dignitate insignitus, totaque Italia famigeratissimus extitit.

Tractant pariter de eo Natalis Medaglia, in libro nuncupato, *Memorie Istoriche della Città di Cluana, detta oggi Terra di Sant' Elpidio*. Camillus Medaglia in Municipio S. Elpidii. Laudatus Baccius in Opusculo inscripto, *L'Origine dell' antica Città di Cluana, che oggi è la nobil Terra di Sant' Elpidio*. Hi Scriptores omnes, Cassinam Familiam vetustissimam, prænobilemque dicunt. Camillus vero, ac Natalis Medaglia nominant Marcum a S. Elpidio, ex hac Cassina familia progenitum, a Gregorio IV. Presbyterum Cardinalem, Tituli S. Stephani in Monte Cælio creatum. Sed hoc cum plane non constet, a veritate omnino sejunctum esse arbitror. Celebrant quoque Ludovicum Cassinum I. U. D. excellentissimum, qui Maceratense Collegium ad pueros instituendos, laudabiliter anno 1629. erexit, cujus rei memoria in Palatio Priorali S. Elpidii extat his verbis.

PERILLVSTRI
AC ADMODVM REV. DOMINO
D. LVDOVICO CASSINO I. V. D.
EXCELLENTISSIMO
ET CONCIVI NOSTRO OBLIGATISSIMO
QVI
COLLEGIVM MACERATENSE
AD INSTRVENDOS PVEROS
NOBIS LIBERALITER EREXIT
ET VNIVERSITAS BENEFICII GRATIA
AD PERPETVAM MEMORIAM FECIT.
DIE IX. FEBRVARII M. DC. XXXVI.

NICOLAUS MASINUS, Italus, Nobilis Cæ-
 senas, minime prætermittendus est, Phyfi-
 cus namque illustrissimus, a Clemente VIII.
 Pont. Max. delectus, Medicus Pontificius
 dictus fuit, quamvis oblatum hoc magni
 faciendum munus, inepte recusaverit. Audiamus Janum
 Nicium Erythræum perbelle de Nicolao scribentem in Pi-
 nacothea prima, Imag. 150. *Paucos, ac vix paucos proferre
 ex omnibus possumus, qui nostra memoria, literarum studia co-
 luerint, in quos plura virtutum omnium ornamenta convenerint,
 quam quæ in Nicolao Masino Casenate extiterunt; quibus ille;
 non patriæ solum suæ, Æmiliaeque, sed Italiæ etiam universæ,
 dignitatis, ac splendoris plurimum attulit. Etenim tum hæ poli-
 tissimæ in eo literæ eminebant, quæ ab humanitate nomen inve-
 nerunt, tum illæ quæ recondita in arte, summaque rerum in ob-
 scuritate versantur, Mathematicæ nimirum, philosophicæque di-
 sciplina se efferebant; ac medendi præsertim arte, in qua excel-
 lebat, complurium tum æqualium, tum superiorum, qui ma-
 gnum in ea nomen habuerunt, famam, & gloriam æquavit.
 Quorum studiorum cupidissimus fere ab ineunte ætate, Patavium
 se contulit, atque præstantissimis magistris in disciplinam tradi-
 dit, a quibus omnium bonarum rerum instructu, ornatuque re-
 fertus, est dimissus in patriam, ut quæ in Medicina didicerat,
 ad usum utilitatemque suorum civium, aliorumque transferret:
 in quo adeo erat felix, ut fere innumerabiles, periculosissimis im-
 plicitos morbis, ex ancipiti levaret. Quo fiebat, ut non solum
 sui cives, sed alii etiam, ac viri præsertim principes, ad quos
 ejus virtutis fama emanarat, in dubiis suis ægritudinibus, ab
 eo opem atque auxilium expeterent. Quamobrem in omnibus fere
 consultationibus medicis, una cum Mercuriali, Cardano, aliis-
 que summis ætatis suæ Medicis, in consilium adhibitus, suam
 de re proposita sententiam dicebat. Sed in nemine magis quam in*

illo id verum esse apparuit, quod dicitur, nullam esse sapientiae vim tantam, in quam non aliquis stultitiae rivulus influat, cum eaque permisceatur. Nam fuit varius, singularis, & quibusdam in rebus, propior stulto, quam sapienti. Cujus rei plura possunt argumenta proferri; sed illud numeratur in primis, quod cum Clemens VIII. ejus virtutis fama compulsus, dandas ad eum literas curasset, ut, quod ejus commodo fieret, Romam veniret, cupere enim se ejus opera in tuenda valetudine uti: ille sumto spacio ad deliberandum, rem ad famulam, Sanctam nomine, detulit, cui ille magnam rerum suarum fidem habebat, & omnem rem domesticam, omnia consilia credebatur, & quod illa dixisset famellam nescio quam, sed Delphis Apollinem locutum esse arbitrabatur; cujus ea fuit sententia, ut se loco non moveret, atque ubi juventutem habuisset, ibi senectutem ageret. Itaque, de famulae sententia, rescripsit Pontifici, se maximas illi gratias agere; sed ea esse jam aetate, quae cupidior esset quietis, quam laboris, otii, quam gloriae; eam obstare, quo minus ultro delatum sibi beneficium acciperet. Quod cum fecisset, non irridicule urbani quidam homines dixerunt, apud Masinum plus auctoritatis, ac ponderis habuisse Sanctam, quam Sanctitatem &c. Nihil aequè horrebat, ut aquae, vinique nivati haustum, atque in ejus odium edidit.

De Gelidi Potus Abusu Lib. 3. Casena. Apud Bartholomaeum Raverium. 1587. in 4. In quibus multis rationibus conatur ostendere, quam sit incommoda valetudini ejusmodi consuetudo. Complura alia etiam docte, eleganterque conscripsit, sed eorundem edendorum spacium illi non fuit; quae una cum magno veterum numismatum numero, in ejus Bibliotheca, apud heredes ipsius jacebant in tenebris.

In Tractatu Baptistae Codronchi de Baccis Orientalibus legitur Nicolai Epistola ad eundem Baptistam.

Amplissime laudatur Masinus ad Horatio Augenio, Tom. 3. Epistolarum Medicinalium, lib. 10. pag. 401. A
Hic-

Hieronymo Rubeo in Histor. Ravenn. l. 11. pag. mihi 783.

Avus, & pater Nicolai fuerunt æque doctissimi Medici, & semper ex hac nobili familia prodire viri illustres: scripsit itaque Petrus Belmonti in volumine, cui titulum fecit *Genealogia dell'antica famiglia detta delle Caminate &c.* pag. 121.

Masino Masini Cavalier Cesenate, figlio del Cap. Nardo, e fratello del Cavalier Fabritio uomini bellicosi, uniti con la fazione de' Guelfi, de' quali erano capi queste due famiglie Tiberi, e Masini, benchè dipoi per varie contingenze i Masini divennero Ghibellini, aderenti a i Conti Guidi di Bagno. La Prosapia de' Masini antica, e nobile in Cesena, ha in ogni tempo avuto Uomini in arme, ed in lettere celebri per testimonio degli Scrittori Liceti, e Manzoni, fra quali si segnarono il Colonnello Giacomo in difesa della patria; e militando per Papa Clemente Settimo nella ricuperazione di Rimini, e per i Signori Veneziani nell'assedio di Padova contro l'Imperatore Massimiliano, e trovandosi in molte imprese, e in servizio del Re Francesco di Francia nella giornata sotto Pavia, nella quale restò prigioniero con Federico Gonzaga; ma libero divenuto servì poscia al Duca d'Urbino alla ricuperazione de' suoi stati; indi al Gran Duca di Toscana con comandi, ed impieghi di somma confidenza, morto finalmente in Pisa l'anno 1554. Giovanni Masini figlio del detto Colonnello Giacomo fu Cavaliere di Santo Stefano, e continuò la servitù del padre con detta Altezza nella carica di Capitano di Cavalleria nella guerra di Siena. Visse ultimamente il Conte Vincenzo, giovane di gran spirito, ed applicato alle azioni cavalleresche; in età di anni 18. fu Capitano di Corazze; e dell'anno 1612. in una Giostra nel Saraceno avendo sfidato tutt'i cavalieri d'Italia ne riportò la vittoria, contra otto de i dieci venturieri, che comparvero in campo. Datosi poi allo studio della Matematica sotto la disciplina del gran Chiaramonti, in ogni arte peritissimo, s'approfitto in maniera, che nell'invenzioni di Ma-

chine, e movimenti di quelle, fece stupire tutti i circostanti nella famosa Comedia, rappresentata in Cesena l'anno 1619. e se da morte immatura non fusse stato prevenuto, sperar si potevano fatti egregi d'un sì pellegrino ingegno. D'altri Uomini instrutti nelle più polite, e nobili scienze avendone fatta particolar memoria i citati Autori delle cose più notabili di Cesena, non dilato il discorso, riportandomi a quelli.

PAULUS JOVIUS, Italus, Novocomensis, teste Joan. Anton. Vander Linden in lib. i. de Scriptis Medicis, Clementis VII. Pont. Max. perelegans Medicus. Hic est ille Paulus Jovius, Operibus editis, Historiarum præsertim voluminibus, in hominum memoria jugiter victurus, de quo agit fuse, ac luculento exornat præconio Hieronymus Ghilinus in opere, Teatro d'Uomini Letterati, Vol. i. Sed ejus verba referam. *Quella Città, che fu Patria di Plinio secondo, produsse al Mondo Paolo Giovio, Filosofo, Medico, e Istorico famosissimo, il quale essendo rimasto da giovanetto senza padre, fu da Benedetto suo fratello, che in età gli era maggiore, impiegato nelli studj delle buone lettere, con l'ajuto di queste si fece immortale per fama, seguitando le virtuosè pedate di Benedetto, che ornatamente scrisse l'Istoria di Como sua patria, ed insieme con questa fatica fu a Paolo amorevole scorta nel dritto cammino della gloria, accendendo con la domestica emulazione l'animo suo a fare il medesimo: in questo superò di gran lunga il fratello, e superò anco di fertilità d'ingegno in tutte le sue opere quasi ogni più adorno scrittore dell'età sua. Con queste bellissime qualità andò a Roma, ove fattosi conoscere di vivace, ed elevato ingegno, ebbe grazia d'introdursi nella Corte di Leone X., alla cui presenza avendo pubblicamente lette le sue Istorie, ottenne da quel dottissimo Pontefice una somma lode. Adriano VI. lo fece Canonico della Cattedrale di Como, e*

Cle.

Clemente VII., perpetuo commensale, e Prelato domestico assistente; avendoli nel Palazzo Vaticano assegnato luogo: dall'istesso Papa fu anco fatto Priore della Commenda di Sant'Antonio della sua patria, ed insieme Vescovo di Nocera: poscia avendo dedicato all'Imperatore Carlo V. un libro scritto in Italiano, che tratta dell'origine, e successione de' Turchi, e de' loro passati Imperatori, ottenne da esso la dignità di Cavaliere, e Conte Palatino: fu medesimamente premiato il suo valore nello scrivere le Istorie del Gran Signore de' Turchi, dal quale ebbe in dono una Medaglia molto grande, ed una penna d'oro, con altre cose di qualche prezzo. Fu egli quell'unico fabbricatore del bellissimo Museo, in cui pose le vere immagini degli Uomini Illustri, così nelle lettere, come nell'armi dell'età sua, con le iscrizioni latine sotto a ciascuna di esse; dal che prese opportuna occasione di comporre due bellissimi libri d'Elogj, i quali vanno attorno con gran lode non solo dell'autore, ma anco de' personaggi lodati, i quali a guisa di tante statue in onorevoli nicchi collocate, fanno di loro stessi riguardevole mostra, e nella gloriosa luce del chiarissimo inchostro del Giovio aprendo gli occhi, risorgono, e vivono perpetuamente: laonde per queste, ed altre sue dottissime Opere, io non so con quai titoli, ed elogj celebrarlo debba, essendo meritevolissimo d'esser fin sopra le Stelle con penna d'eterno lodi innalzato: ma questa lode sarà sua peculiare, che nessuna lo possa, conforme alli suoi meriti, sufficientemente onorare. Del suo nobilissimo ingegno si vedono stampate le Opere seguenti, cioè in Latino.

Vitæ Illustrum Virorum Tom. 2.

Elogia Virorum Litteris Illustrum.

Elogia Virorum Bellica Virtute Illustrum.

Historiarum Vol. 2.

De Romanis Piscibus Libellus.

Descriptio Comi, & Comensis Lacus.

Descriptio Britanniae, Scotiae, Hyberniae, & Orchadum.

De

Descriptio Larii Lacus .

De Legatione Basilii Magni Principis Moscovia ad Clementem VII.

De Legatione Moschovitarum Libellus .

De Piscibus Marinis , Lacustribus , & Fluvialibus . Item

De Testaceis , ac Salsamentis .

Vitæ Duodecim Vicecomitum .

Carmina .

Turcicarum rerum Comment. & Disciplina Turcica Militia.

In Italiano si vedono quest'altre Opere , cioè .

Vita di Consalvo di Cordova .

Dialogo dell'Imprese Militari , ed Amoroſe .

Commentario delle cose de' Turchi a Carlo V. Imperatore Augusto .

Lettere Volgari .

Ragionamenti sopra i Motti , Disegni d'Arme , e d'Amore , che comunemente si chiamano Imprese .

Dell' Origine , e Successione de' Turchi , e de i loro passati Imperatori .

Negli ultimi anni di sua vita si ridusse nella Città di Firenze , ove dopo aver composti i suddetti Elogj , quali dedicò a Cosimo I. Duca di essa Città , finì i suoi giorni nell'età di 69. anni , 7. mesi , e 22. giorni agli 11. di Dicembre dell'anno 1552. Fu il suo corpo sepolto nella Chiesa di S. Rocco , sopra della cui tomba si legge l' Iscrizione del tenore , che segue , ed anco si vede la sua statua di marmo bianco , che d'ordine del suddetto Duca Cosimo li fu alzata ad eterna memoria .

PAVLI IOVII NOVOCOMENSIS
EPISCOPI NVCKERINI
HISTORIARVM SCRIPTORIS CELEBERRIMI
HIC DEPOSITA SVNT OSSA
DONEC
EXIMIA EIVS VIRTUTE DIGNVM
ERIGATVR SEPVLCRVM .
VIXIT ANNOS LXIX. MEN. VII. DIES XXII.
OBIIT III. ID. DECEMB. AN. M. D. LII.

Hic jacet heu ! Jovius Romanæ gloria Linguae
Par cui non Crispus , non Patavinus erat .

Poscia dell'anno 1574. fu il suo corpo messo in una più onorevole tomba, degna di lui, che fu d'ogni grand'onore degnissimo Prelato, con la iscrizione seguente.

PAVLO IOVIO NOVOCOMENSI
EPISCOPO NVCKERINO
HISTORIARVM SVI TEMPORIS SCRIPTORI.
SEPVLCRVM
QVOD SIBI TESTAMENTO DECREVERAT
POSTERI EIVS INTEGRA FIDE
POSVERVNT.
INDVLGENTIA
MAXIMORVM OPTIMORVMQ.
COSMI ET FRANCISCI HETRVRIAE DVCVM
ANNO
M. D. LXXIII.

Tractant insuper de eo Jacobus Gaddius, Tom. 1. De Scriptoribus, pag. 268. Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra, Tom. 7. col. 744. Ferdinandus Leopoldus del Migliore in Opere Firenze illustrata, pag. 174. Joan. Andreas Quenstedt in Dialogo de Patriis Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum, pag. 294. Nicolaus Angelus Caferrius, in Synthemate Vetustatis, pag. 365. Ludovicus Jacob a S. Carolo in Bibliotheca Pontificia, lib. 2. Joannes Imperialis in Museo Historico, & alii permulti; permulti enim scriptores Paulum laudibus illustrarunt, & non pauci e contra summopere accusarunt, reprehenderuntque.

PAULUS ZACCHIAS, Italus, Romanus, notissimus, doctissimusque Philosophus, & Medicus, qui ingenium habuit ad plures res aptissimum, ac versatile, ad omnia porro studia factum, neque ad illa tantum, quæ sunt gravissima, ut ad Philosophiam, Medicinam, Theologiam, Jurisprudentiam, sed etiam ad leviora, ut Poësim, Musicam, Picturamque &c. Tantus hic vir a præclarissimis scriptoribus fuit vocatus omniscius, politissimus Jurisperitiæ, Medicinæque antesignanus; Medicorum, & Jureconsultorum Mercurius; Hermes Italicus,

cu-

cujus fama, nomenque longe lateque communi applausu pervagatur, & mirificam ejusdem doctrinam, omnis eruditorum chorus unanimiter suspicit, ac veneratur, laudatores etenim Pauli innumeri fere sunt. Anceps diu fui, an inter Pontificios Archiatros Paulum recenserem, quamvis ex aliquibus notis ms. Pontificium Medicum recognoscerem: tandem lustrando librum Joannis Francisci Bononii Bononiensis perdocti mei amici, prænотatum *Del Parto dell' Orsa Idee in Embrione, Parte Seconda*, pag. 322. Innocentii X. Pont. Max. Medicum nominari plane, & dilucide legi. Prætermittendus itaque haud est, & hoc teste, inter hos adnumerare non vereor, suumque locum, ac numerum obtinet. Edidit Zacchias *Quæstionum Medico-legalium Opus*, nunquam satis laudatum, & non semel publici juris factum; sequentem quam habeo editionem proferam.

Pauli Zacchia Romani, totius Status Ecclesiastici Proto-medici Generalis Quæstionum Medico-legalium Tom. 3. Editio nova, a variis mendis purgata, passimque interpolata, & novis recentiorum Authorum inventis, ac observationibus aucta. Cura Joan. Danielis Horstii, diversorum S. R. I. Principum Archiatri, & Collegii Medici Meno-Francofurtani Senioris. Opus omnibus Medicinæ, & Juris utriusque peritis, nec non Tribunalium (Ecclesiastici Civilis) Assessõribus maxime necessarium. Præter Indices Librorum, Titulorum, & Quæstionum annexus est Index. Rerum Notabilium locupletissimus. Lugduni. Ex Typographia Germani Nanty. M. DC. LXXIV. in fol.

Primus Tomus continet libros V. Tomus secundus continet lib. VI. VII. VIII. & IX. Ibidem apud eundem. Tomus Tertius, in quo continentur Consilia, & Responsa LXXXV. ad materias Medico-legales pertinentia, nec non Decisiones S. Rotæ Romanæ ad prædictas materias spectantes a Cl. D. Lanfranco Zacchia collectæ. Lugduni. Apud Clau-

Claudium Langloys , & Soc. M. DC. LXXIII. Præterea

*La Traduzione della Fenice di Lattanzio Firmiano in ot-
tava rima . In Roma . Appresso Carlo Uglietti . 1608. in 4.*

*De' Mali Ipocondriaci Libri tre . In questa nuova impressione
corretti , ed accresciuti dall'Autore , non solo di molte cose per
entro l'Opera, ma del terzo libro intiero . Venezia . M. DC. LXV.
Presso Paolo Baglioni . in 4.*

*Il Vitto Quaresimale . Ove insegnasi come senza offendere
la sanità si possa viver nella Quaresima . Si discorre de' Cibi in
essa usati , degli errori , che si commettono nell'usargli , dell'in-
disposizioni , che il loro uso impediscono , degli accidenti , che
sogliono cagionare , e del modo di rimediarvi . In Roma . Per
Pietro Antonio Facciotti . 1637. in 8.*

Elucubraverat alia quoque Opera multa , quæ mss. re-
manfere apud heredes , deperdita tamen fere omnia eorum
incuria , & sunt quod sciam :

Miscellanea Tom. 3.

*In Cardani librum de male medendi usu antipræctice ani-
madversiones .*

*Responsorum Juridicorum , & Consultationum Volumina
plura .*

*De subitis , & insperatis mortis eventibus , eorumque præ-
cognitione , & præ cautione liber singularis .*

*De Maculis in utero a foetu contractis , quæ vulgo dicuntur
le Voglie .*

De Quiete servanda in curandis morbis lib. 3.

De Sacra Scriptura Miraculis Physica Consideratio . L. 4.

*Delle Passioni dell'Animo , e de' mali , che da esse proce-
dono, della lor cura tanto fisica, quanto morale . Lib.2.*

Della Birra , o Cervasa . Discorso Medico .

*Del Contagio , ove si prova il Contagio esser men da temersi
di quello che si teme . Discorso .*

Del Riso , e del Pianto Libri 2.

Il Bacio . Discorso .

Poesie Varie , cioè Sonetti , Canzoni , Madrigali &c.

Nonnulla ego habeo ms. Carmina Italica Pauli , mihi dono data a Silvestro Zacchia juniore , ejusdem Pauli nepote , meo amico , Cardinalis Francisci Maidalchini Pincerna , qui mortuus est anno 1694. & præsertim Poema , cujus titulus

Degl' Innocenti . Canti Cinque . Proprio Pauli caractere scriptum .

Ex hac vita migravit Romæ Paulus Zacchias , anno 1659. ætatis suæ 75. Jacet in Ecclesia Sanctæ Mariæ in Vallicella in Regione Parionis . De eo etiam mentionem olim feci in mea Bibliotheca Romana , Vol. 1. Cent. 2. num. marg. 41. In Centuria vero prima egi de

Silvestro Zacchia seniore , Jurisconsulto eximio , Pauli fratre , qui claruit Rotæ Senensis , Florentinæ , atque Lucensis Auditor , ediditque De Obligatione Camerali Resolutiones . Nec non De Modo valide contrahendi Societates super Officiis Romanæ Curix , sive ad formulam Instrumenti Societatis Officii , cum Additionibus ad suas Resolutiones de Obligatione Camerali . Parabatque Tractatum de Præcedentia , & Decisiones Varias .

In Centuria 4. tractavi de Lanfranco Zacchia , Pauli nepote , Laurentii filio , non tamen legitimo toro nato , sed qui legitime , doctissimi , atque integerrimi Advocati munus in patria sustinuit , ac ingenti fama nominis typis tradidit Tractatum de Salario , & Additiones ad Tractatum de Obligatione Camerali laudati Silvestri Zacchiæ : eratque editurus Tractatum de Assistentia Judiciali , nec non alium De Signo Crucis , loco subscriptionis facto , nisi repentina morte obiisset anno 1685.

PETRUS AICHSPADIUS , Basiliensis Episcopus , commendatus a quæsitissima literatura , atque doctrina , & a

vir-

virtutibus ; Medicus vero eximius , eximiaque nominis æque fama Medicinam fecerat ; Clementis V. Summ. Pont. aliquando a Medelis , Pontificemque , gravissimo , & anticipiti laborantem morbo , sanavit . Post receptam sanitatem , ut gratiam reponeret Clemens , e Basiliensi ad Moguntinam Sedem Petrum transtulit , addita hac voce : quia tam felix esset corporum curator , maxime convenire , ut & insignis constitueretur animarum Pastor , Curator , & Medicus .

Ex nova Additione Augustini Oldoini ad Clementem V. in Opere Ciaconiano Vitarum Pontificum , postremæ impressionis , Tom. 2. col. 369. & Odorico Raynaldo in Annalibus Eccles. ann. 1306. num. 18.

PETRUS ANTONIUS CONTUGIUS , Italus , Volaterranus , locum habet in hoc Theatro , recensente namque Nomenclatura Medicorum Collegii Almæ Urbis , pag. mihi 107. nec non laudante Baldo Baldi in Opere , *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale* , pag. 107. Pii IV. Summ. Pont. Archiater extitit . Ingenii , doctrinæque multiplicis ornamento decoratus Contugius , ac præstantia virtutum , meruit inter sui ævi optimos Philosophos , & Medicos celebrari .

PETRUS LEONIUS , Italus , Spoletinus , validis omnium disciplinarum præfidiis instructus , Medicinam vero in clarissimis Italiæ Gymnasiis professus est , exercuitque summa nominis autoritate , ac teste Ludovico Jacobillo in Bibliotheca Umbriæ , pag. 224. Innocentii VIII. Pont. Max. Medicus enituit . Astrologus quoque peritissimus habebatur , constatque amicis sæpe dixisse , sibi subitæ mortis periculum in aqua portendi , unde flumina , crebrasque navigationes formidaret . Scribit Paulus Jovius in Elogiis Virorum Doctorum , pag. mihi 67. *Laurentio Medice suprema valetudine tentato , Florentiam accitus Petrus , adeo inani ,*

aut certe fatali spe concepta de salute decumbentis, occultans atrocis morbi impetum contempsit, ut oblata ab aliis ex arte remedia rejiceret, & insurgentis naturæ viribus nihil verendam morbi vim, facile cessuram polliceretur. Verum non diu post ab ea cunctatione, detecta malignitate pituitæ, ægroque sensim deficiente, supervenit Lazarus Placentinus illustris Medicus, a Ludovico Sfortia Ticino missus, sera quidem afferens remedia: sed oblique Leonium jam toti familiæ invisum perstringens, quod neglectis morbi initiis, facillimæ curationis occasiones temere contemnentes imprudentia deperissent. Per hunc modum expirante Laurentio, Leonius ex infamiæ dolore commota mente, exitialem insaniam, lugentiumque familiarium lethale odium contraxit, ita ut in proximæ Caregio villæ puteum, sponte, an illata vi incertum, præceptus datus mergeretur. Fuere qui Petri Medicis fervida ira mortem patris vindicantis, id admissum crederent, uti Actius Syncerus italico carmine deploravit. Gaspar A Reies in Elysio Jucundarum Quæstionum Campo, Quæst. 14. inquit: Petrus Medices Leonem Medicum, doctum magis, quam felicem, in puteum præcipitavit, quod Laurentium patrem, quem cum fiducia curandum susceperat, non eadem sorte servare potuisset. Videndus quoque Ammiratus in parte 2. lib. 26. pag. mihi 187. Historiarum Florentinarum. Tractat etiam de eo Joan. Pierius Valerianus in lib. primo de Litteratorum Infelicitate, sed perperam Florentinum dicit, pag. mihi 42.

Scriptit Petrus Leonius, ex citato Jacobillo
Commentarium in Medicinam, & Mathematicam.

Atque ex Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. De
Scriptis Medicis.

De Urinis Tract. Extat cum Ægidii de Urinis, & Pul-
 sibus libris. Venetiis, apud Octavianum Scotum. 1514.
 in fol.

PETRUS PINTOR, Hispanus, Valentinus, feracis-
 simi

fimi ingenii subtilitate pollens, Medicinæ Doctor, & qui se perfecti Medici exhibuit exemplar, delectusque Archiater ab Alexandro VI. Summ. Pont. Scripsit librum, cui nomen præfixit,

Aggregator Sententiarum Doctorum omnium de præsertione, & curatione pestilentiae. Romæ. Apud Eucharium Silber. 1499. in fol.

Memoratus a Joan. Anton. Vander Linden, lib. 1. De Scriptis Medicis. Ab Equite Nicolao Antonio in Bibliotheca Hispana, Tom. 2. Romæ in Ecclesia S. Honuphrii, in Petri memoriam, hoc legitur Epitaphium, legiturque apud Gasparem Alverum in Opere, *Della Roma in ogni stato, Parte seconda*, pag. 291.

D. O. M.

MAGISTRO PETRO PINTORI VALENTINO

ALEXANDRI VI. PONT. MAX.

MEDICO CELEBERRIMO

QVI

VIXIT ANN. LXXX.

SABATTA CONIVGI PIENTISS. POSVIT

QVI OBIIT AN. SALVTIS CHRISTIANÆ

M. D. III. DIE IV. MEN. SEPTEMBRIS.

NE PETRVS PINTOR P. F.

SEPARI VRNA IACERET

SABATTA MATER

EODEM TVMVLO CONDI CVRAVIT

QVI

VIXIT AN. XXXVIII.

OBIITQVE AN. IVBILEI M. D.

DIE VERO XXII. MEN. NOVEMBRIS.

PLACIDUS FUSCUS, Italus, e Monte Florum, Philosophiæ, ac Medicinæ laurea ornatus, non medendi magis arte, quam vitæ probitate spectatus, Pii V. Sanctissimi Pontificis Medicus, & intimus familiaris, cujus notitiam mihi dedit Magister Gaudentius Robertus, Ordinis Carmelita-

litarum, meus amicus, doctrinae titulis, domi, forisque
clarus, qui ab hac vita ad meliorem migravit anno 1695.
non sine maxima studiosorum jactura, literis ad me datis
Parmæ 28. Decemb. 1692. Hæc sunt verba: Non so se V. S.
*Illustrissima abbia cognizione di Placido Fusco, Medico del Beato
Pio V. autore di un' Opera intitolata*

*De Usu, & Abusu Astrologia in Arte Medica. Autore
Placido Fusco, Pii V. P. M. Medico, ed intimo familiari.*

*Aveva quest' Opera mss. Girolamo Avanzolini, onde penso
possa ritrovarsi a sorte nella Libreria de' Signori Gambalunga in
Rimini, e lo potrà V. S. Illustrissima sapere dal Garuffi, al
presente Bibliotecario di quella &c.*

Excessit Placidus Romæ anno 1574. sepultus fuit in
Ecclesia S. Gregorii, in loco qui dicitur Clivus Scauri,
meruitque hac honorifica memoria celebrari, uti legitur in
Opere Floravantis Martinelli, prænotato, Roma ex Ethnica
Sacra, pag. mihi 108.

I. C. R.
PLACIDO FUSCO
E MONTE FLORVM ARIMINEN.
MED. Q. DOM. COM. PALATINO
QVI
TVM IN FLAMINIA
TVM MELITÆ ATQVE SICILIÆ
PLERISQVE CIVITATIBVS
OB ADMIRABLEM
PRÆDICENDI FACVLTATEM
PROGNOSTES VOCATVS EST
TVM ROMÆ A PIO V.
IN FAMILIAM COOPTATVS
ET ANTE ET POST EVM
IN S. SPIRITVS NOSOCOMIVM
ATQVE IN S. INQUISITIONIS
CARCEREM MISSOS
ALIOSQVE PIETATIS ERGA PAVPERES
ANNOS XVI. CVRANDO.
OBIIT PRIDIE ID. MARTII 1574.
VIX. AN. 64. MENS. 5. D. 1.
THOMAS FVSCVS FILIVS
I. V. D. VNICVS HERES
TESTAMENTO ROGATVS CVM LACRYMIS
P.

*Post obitum vivo melius, doleoque medendi
Artibus, extremum sæpe fugasse diem.*

Claruit æque Lactantius Fuscus, Placidi frater, vir
apprime doctus, ut testatur inscriptio in Ecclesia S. Honu-
phrii in Janiculo, supra viam longam, & est:

D. O. M.

LACTANTIO FVSCO I. V. D.
ARCHIPRESBYTERO M. FLOR.

ARIMINENSI CANONICO
HEBRAICIS GRÆCIS LATINISQVE LITERIS
ERVDITO.

PIETATE PROBITATE COMITATE
OMNI DENIQVE VIRTUTE CLARISSIMO
ÆTATIS FLORE MORTE SVBREPTO.
PLACIDVS FVSCVS ORBATVS TANTA SPE
FRATRI CARISSIMO B. L. P.
NATVS EST POSTHVMS 3. NON. SEPTEMB.

AN. 1512.

OBIIT 5. ID. IVNII 1559.

VIXIT AN. 47. MENS. 10. DI. 22.

*Hic vicit sortem, potuit non vincere mortem,
Dum sortem vicit, mortuus occubuit.*

Extat hæc inscriptio quoque apud laudatum Marti-
nellum in libro laudato, pag. mihi 265. necnon apud Ga-
sparem Alverum in Opere, Roma in ogni stato, par. 2.
pag. 293.

POMPEJUS BARBA, seu DALLA BARBA, Italus,
Pisciensis, Philosophiæ, Medicinæque Doctor nominis
non obscuri, in curandis morbis insigniter exercitatus,
ac (testis ut est Ludovicus Domenichi, in volumine, cu-
jus hoc lemma, *Facezie, Motti, e Burle di diversi Signo-
ri, e persone private, lib. sexto, pag. mihi 295.*) Pii IV.
Sum. Pont. Medicus. Suum porro munus diligentissime,
doctissimeque Pompejus peregit, famamque tulit, atque
adeo

adeo Pontifici gratus, ut ejus conversatione summopere oblectaretur: erat enim eruditissimus, amœnus, aptissimus ad dicendum idonee, & congruenter, ingenio semper acuto, & eleganti. Elaboravit, authore Joanne Cinnello meo amico, ad bonarum literarum studia nutrito, Medico olim Cardinalis Antonii Bichii, in Historia mss. adhuc Florentinorum Scriptorum,

Dialogo dell'Arme, e delle Lettere. Venezia. Per Gabriel Giolito. 1578.

Dell'immortalità dell'Anima, secondo gli Accademici Peripatetici. Firenze. 1553.

De Secretis Naturæ. Liber iste prohibitus est.

Le sette Sposizioni di Gio. Pico della Mirandola, raccolte in brevi somme. Pescia. 1555.

De Balneis Montis Catini. Ms. Opus non absolutum. Dialecticam. Ms.

Poeticas Adnotationes. Ms.

Profapia dalla Barba protulit sane spectatissimos viros, inter quos nonnulli in Equestrem Ordinem cooptati floruerunt.

POMPEJUS CAIMUS, Italus, Nobilis Utinensis, Philosophus non unus e multis, sed plane singularis, relique Medicæ peritissimus, ad cujus scientiam longum usum, & exercitationem adjunxerat, varia etiam rerum cognitione, & lectione delectatus, Musarum quoque cultor, Musisque gratus. Videtur hic memorandus, cum Paulus V. Pont. Max. a quo in Archigymnasio Romano, Philosophiæ Cathedram obtinuerat, suum effecerat, nominaveratque Medicum. At homo, meo judicio, in hac re haud sapiens, honorem hunc repudiavit. Cur? Hac de causa. Erat Astrologus, omnemque Astrologicis vanitatibus fidem habebat: habito itaque nuncio collati beneficii, statim voluit ex statu Coeli, atque Stellarum agnoscere, an aliquid mali, vel
boni

boni sibi eventurum esset; cumque ab astrorum affectionibus comperisset, infausto nimium adversoque fidere, hoc sibi collatum fuisse munus, animo obfirmato suscipere noluit, nec cuiquam auscultando, amicis qui aliter sentiebant, probe teneo (ajebat) sic habeo, sic habeto, si hoc facerem in miserabilem profecto casum inciderem. O Chaldaica deliramenta! Unicuique hujusce doctrinae sectatori rite dicitur, sapientia tua, & scientia tua decepit te. Ad rem itaque audi Janum Nicium Erythræum, in Epistolarum ad diversos lib. 4. Epistola 12. de Pompejo quoque rem ridiculam, & cachinno dignam, basilice scribentem. *Andreas Cardinalis Perettus habuit adolescentem ad manum, Cosmo Venturino nomine, qui ob fraudem capitalem, nescio quam, a se admissam, judicium metuens, Roma decessit, & exulatum Mantuam obiit, ubi vitam, & salutem, quam a Judicum severitate tutam, fuga subtraxerat, ab inimicorum acerbitate incolumen præstare non potuit, nam ab illis est interfectus. Hic abiens, habitum, formam, positumque Stellarum, sub quo primum spiritum hauserat, diligenter in pagella descriptum, Cardinali reliquerat. Hanc pagellam die quodam Cardinalis, quo nimirum, quid ars istorum posset, experiretur, Pompejo Caimo Medico, qui tum optimus habebatur Astrologus, inspiciendam tradidit. Ille acceptam, quo melius quæ essent futura prædiceret, domum attulit, postridie revertitur, exclamans, o fortunatum hominem, o beatum, quis quis iste est, cui tantum boni Cælum atque Astra denunciant! Hic nimirum, per omnes honorum gradus ad summi Pontificatus columnen evadet, fac, obsecro, hominem aspiciam, salutem, amplectar. Quæ cum ab eo dicerentur, Cardinalis vix risum tenebat; sed quæ erat prudentia, rem silentio obtexit, neque, ut erat, aperuit; ne quem fortasse, ex tam ridicula prædictione, hominibus ruborem induceret: at eo foras egresso, omnia mihi cum risu narravit.*

Sublimem quoque Pisanæ Academiæ Exedram recusavit Pompejus (forsan quia Sidera adversa cognoverat) a Magno Etruriæ Duce , ultro simul cum honorario mille & ducentorum aureorum oblatam . Tandem majori prudentia , sed non fortuna a Sum. Pont. Gregorio XV. in Medicum delectus , honorem non repudiavit , imo inflammato accepit animo , cui Pontifici lethalem morbum prædixit . Non satis ex sententia , eorum quæ cogitaverat , eventus sibi procedere animadvertit : quamvis credo , magnus Pompejo honos jucundior fuisset , si diuturnior . Contentiones cum Cæsare Cremonino , & cum Julio Cæsare Lagalla adivit circa perplexam de Caloris Natura apud Philosophos , ac Medicos doctrinam . Anno 1631. grassante Patavii lue pestifera , in Ticianum , Fori Julii pagum cum sese recepisset , feбри correptus , cum famulus Palma pharmacum allaturus , clausis maxima de causa Propugnaculi portis , aliquanto diutius detineretur , intra paucos dies , in crudecente morbo , supremum diem obiit . Sepultus fuit Utini in Æde B. Virginis Gratiarum cum hoc Epitaphio .

D. O. M.

POMPEIO CAIMO VTINENSI
EQVITI AVRATO
PHILOSOPHIÆ AC MEDICINÆ
IN NOBILISSIMIS ORBIS TERRARVM
ROMANO AC PATAVINO GYMNASII
DE PRIMA SEDE PROFESSORI
SCIENTIARVM OMNIVM
FONTI DVLCISSIMO.
EVSEBIVS EPISCOPVS AEMONIENSIS
FRATRI AMANTISSIMO P.
OBIIT MDCXXXI. ÆTATIS SVÆ LXIII.

Hæc Pompeji doctorum manibus teruntur scripta ab Jacobo Philippo Tomafino in Elogiis Virorum Literis , & Sapientia Illustrum , par. 2. relata .

De Calido Innato Lib. 3.

De Februm Putridarum Indicationibus Lib. 2.

De Nobilitate .

Dell' Ingegno Umano Lib. 2.

Paralello Politico delle Repubbliche Antiche , e Moderne Lib. 2.

Dialogo delle tre Vite reputate migliori .

Desiderata vero in scriniis heredum servantur , quæ sequuntur .

De Humana Anima secundum veterum sententiam Theoria, 4. libris comprehensa : quibus Hippocratis , & Galeni inter Medicos , Platonis , & Aristotelis inter Philosophos , doctrina explicatur .

De Misti Generatione , ejusque naturali interitu .

Medicina Philosophica libris duobus comprehensa : quibus præcipua Theoremata Medica apud Platonem , & Aristotelem pertractata explicantur .

De Duplici Peripateticorum Intellectu Comment.

Medici Institutio ex Hipp. libro , Legis nomine inscripto .

De Juvantibus , & Ledentibus Humanum Corpus a tota substantia Liber .

De Hippocratica Viæ institutiendi Methodo Liber : in quo adversus Cardanum , & Argenterium Galeni doctrina defenditur .

De quatuor in Humano Corpore Membris , Principii rationem habentibus Libri 4. in quibus Aristotelica , & Galenica de hoc argumento Placita conferuntur .

De Melancholiæ Cognitione , & Curatione .

De sui Cognitione .

De Scientiæ Natura , & Acquisitione Liber I.

De Dolore Disputatio .

De Humana Longævitate , & Annis Climactericis Tractatus .

Dissertationes in Aphorismos Hippocratis, & illa Galeni, & Avicennæ Opera, quæ publice Patavii explicantur.

De Medicina sibi facienda.

De Ventorum Natura, & Differentiis Lib. 1.

De Cognoscenda, Producendaque Senectute Lib. 2.

Varia Opera Veterum Philosophorum, & Medicorum e Græco sermone in Latinum conversa, & Commentariis illustrata.

Tractant de Pompejo pariter Joannes Franciscus Paladius in Opere Istoria della Provincia del Friuli, Parte Seconda, Libro Ottavo, pag. 294. Laudatus Janus Nicius Erythræus in Pinacotheca Prima, Imagine 25. Carolus Cartharius in sæpe memorato Athenæo Romano ms. Joan. Anton. Vander Linden, Libro primo De Scriptis Medicis.

De Caima Familia, quæ jure gloriatur viros habuisse præstantes, deque Eusebio Caimo, Episcopo Æmoniensi, nostri Pompeji fratre, videndus item Philippus Tomasinus, ubi supra, atque Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra, Tom. 5. col. 230.

RODULPHUS SILVESTRIUS, Italus, Bononiensis, certe non sylvestris, sed Medicinæ scientia, Philosophiæque florens, multarumque virtutum floribus præsignis, Summorumque Pontificum Gregorii XIV. & Clementis VIII. Archiater, & quadam erga Sanctum Philippum Nerium religione præcipue memorabilis. Divum hunc ægrotum aliquando curaverat, ipseque ægrotus, morbo ab eo eximitur, teste Antonio Gallonio in S. Philippi Vita, pag. 241. Gravissimis namque (inquit) improvise stomachi doloribus, aliisque sævis symptomatibus oppressus (idest Rodulphus) cum a medicamentis præsidium nullum haberet, ab aliis rebus id petendum esse censet: itaque memor in ipso periculo Beati Patris (salus enim in angusto jam erat) ejus opem

fidenter implorat. Quo peracto melius confestim se habuit, dulcique mox somno correptus ad unam, & dimidiatam horam dormivit: experrectus omni eo morbo liberum se sensit. Tum B. Patris Sepulchrum venerabundus invisens, votivam tabellam, hac inscriptione notatam, inibi appendit, miraculi ad posteros certissimum indicium.

DVM VARIIS, SÆVISQUE SYMPTOMATIBVS

MORI ME SENTIO,

IMPLORATO BEATI PHILIPPI AVXILIO

PLACIDVS SOMNVS ME ARRIPVIT,

ET STATIM CONVALVI.

Romæ in Ecclesia S. Mariæ in Dominica sepultus fuit Rodolphus cum hac brevissima inscriptione.

RODVLPHI SILVESTRI BONON.

ARTIVM ET MED. DOCT.

SEPVLCRVM.

Memoratur, laudaturque in Libro Statutorum Collegii Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 109. A Baldo Baldi in Opere, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107. A Joanne Nicolao Paschali Alidosio in Vol. inscripto, *I Dottori Bolognesi di Teologia, Filosofia, Medicina, ed Arti Liberali*, pag. 167. A Joan. Anton. Vander Linden lib. 1. de Scriptis Medicis, qui asserit edidisse Rodolphum in lucem, Hieronymi Gardani Opus nonum de Sanitate tuenda.

ROMULUS SPEZIOLI, Italus, Firmanus, Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor primæ notæ. Post jacta Artium fundamenta in patria Universitate, in qua laureatus fuit, in variis Piceni urbibus, tum operam, tum consilium in re medica præstitit, ea quippe prudentia, doctrina, & integritate, ut omnibus in locis, sui desiderium reliquerit. Ad Sacras lustrandas Fores, a Clemente X.

Sum.

Sum. Pont. anno Jubilæi referatas, se contulit, & in Urbe, re medica perspecta, animoque revolvens, Romam jugiter fortunæ, & virtutis theatrum esse amplissimum, hic commorari constituit, idque tanta animi alacritate fecit, ut dehortantibus amicis, palam omnibus responderet, se paratum esse adhuc uberiora dimittere (dimiserat enim amplum stipendium, quod ab Æsinis civibus obtinebat) eo quia majora in Urbe sibi affutura prævideret, ac Romam Romulo minime defuturam certa spe teneretur. Spes quidem haud fefellit, dictisque respondit eventus, cum vix uno, aut altero elapso mense, ab ejus ad Urbem adventu, a Decio S. R. E. Card. Azzolino, ad Christinam Alexandram Sveciæ Reginam adductus fuerit, atque cum sapientissima Heroïna, Romulum de rebus Philosophicis, & ad artem medicam spectantibus, pluries accurate differentem auscultasset, illum permultis encomiorum titulis, apud Card. Azzolinum cohonestavit, Medicumque intimum (defuncto Cæsare Macchiato, Firmano, ejusdem Regiæ Medico celeberrimo) aucto etiam honorario, sibi ascivit; sibi que regium animum ita Romulus devinxit, ei que semper ita gratus, acceptusque extitit, ut etiam in ultimis, quas Regina obsignavit tabulis, integrum honorarium, donec in vivis ageret, solvendum ab herede mandaverit. Principibus æque viris, Sanctæque Rom. Ecclesiæ Cardinalibus multis gratissimus, Cardinali præsertim Petro Ottobono, qui ad summum Pontificatum evectus, sub Alexandri VIII. nomine, Romulum adlegit Medicum, intimumque Cubicularium, doctissimo sane Pontifici, ingeniorum æstimatori acerrimo, probatissimus emicuit: ac Sacerdotio (Beneficiatum vocant) in Basilica Apostolorum Principis donatum vidimus, aliisque Ecclesiasticis proventibus ditatum. Mortuo Pontifice, quando majores ab Arte honores, & divitias poterat experiri, Medicinæ nuncium

cium remisit. Factus itaque Sacerdos, ægrorum curam, medicamque operam dimisit omnem, tantum sibi reservato in Romanæ Sapientiæ Athenæo Lectoris munere, quo studiosis omnibus, dicendi facilitate, ac perspicuitate, mirum in modum se acceptum præbet. Delicias suas in exquisitorum librorum collectione constituit, quorum selectissimo fruitur numero. Prælo submisit Opusculum, cui titulum dedit,

Allo scolare, che scrisse i fogli intitolati il Disinganno, invia i necessarj Avvertimenti Romolo Spezioli. In Padova. M. DC. LXXXIV. in 4.

Occasione Sanctificationis Beati Laurentii Justiniani, formis commissæ fuere Romæ ejusdem

Ponderationes Medico Physicæ pro veritate super dubio an, & de quibus Miraculis constet, superventis post concessam a Sede Apostolica Beato Laurentio Justiniano venerationem &c. in fol.

De eo semel facta mentio est in Opere, *Vita della Ven. Madre Suor Chiara Maria della Passione Carmelitana Scalza, scritta dal P. Fra Biagio della Purificazione. Sæpius etiam in alio Opere inscripto, Vita del Ven. Servo di Dio P. Antonio Grassi della Congregazione dell'Oratorio di Fermo &c.* De eo quoque cum laude scribit laudatus Joannes Cinellus, *Biblioteca Volante, Scanzia II. pag. 155.*

Percalleo ex prisca Speziola familia claros prodiisse viros, & præcipue mihi occurrunt Marinus Spezioli, summa prudentia præditus, & rebus in agendis dexteritate pollens, dives, & præpotens, qui vitam vivebat an. 1509. Antonius Spezioli ad Leonem X. Orator, una cum Calixto Paccarono, & Thoma Evangelisti, civitatis Firmanæ nomine. Paulus Æmilius Spezioli, præstantissimus vir, qui uxorem habuit Elisabetham Azzolinam, Pompeji Azzolini clarissimi filiam, ac Decii Azzolini senioris S. R. E. Cardinalis sororem,

SAN-

ANCTES FLOCCUS, Italus, Firmanus, Pauli II. Sum. Pont. Physicus: ita didici a laudato Carolo Carthario, in Syllabo Advocatorum Sacri Consistorii, pag. 39. ad Joachinum de Narnia, ubi tamen tacito cognomine nominatur. Cognitum vero habeo ex familia Flocca fuisse, ex inscriptione sepulchrali, quæ extat Romæ in Templo Aracælitano, in Sacello prænobilis Romanæ familiæ de Cavaleriis, quæ æque legitur apud Floravantem Martinellum in Roma ex Ethnica Sacra, cap. 9. pag. mihi 186. ita proloquente,

Flocca Domus, nomen mihi Sanctes, Patria Firmum.
Scriptor eram, & Medicus Paule Secunde tuus.

VIX. AN. XLIII. OBIIT III. NON. OCTOBR.
FRATRI CONCORDIALI
NICOLAVS FLOCCVS B. M. POSVIT.

Sanctes porro inter Medicos fallere nescios fulsit, peculiarique virtute, ac doctrina splendorem, Pontificisque benignitatem reperiit, atque benevolentiam.

SCIPIO LANCILLOTTUS, Italus, Nobilis Romanus, qui totus in addiscenda Medicina incubuit, tantumque in hoc studii genere profecit, & excelluit, ut non solum in Principum Medicorum numerum venerit, Medicusque Julii II. Pont. Max. verum vitæ quoque integritate, summaque erga omnes charitate claruerit. Narratur in vita hujus Papæ, Tom. 3. Historiarum Pontificum, & Cardinalium, a Ciaconio, & aliorum opera descriptarum, novissimæ editionis, quod in morbum Julius cum incidisset, & quarta ægritudinis die, adeo ingenti animi defectu oppressus esset, ut per aliquot horas ab ipsis ministris pro mortuo fuerit habitus; at Scipio Lancillottus

Me

Medicus, oblata Perfico pomo, Pontificem, præter omnium opinionem, in meliorem salutis spem revocavit, mortisque liberatus periculo, ad consuetos labores rediit: tenui tamen deinde valetudine usus est. Plane Scipio familiaris, gloria virtutum, magnisque opibus, magis, ac magis lumen prebuit, non minus, quam Horatius Lancillottus, æque Medicus, ejus frater, de quo superius egi.

SEBASTIANUS VETERANUS, Pauli II. Sum. Pont. Archiater, ut edoceor a Nomenclatura Medicorum Romani Collegii, in calce libri, ejusdem Collegii Statutorum pag. mihi 105. nec non a Baldo Baldi in Opere, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 106. Vir equidem pro sanitate tuenda egregius Sebastianus extitit, egregie etenim in severioribus Philosophiæ, ac Medicinæ doctrinis versatus, earumque sedulus, fructuosusque cultor fuit, & ei vitam ducere disciplinarum jugiter in studiis placuit.

SIGISMUNDUS BRUMANUS, Italus, Nobilis Cremonensis, Clementis VIII. Pont. Max. Medicus, foecundo vivissimoque instructus ingenio, mira in medendo tum facilitate, tum felicitate pollens, ac variæ doctrinæ ornameto, abstrusarumque rerum cognitione ditatus.

Hujus est mentio in libro Statutorum Collegii Medicorum Almæ Urbis, pag. mihi 109. & apud Baldum Baldi in Volumine attitulato, *Discorso Apologetico del vero Opobalsamo Orientale*, pag. 107.

Familiam Brumanam pariter illustrarunt Cæsar Brumanus, Romæ Præsul, inter Abbreviatores de Parco Majori adlectus, cujus cum laude meminit alter Præsul, Joannes scilicet Ciampinus, amicus meus eximie colendus, bonarum literarum cultor assiduus, in Enarratione Synoptica Abbreviatorum, ad annum 1566. pag. 22. Matthæus Brumanus Canonicus Regularis Lateranensis, Theologus,

mox Melpdienſis Epiſcopus , de quo tractat Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra , Tom. 1. col. 1018. inſignique decoratur elogio a Celſo Roſino in Lyceo Lateranenſi, To. 2. lib. II. pag. 69. diciturque author Tractatum De Eccleſiaſticorum Redditiuum Juribus , & Origine : ac de Matrimoniorum Validitate , & Invaliditate .

Commodum hæc ſcripſeram , quando Franciſcus Ariſius Cremonenſis , plenus humanitatis , & doctrinæ meus amicus , qui de Scriptoribus Cremonenſibus Opus elaboravit , præloque parat , per Literas de Sigismundo , ſequentes mihi notitias præbuit , quare hic reſcribere neceſſarium duxi . Singula ſubnectam verba . Sic igitur fatur .
Sigismundus Brumanus , Græci , & Latini idiomatis peritia perfectè in patria inſtructus , Patavium exinde annum circa 1555. Philoſophicis , & Medicis ſtudiis inhians profecit , & quidem ſub optimis præceptoribus , diu , nocturne operam dedit , nilque illi ſuavius erat , quam antiquorum reſponſa librare , Galeni , & Hippocratis aphoriſmata omni diligentia excutere , contrariæſve ſententias enodando , acerrimo judicio recondita Medicinæ penetralia reſerare . Indutaque toga , quod cum illi ſumma omnium admiratione contigiſſet , ad patriam reverſus , in clariffimum Phyſicorum Collegium cunctis ſuffragiis cooptatur (in cujus albo adſcripti jam fuerant ex ejus gentilibus , Chriſtophorus , quem publicum Phyſicæ profefſorem habuit Peruſia ; Odoardus , in quo patria novum Æſculapium fuit admirata ; Joſeph , quem Aula Saxonica maximum Medicum obtinuit) penes affines , & neceſſarios cum per annum conſtituiſſet , a Cælo Romano allecтус , Urbem perrexit , & ibi non modica pecuniarum erogatione , ruſticum , & frugiferum fundum emit ; ſicque in illa primaria Orbis patria , tot virtutibus , & meritis effulſit , ut non tantum Romanus Civis ; & Medicus nobiliſſimo in illo Collegio 1567. adſcribi obtinuerit , at ipſius Clementis VIII. Sum. Pont. Phyſicus , familiaris , & continuus commenſalis , necnon

totius Ecclesiastici Status Generalis Archiater meruerit declarari.

Desiderantur ejus Opera, quæ ut monet Joseph Bressianus in lib. mss. cui tit. Virtù Ravvivata &c. sunt,

De modo componendi Theriacam.

De Encomiis Medicinæ lib. 2.

De Generatione, & Corruptione lib. 2.

Apud Cavitellum in Annal. erga finem, est de eodem honorifica mentio. Franciscus Zava, insignis Orator Cremonensis in suis operibus sæpe sæpius de Sigismundo nostro, ejus sororio memoriam agit, eumque commendat, & præcipue in Epistola nuncupatoria Tom. 2. Rerum Illustrium, Matthæo Brumano Ab. Can. Regul. & deinceps Nicomediensi primum, mox Melphienfi Episcopo directâ, ubi plura adnotantur de nobilitate gentis Brumanæ. Fratres habuit Christophorum, Tiburtinum, Camillum, & Ludovicum, & sorores Barbaram, & Hortensiam. Christophorus I. C. & Causidicus Collegiatus, sacris exinde initiatus fuit, Ecclesiæ Divæ Lucie Præfectus, morum integritate, Legum cognitione, judicii acumine, responsorum prudentia maxime laudatur. Tiburtius, miles fortissimus, qui a Sanctissimo Pio V. vocatus fuerat, verum morte correptus, coeptum militare munus perficere non potuit, ingens quidem gloriæ specimen, & laudis avita in lucem, & omnium aspectum protulisset. De Camillo, & Ludovico nil memorabile mihi resultat. Barbara nupta fuit Francisco Zava, quam in 2. Tom. Epistol. Familiarium lib. sexto, extinctam deflet die 10. Junii 1572. ut in Epistola ad eundem Sigismundum, & inter alia habet, Barbaram sororem vestram nullo genere modestiæ, pudicitiae, temperantiæ, frugalitatis, ulli veterum Matronarum cecidisse, quæque vel apud Romanos, vel apud exteras nationes claruerit. Hortensia fuit in matrimonium copulata Joanni Baptista Cropello, viro patritio. Cæsarem Brumanum, Apostolicæ Cameræ Clericum, & Abbreviatorem de Parco Majori, aliisque titulis refertum, de quo fuit sermo, habuit consobrinum, &c.

SILVESTER COLLICOLA, Italus, ex Oppido Montis Sancti, Spoletanæ Dioecesis. Postquam Philosophiæ vacavit impiger studiis, Medicæ toto pectore facultati incubuit, talisque evasit, ut Urbani VIII. Pont. Max. munificentiam promeruerit, Taddeoque Collicolæ patruo, de quo infra, in suimet Pontificis Medicum subrogaverit, ac in Romanæ Sapientiæ Cathedra suffecerit, cum hac gratia, ut in dicto Gymnasio nunquam, nec aliquo tempore, nisi arbitrio, & ad suæ voluntatis liberum beneplacitum legere teneretur; & quadringentorum quinquaginta scutorum annum honorarium illi statutum fuit. Sed Urbano Pontifice e vivis sublato, Innocentius X. successor, Silvestro, quod aut e suggestu doceret, aut Lecturam dimitteret nuntiari iussit. Silvester autem, etsi doctus, eruditus, ac eloquens, ne (ut agebat) Urbani munificentia, & favore abuteretur, maluit ex professorum albo dispungi, & honorario privari. Verum enim vero, Cardinalis Francisci Barberini, Urbani nepotis, magis hac de causa liberalitatem propitiam habuit atque utilem.

Euse de Silvestro laudatus Cartharius in laudato Athenæo Romano ms. Julius Cæsar Benedictus a Guelfalione inscripsit Silvestro Epistolam 3. Libri 3. Epistolarum Medicinalium. Epistolam quoque eidem expolito scripsit carmine Janus Nicius Erythræus, quæ legitur in Tom. 1. Epistolarum ad Tyrrhenum, Epist. 14. Ægidius Ghezzi æque Silvestro dicavit Opus Pauli Zacchiæ prænotatum *De Mali Hipochondriaci*. Petrus Servius pariter eidem nuncupavit Cap. 9. Miscell. Antiq. Romanar.

SILVIUS ZEFFIRI, Italus, Romanus, ingenua stirpe natus, ingenuisque artibus instructus omnibus, Medicinæ professor exactissimus, siue praxim exquireret, siue theoricam; ob singularem industriam, indefessumque laborem unice concupitus. Magno in honore, ac nomine

vixit Pauli III. Sum. Pont. Medicus, ac sub tanti Pontificis clypeo edidit in lucem librum, cujus epigraphe est.

Sylvii Zephyri Romani, Philosophi, & Medici Pontificii, de Putredine, sive de protrahenda vita libellus. Romæ in Campo Floræ, in Ædibus Antonii Baldi Asulani, mense Novembri. M. D. XXXVI. in 4.

Ad scribendum librum hunc Silvium impulit quidam Tractatus de Putredine, a quibusdam Patavinis Medicis, & Philosophis compositus, in quo nullum recentiorum Medicorum, in re de putredine, ante ipsos, sine manifestis erroribus, sermonem fecisse jactabant: quapropter dignos eos castigatione putavit Silvius; sua namque sententia, non bene, neque satis perarduam de Putredine questionem explicatam cognovit, imo, ut ajebat, opinione magis, quam judicio hujusmodi rem pertractasse.

Apud Amatum Lusitanum in Centuriis Curationum Medicinalium, Cent. I. Curat. LXXXI. ita legitur: Zephyrus vir nobilis, & fidelis, & cui ob summas quas habet dotes, Paulus III. Summus Pontifex, Anconam civitatem commendaverat, illum Arcis Præfectum, quem Castellatum vulgo dicimus, constituendo. Is enim frater est, ætate senior Sylvii Zephyri Medici docti, & apud Summum Pontificem in maximo habiti honore.

SIMON A CORDO, Italus, Genuensis, qui diligentis, doctique Medici famam tulit, felicitis recordationis (scripsit Augustinus Oldoinus in Opere Ms. apud me, sæpe allegato) apud Romanos, quorum bonæ valetudini admodum dum vitam vixit studuit, adfuitque Nicolao IV. Pont. Max. Medicus Sacerdosque a Sacello. Laudem apud posteros consequutus est scribendo Opusculum, cui nomen dedit.

Clavis Sanitatis, in qua simplicia Medicamenta Latina, Græca. & Arabica ordine alphabetico mirifice elucidat. Recognitum, & Notationibus Plinii maxime, ac aliorum in margini-

nibus ornatum, per Georgium de Ferrariis de Varolengo Montis Ferrati. Venetiis. Apud Octavianum Scotum. 1510. in fol. Apud Gregorium de Gregoriis. 1514. in fol.

Contexuit etiam

Expositionem Glossæ marginalis ad Alexandri Tralliani Libros Medicinales. Lugduni. Apud Franciscum Fradin. 1504. in 4. Papiæ. 1520. in 8. &

Synonima Medica, quæ per Magistrum Mundinum abbreviata, asservantur in Bibliotheca Regia Gallica, teste Philippo Labbe in Bibliotheca Mss.

Ex Arabica in Latinam linguam vertit

Tractatus plures in Re Medica, & præsertim illum Serapionis, inscriptum de Simplicibus Medicamentis; adeo quidem docte (ajunt) & eleganter, ut si eum tolleres, magnam fane Medicinæ partem suis velut instrumentis privares.

Authores de Simone tractantes videas apud eundem Oldoi num, in alio tamen Opere, in Athenæo nempe Linguistico, sed adverte, quod ubi legitur Nicolao V. loco Nicolao I V. est error impressoris.

SIMON PASQUA, Italus, Nobilis Genuensis, Philosophiæ, Medicinæ, utriusque Linguae callens, Theologiæque cognitione præditus, civilique prudentia in primis instructus. In Britanniam a Republica Genuensi, Philippo II. Hispaniarum Regi, & Mariæ uxori Patriæ nomine gratulatum missus. A Pio IV. Pont. Max. cui Medicus infervit, Lunensis, & Sarzanensis Episcopus renunciatus, ejusdem Pontificis jussu Concilio Tridentino interfuit, ac propter doctrinam, & in Superos pietatem, acerrimamque contra hæreticos infectionem, inter S. R. E. Cardinales Presbyteros ab eodem Pio cooptatus anno 1564. post paucos vero menses defunctus, & ut erat vir frugi, sexaginta aureorum millia in numerata pecunia reliquit. Corpus

pus in Ecclesia S. Sabinæ, in patriam tamen transferendum,
conditum est cum hac sepulchrali inscriptione.

SIMONI PASQVÆ
VIRO OMNI DOCTRINA
PROBITATE
MORVM SVAVITATE ORNATISSIMO
S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI S. SABINÆ.
QVI
ANNVM AGENS LXXII. MENS. X. DIES VII.
AN. SALVTIS MDLXV.
PRIDIE NONAS SEPTEMB.
RELICTO BONIS OMNIBVS
INCREDIBILI SVI DESIDERIO
AD MELIOREM VITAM COMMIGRAVIT.
GENVAM POST ANNVM
CVM MAIORIBVS SVIS
SEPELIENDVS TRANSLATVS.
STEPHANVS FRATER FRATRI GEMINO
FACIENDVM CVRAVIT.
ET OCTAVIANVS PASQVA
REFERENDARIVS APOSTOLICVS
FRATRIS FILIVS MOERENS
P.

Ossa deinde Simonis Genuam translata, majorum sepulchro in templo S. Mariæ de Pace, apud Minores de Observantia extra Genuæ portam, quæ nuncupatur ab Arcu, illata sunt. Stephanus vero germanus frater Sacellum, & Chorum elegantissimum, cum marmoreo sepulchro construxit, eique hanc inscriptionem affixit.

QVI DORMIVNT IN TERRÆ PVLVERE
EVIGILABVNT.

SIMONI GALEATHI F. PASQVA
THEOLOGO ET PHILOSOPHO
ROMANA GRÆCAQVE FACVNDIA
CLARISSIMO
S. R. E. PRESB. CARD. S. SABINÆ

QVI

QVI

CVM PRÆCLARE DOMI FORISQUE
 DE REPUBLICA MERITVS ESSET
 ROMAM A PIO IV. PONT. MAX. ACCITVS
 LVNENSIS PRIMVM EPISC. FACTVS
 AC POST EGREGIE NAVATAM
 DEI ECCLESIAE
 TRIDENTINO IN CONCILIO
 OPERAM
 IN AMPLISSIMVM ORDINEM
 EST COOPTATVS.
 VIRO INTEGERRIMO
 ET IN SVMMA GRAVITATE
 IVCVNDISSIMO
 STEPHANVS
 FRATER GERMANVS MOERENS

P.

VIXIT ANNOS LXXII. MENSES X. DIES XVII.
 OBIIT ROMÆ PRIDIE NONAS SEPTEMB.
 M. D. LXV.

Pro Posteris mss. Simon reliquit

Relationem suæ Legationis Britannis.

Instructionem pro Patribus Concilii Tridentini.

De Podagra Opusculum. Extabat in Bibliotheca olim
 Ducis Urbini.

*Consilium pro Immaculata Virginis Mariae Conceptione,
 quo Sanctorum Patrum antiquorum, tum Græcorum, tum La-
 tinorum sententiam in hac re exponit.*

Contra Errores Græcorum Opusculum. Asservabatur olim
 in Bibliotheca Card. Sirleti.

Plura de Simone habent Ciacconius cum Auctariis,
 Tom. 3. novissimæ impressionis col. 962. Augustinus Ol-
 doinus in Athenæo Romano, ac in Syllabo Scriptorum Li-
 gurium. Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra, Tom. 1.
 col. 923. & quotquot de S. R. E. Cardinalibus tractarunt.

Inter hujus familiæ decora memoratur, ceteris omis-
 sis, Octavianus Pasqua, nostri Simonis Cardinalis ex fra-

tre

tre nepos , sub Pio V. a Gregorio XIII. utriusque Signaturæ Referendarius , mox Episcopus Hieracensis , eruditissimus vir , venerandæque antiquitatis diligens perscrutator , qui Episcoporum prædecessorum , summo studio expiscatus est memorias , eorundemque Catalogum concinnavit . Contexuit etiam seriem Rhegiensium Archiepiscoporum cum Elogiis , aliaque scripsisse fertur ; quem laudibus exornant laudati Oldoinus , & Ughellus , ille in Athenæo Ligustico , iste in Italiæ Sacræ Tom. 9. col. 552. Neque prætermittendus Julius Pasqua , nobilitatis tum suæ , cum aliorum studiosissimus , qui Tractatum de Familiis Patritiis Genuensibus , nec non Monumenta Comitum Lavinia perbelle scripsit , ex eodem Augustino Oldoino in Sylabo Scriptorum Ligurum .

SIMON TEBALDI , Italus , Nobilis Romanus , Medicinæ , ac Philosophiæ suo tempore Doctor fulgentissimus , aliarumque bonarum artium disciplina , & virtutum multarum ornamentis decoratus , Summorumque Pontificum Nicolai V. & Callisti III. Medicus summus . Hujus Simonis frater eluxit Jacobus Tebaldi , inter S. R. E. Cardinales adlectus . De hac familia pessime , modulo consueto , locutus est mendacissimus Garimbertus , in volumine inscripto , *La Prima Parte delle Vite , overo Fatti Memorabili d'alcuni Papi , e di tutti i Cardinali passati* , pag. 239. 336. Tamen Garimberto minime credendum , nam est scriptor dubiæ fidei , seu nullius , qui Pontifices , & Cardinales sæpe injuste maledictis onerat , quapropter sui momoscopus ævi nuncupatur . Sequentia , ad rem , sunt verba , quæ in Opere Ciaconiano Vitarum Pontificum , & Cardinalium To. 2. postremæ editionis , col. 994. leguntur . *Jacobus Thebaldus , alias Theobaldus , civis Romanus , oriundus Oppido Collis Scipionis in Umbria , filius fuit Ventura , & Marci Thebaldi , qui jacet Romæ in Templo S. Mariæ ad Martyres , cum hac sepulcrali inscriptione .*

HIC IACET MARCVS DE THEBALDIS
 GENITOR D. CARDINALIS S. ANASTASIE
 AC D. SIMONIS
 ALMÆ VRBIS CANCELLARII PRIMI,
 OBIIT AN. DO. MCCCCXIV.
 IN DIE S. LVCIE.

In fratrem habuit Simonem, clarum illius ævi Philosophum, ac Medicum Nicolai V. & Callisti III. Hieronymus Garimbertus, Jacobum Cardinalem Thebaldum ex plebeja familia; Ludovicus vero Jacobillus in Vitis Sanctorum Umbria, e Dominis Collis Scipionis familie Rapazzone natum volunt; nos tamen cum Cardinali Papiensi, Gobellino, Aubery, & aliis, Jacobum hunc Thebaldum Cardinalem S. Anastasie, nobilem Romanum diximus, & quidem recte, contra Garimbertum; nam Jacobum Thebaldum avum paternum Jacobi hujusce Cardinalis, Civem Romanum de Regione Trivii, mensibus Aprilis, Maji, & Junii an. 1425. Comestabuli illius Regionis munere functum fuisse constat ex monumentis antiquis, & ex Registris Martini V. quod munus non nisi nobilibus Romanis committebatur, & quidem si nobili progenie natus non fuisset Jacobus Cardinalis, non bene sepulcralis inscriptio a carmine illo initium duceret,

Qui fuit Urbis honos generosa prole Thebalda. Non enim generosa dicitur progenies illa, quæ natales suos adhuc inter plebejos respicit; neque tam cito Thebaldi arctam cognationem contraxissent cum familiis, generis claritudine in Urbe illustribus, videlicet, cum Crescentia, Capisucca, Astalla, de Valle, Caesarina, & Capiteferrea, si obscuri generis homo, ut scripsit Garimbertus, alioquin obtrectator, Jacobus Cardinalis Thebaldus fuisset, qui Juris Civilis Doctor, Episcopus Montis Feretri, quare cognominatus Feretranus, benignitate insignis, & semper bonorum consiliorum sectator, Spoletano Præsidatui, hinc Perusinae Urbi, Romanorum Pontificum jussu præfuit. Mox Presbyteris Cardinalibus titulo S. Anastasie adscriptus est a Callisto III.

sto III. a quo & Archiepiscopatum Neapolitanum post purpuram obtinuit, ut habetur in libris consistorialibus Vaticanae Bibliothecae &c. Obiit Romae die tertia, seu quarta mensis Septembris, anno 1466. hora decima sexta, & jacet sepultus in Aede S. Mariae super Minervam sub lapide his versibus exarato, & ab auctore Nomenclatoris S. R. Ecclesiae Cardinalium desumptis.

Qui fuit Urbis honos generosa prole Thebaldus,
Frigida marmoreo Jacobus tenet ossa sepulchro.
Caesareas norat leges, Montisque Feretri
Praesul erat, nullique fide, & pietate secundus.
Pauperiem tollebat humo, clarisque favebat
Ingeniis, justique pater, moderator & aequi,
Cujus virtutem admirans, animumque pudicum
Cardineo Divus decoravit honore Calistus.

QVI OBIIT ANNO CHRISTI
M. CD. LXVI.
DIE QVARTA MEN. SEPTEMBRIS
HORA DECIMA SEXTA.

In Opere Equitis Bartholomaei a Puteo Veronensis, praenotato, *Ruolo Generale de' Cavalieri Gerosolimitani della Ven. Lingua d'Italia*, p. 13. mentio facta est Fratris Antonii Tebaldi Romani, Equitis S. Jo. Baptistae Hierosolymitani, an. 1446.

HADDÆUS COLLICOLA, Italus, e Monte Sancto, Spoletanae Dioecesis. Priusquam Medicinae facultatem attingeret, utrique juri operam navavit. Legalibus studiis mox derelictis, Medicinae omnibus vacavit horis, nec sine felici admodum eventu; sui etenim seculi maximus Medicus, bonis omnibus, doctisque carus, Urbani VIII. Pont. Max. Archiater emicans, Pontificis aequi-

munificentiam expertus est, Vaticanæ Basilicæ Canonicus renunciatus, ecclesiasticisque redditibus aliis auctus permultis, ac in Romana Academia, Suggestu cohonestatus. In morbum satis molestum denique incidit, contractum, ut ipse agebat, quod annis tot, pluribus diei, noctisque horis, ante Papam pedibus stetisset, ex quo obiit.

Eleganti calamo laudatur Thaddæus ab Equite Petro Francisco Paoli in suis Carminibus Variis, pag. mihi 223. A Carolo Carthario in Athenæo Romano ms. A Joanne Benedicto Sinibaldi in Epistola nuncupatoria l. 8. Geneanthropœjæ. A Petro Castello in Opere de Abusu Phleboto-miæ, pag. 16. Petrus Servius Thaddæo inscripsit Institutionum, quibus tyrones ad Medicinam informantur, Librum 3.

THADDÆUS FLORENTINUS, Medicus doctissimus, & summopere in pretio habitus, de quo scribit eruditus meus amicus Joannes Cinelli, in Historia ms. Scriptorum Florentinorum, *Taddeo Fiorentino nacque d'oscuri parenti, e visse fino in 30. anni sonnacchioso, e pigro, campando di vilissimi esercizi. Svegliatosi dipoi cominciò ad apparar i primi elementi delle Lettere, e andato a Bologna studiò Filosofia, e Medicina, e divenuto Lettor di quello Studio, e Medico celebra era chiamato per tutta Italia con salario di 50. Fiorini d'oro il giorno. Chiamato dal Papa volse 200. Fiorini d'oro il dì, e guarito il Pontefice gli donò dieci mila Fiorini d'oro, quali tutti Taddeo essendo di buona vita spese in Chiese, e Spedali in Bologna ove morì d' 80. anni nel 1303. Audi vero Joannem quoque Nicolaum Paschal. Alidosium in Vol. cujus epigraphe, Li Dottori Forestieri, che in Bologna hanno letto Teologia, Filosofia, Medicina &c. pag. 77. Taddeo d'Alderotto da Fiorenza, del 1265. detto il Bologna, perchè vi abitò sin' alla morte, che fu del 1299. Testò l'anno avanti. Fu Medico di Papa Onorio IV. in una sua malattia, e sino che durò detta malattia gli*
die-

diede cento Fiorini il giorno, e come fu guarito glie ne donò dieci mila. Joannes Andreas Quenstedt, in Dialogo de Patriis Illustrium Doctrina, & Scriptis Virorum, pag. 312. ita scribit: *Thaddæus de Florentia, qui omnium primus inter Latinos subtilioris Philosophiæ notitiam cum artis Medicæ professione conjunxit, & præterea ipsemet Medicinam felicissime & cum incredibili lucro fecit.* Alii dixerunt, quod avaritiæ magis, quam Medicinæ operam daret: aliique ajunt, pessime omnium Medicorum audiebat Thaddæus avaritiæ nomine.

De eo insuper Andreas Tiraquellus in Nomenclatura Medicorum, pag. mihi 146. Author Vitarum Pontificum, & Cardinalium, Tom. 2. novissimæ editionis, in vita Honorii IV. col. 247. Joannes Tarcagnota, *Istorie del Mondo*, par. 4. lib. quinquagesimo quinto, pag. mihi 152. Jacobus Philippus Bergomensis, *Cronic.* lib. 13. pag. mihi 320. a tergo, & alii permulti. Scripsit Thaddæus ex Joan. Anton. Vander Linden,

Expositiones in arduum Aphorismorum Hippocratis volumen. In divinorum Prognosticorum Hippocratis librum. In præclarum Regiminis acutorum Hippocratis Opus. In subtilissimum Joannitii Isagogarum libellum. Joan. Bapt. Nicollini Salodiensis opera in lucem emissas. Venetiis. Apud Luc. Antonium Juntam. 1527. in fol.

In Cl. Galeni Artem Parvam Commentaria. Neapoli. 1522. in fol.

THOMAS CADIMUSTUS, Belga, Leodiensis. Post absolutum domi humaniorum studiorum cursum, Lovanii Philosophiæ, Medicinæque annos plures operam (segnitiem fugiens) dedit. Doctoris obtenta laurea, Romam venit, & inter utilissimos, doctissimosque Medicinæ professores locum affecutus fuit. Extitit Secretarius Apostolicus, Medicusque Pauli III. Summ Pont. ut exploratum habeo ex sepulchro, ac memoria incisa Romæ in Ecclesia

S. Mariæ de Populo ad Portam Flaminiam, relata a Gaspare Alvero in Opere, *Roma in ogni stato, Parte Seconda*, pag. 20. En tenor.

THOMÆ CADIMVSTO
SECRETARIO APOSTOLICO
PAULI III. PONT. MAX. MEDICO
VIRTUTE PROBITATE ET MORIBVS
INTEGERRIMO.

IOANNES BAPTISTA CADIMVSTVS B. M.
VIXIT AN. LXIV. ET MENSES IV.
OBIIT QVARTO IDVS FEB.
M. D. XLVIII.

TIBERIUS PALELLA, Italus, Sabinus, Artium, & Medicinæ Doctor, qui omni conatu maioribus studiis incumbens; eo pervenit, ut ne dum theoricus, sed practicus eximius evaserit. Præstabat plantarum notitia; eratque optimis, atque doctissimis viris apprime deditus, & quotquot sua ætate virtutis, & eruditionis famam habebant usu, amicitiaque comprehenderat. In libro Statutorum Medicorum Collegii Almæ Urbis, pag. mihi 107. dicitur Pauli III. Pont. Max. Medicus. Medicus plane integer vitæ, pauperum juxta ac divitum salutis in primis amans, minimeque appetens alieni, æquitatisque jugiter diligentissimus cultor.

ICTORIUS MEROLLI, Protonotarius Apostolicus, Pauli V. Sum. Pont. Medicus, a Prospero Martiano, supremus nuncupatus Medicinæ arbiter, in opusculo prænotato, Brevis Annotatio super Expositionem Aphorismi Concocta Medicari Marsilii Cagnati &c. Eidemque dicavit Prosper librum, cujus titulus in Hippocratis Aphorismum 22. Sectionis primæ Expositio &c. Philosophiæ quidem, ac Medicinæ animum ita Victorius applicuit, ut præ-

præstantissimum sibi nomen vindicaverit, non solum ob scientiarum cumulum, sed etiam ob vitæ integritatem, & in pertractandis negotiis dexteritatem maximam. Omnino Pontifici, Romanæque Aulæ se amabilem reddidit, reddiditque se dignum consecutis muneribus, & præconiis.

VINCENTIUS ALSARIUS CRUCIUS, Italus, Ligur, quem Roma in Civem suum adscivit, & Gregorius XV. Pont. Max. in Medicum; merito fane, rei Medicæ etenim ac Philosophiæ scientissimus erat. Medicinam publice, & laudabiliter, præsertim in Romano Archigymnasio viginti, & amplius annis, mira facundia, eruditioneque docuit, atque in quibuscumque morborum generibus medendis, sanandisque, omni solertia, ac diligentia cum omnibus utebatur. Semper in ore habebat (eximia namque in eo pietas elucebat) in primis memores esse Medicos oportere, cum primum dignitatem Doctoris adepti sunt, pauperum curam se gratis habituros jurejurando pollicitos fuisse: quamobrem egestate æque ac ægritudine pressos exquirens, sine ulla mercede curabat, imo pecuniam illis distribuebat; omniumque ordinum Medicos passim ad hoc peragendum, non tantum exemplo, quam acri, ac vehementi oratione incitabat. Jure itaque Vincentium commendatum legi hisce verbis, *Tu de omnibus Vincenti optime meritus es, tu opem indigentibus, salutemque tulisti*: Commendant insuper tantum virum Leo Allatius in Apibus Urbanis, & Augustinus Oldoinus in Athenæo Ligustico, & alii apud eosdem. Scripsit, ediditque

Opus de Invidia, & Fascino Veterum. Lucæ.

Ephemeridum, hoc est diuturnarum observationum libros duos. Bononiæ.

De Epilepsia, seu Comitiali Morbo Lectiones Bononienses lib. 3. Venetiis. 1603. Apud Danielem Zannettum. in 4.

Con-

Consilium de Asthmate pro Bonifacio Cardinali Cajetano.

Disputationem de Melonibus Hieronymi Rubei Ravennatis, cum Epistolis quibusdam ejusdem Vincentii, & aliorum, ad Cardinalem Gypsiū. Venetiis.

Consilium de variis Symptomatibus in Principibus illustrissimis, ad Hieronymum Mercurialem. Venetiis.

De Verme admirando per nares egresso Commentariolum.

Ravennæ. 1610. Apud heredes Petri Joannelli. in 4.

De Sugillatione, quam Greci, ὠπὼπιον, idest sub oculis vocant.

Consilium de Catarrho. Ravennæ.

Dissertationem de Salis, ac Salitorum usu in febribus.

Præfationem de Medicinæ Practicæ Laudibus. Romæ.

Præfationem in Romano Gymnasio habitam die septima Novembr. 1612.

De Morbis Capitis frequentioribus, hoc est de Catarrho, Phrenitide, Letargho, Epilepsia lib. 7. Inserta est Disputatio de Liquore Calcanthi, seu Vitrioli, ejusque abusu in febrium, & morborum calidorum curatione. Romæ. Apud Facciottum. 1617. in 4.

De Quæsitis per Epistolam in Arte Medica Centurias. Venetiis. Apud Junctas. 1622. in fol.

De Morbis Pectoris frequentioribus, Hemophthysi, Phthysi, Asthmate, Peripneumonia, Pleuritide, lib. 3. Editus vero est primus tantum Romæ, apud Facciottum.

Disputationem Generalem ad Historiam Foetus nonimestris quidem, & organici, sed emortui, ac parvæ adeo molis, ut vix quadrimestris fuerit æstimatus. Romæ. Typis Gulielmi Facciotti. 1627. in 4.

Consultationem Medicam pro nobili adolescentulo, surditate secundum alteram aurem, subsurditie, & abauditione ex tinnitu secundum oppositam, nempe sinistram laborante. Romæ, Apud Facciottum. 1629. in 4.

Consilium Prophylacticum a lue pestifera grassante , pro Principe Francisco Columna . Romæ . Apud Facciottum . 1631. in 4.

Vesuvium Ardentem , sive Exercitationem Medico-physicam ad πυροπύρετον , idest motum & incendium Vesuvii Montis in Campania 16. Mensis Decemb. 1631. lib. 2. Romæ . Apud Facciottum . 1632. in 4.

Provvidenza Metodica per preservarsi dall'imminente peste , Discorso Prattico , ove sono Rimedj preservativi , e curativi ancora , cavati col mezzo di Scopi Metodici dalla Chirurgia , Farmacia , e Dieta , per comune intelligenza di tutti in lingua volgare . In Roma . App. Paolo Masotti . 1630. in 4.

Reliquit in obitu mss. partim inchoata , partim nondum perpolita infra scripta Opera .

Consultationum Variarum Tom. I.

Ad Lucretii libros de Natura Commentarium Jatro-Physicum .

In Hippocraticam faciem Commentarium Jatro-physicognomonicum .

Librum Apologeticum , in quo Author cunctis penitus omis- sis dictoriis , ac lædoriis , quæ de aliorum fama detrahant , se tantummodo , suaque modestissime tuetur , & expiat , tam in re medica , quam extra .

De Morbis Ventris . Opus , quod promittebat in Lite- ris præmissis Libro De Hæmophthysi .

URSUS , Nicolai I. Summ. Pont. Medicus & domesti- cus , S. R. E. etiam Subdiaconus . Constat hoc mihi ex per- vetusto ms. in Biblioteca Vaticana , numero 5696. fol. 184. a me lustrato , cujus author est Anastasius Abbas , & in- scribitur his verbis . Urso Ven. Subdiacono S. R. E. seu Medi- co , & Domestico Domini Nostri Papæ Nicolai , Anastasius exi- guus Abbas Monasterii S. Dei Genitricis Mariæ Virg. siti Trans- tyberim , ubi olim circa Domini Nativitatem Fons Olei flu-
xit &c.

xit &c. Memoraturque a Floravante Martinello in Opere ,
Roma ex Ethnica Sacra , pag. mihi 414. nec aliam de an-
tiquissimo hoc Medico cognitionem assequutus sum .

LAUS DEO , BEATÆQUE MARIE VIRGINI ,
AC DIVO STEPHANO PONT. ET MART.

Si nobis denegatur diu vivere , saltem aliquid relinquamus ,
quo nos vixisse testemur ,

INDEX ALPHABETICUS

COGNOMINUM

ARCHIATRORUM PONTIFICUM.

A
 Aichspadius . Petrus .
 Alfarius . Vincentius .
 de Angelis . Julius .
 Antracinus . Franciscus .
 Joannes .
 ex Arena . Ludovicus .
 Atratus . Hugo .
B
 Baccius . Andreas .
 Baglioni . Augustinus .
 Baldi . Baldus .
 Baldinus . Joannes Jacobus .
 Balduccius . Innocentius .
 de Balduinis . Balduinus .
 Barba . Pompejus .
 Bianchi . Joannes Andreas .
 Bodier . Joannes .
 Bonacoffus . Jacobus .
 Bonaventura . Jacobus .
 Brumanus . Sigismundus .
 Buoninsegni . Antonius .
 Burgius . Joannes .
C
 Cadimustus . Thomas .
 Caimus . Pompejus .
 Calcagni . Elifeus .
 Camerinensis . Angelus .
 Cananus . Joannes Baptista .
 Canevarius . Demetrius .
 Casinus . Franciscus .
 Franciscus alter .
 Joannes .
 Cassinus . Modestinus .

Castellanus . Bernardino .
 de Cauliaco . Guido .
 Cibbo . Andreas .
 Clemens . Cinthius .
 Clementinus . Clementius .
 Collicola . Silvester .
 Thaddæus .
 Columbus . Franciscus .
 Contugius . Petrus Antonius .
 Cordella . Hieronymus .
 a Cordo . Simon .
 Crucius . Vincentius .
 Curtius . Matthæus .
D
 Dandinus . Franciscus .
 Durantes . Castor .
E
 Emanuelis . Joannes Franciscus .
 de Espinosa . Alexander .
F
 Ferrus . Alphonsus .
 Floccus Sanctes .
 Florentinus . Thaddæus .
 de Fonseca . Gabriel .
 Frigimelica . Franciscus .
 Fuscus . Placidus .
G
 Gambarana . Joffredus .
 Gamuccius . Andreas .
 Joannes .
 del Garbo . Dinus .
 Garzonius . Bernardus .
 Gentilis . Gentilis .
 Gottifredus . Jacobus .

Gymnastus . Franciscus .

H

de Honuphriis . Honuphrius .

I

Jovius . Paulus .

L

Lancillottus . Horatius .

. Scipio .

Lancisus . Joannes Maria .

Leoninus . Angelus .

Leonius . Petrus .

de Lignamine . Joannes Philippus .

M

Maggius . Partholomæus .

Malpighius . Marcellus .

Mancinus . Julius .

Manovelli . Joannes Franciscus .

Marenci . Joannes Franciscus .

Marsella . Julius Cæsar .

Massinus . Nicolaus .

Mediarota . Ludovicus .

Mercatus . Michael .

Merolli . Victorius .

N

Naldius . Matthias .

de Nursia . Benedictus .

P

Palella . Tiberius .

Pasqua . Simon .

Petronius . Alex. Trajanus .

Petrutius . Antonius .

Pintor . Petrus .

de Pisis . Bartholomæus .

Portus . Antonius .

Provenzalis . Hieronymus .

R

Ricchi . Augustinus .

Rita . Benedictus .

Roverella . Laurentius .

Rubeus . Hieronymus .

S

Salvatorius . Floridus .

Salvianus . Hippolytus .

Santuccius . Franciscus .

Scarampus . Ludovicus .

Serjustius . Joannes Baptista .

Serninus . Joannes .

Sessa . Hieronymus .

Siculus . Ferdinandus .

Silvestrius . Rodolphus .

Speronius . Bernardinus .

Spezioli . Romulus .

T

Tebaldi . Simon .

Tiracorda . Joannes .

Torrella . Gaspar .

Tozzius . Lucas .

Turinus . Andreas .

Tuti . Archangelus .

V

Varolius . Constantius .

Verallus . Joannes Baptista .

Veronensis . Christophorus .

Veteranus . Sebastianus .

Z

Zacchias . Paulus .

Zecchius . Joannes .

Zeffiri . Silvius .

F I N I S .

Mandosio, Prospero,

Theatron in quo ... archiatros Prosp. Mandosius ... spectandos exhibet

Roma 1784

4 Med.g. 139-1/2#Beibd.1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10054819-3